

Euroopan unionin virallinen lehti

L 337

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

52. vuosikerta

18. joulukuuta 2009

Sisältö

I EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1211/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC) ja viraston perustamisesta ⁽¹⁾ 1

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/136/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla annetun direktiivin 2002/22/EY, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla annetun direktiivin 2002/58/EY ja kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetun asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta ⁽¹⁾ 11
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/140/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun direktiivin 2002/21/EY, sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä annetun direktiivin 2002/19/EY sekä sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista annetun direktiivin 2002/20/EY muuttamisesta ⁽¹⁾ 37

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

Hinta: 4 EUR

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1211/2009,

annettu 25 päivänä marraskuuta 2009,

Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC) ja viraston perustamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon (1),

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon (2),

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä (3),

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) (4), sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) (5), sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) (6),

yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) (7) ja henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (8), jäljempänä yhdessä ”puitedirektiivi ja erityisdirektiivit”, taroituksena on luoda sähköisen viestinnän sisämarkkinat yhteisössä ja varmistaa samalla investointien, innovoinnin ja kuluttajansuojan korkea taso lisäämällä kilpailua.

- (2) Verkkovierailuista yleisissä matkaviestintäverkoissa yhteisön alueella 27 päivänä kesäkuuta 2007 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 717/2007 (9) täydennetään ja tuetaan EU:n sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmässä annettuja yhteisön laajuisten verkkovierailujen säännöksiä.
- (3) EU:n sääntelyjärjestelmän yhdenmukainen soveltaminen kaikissa jäsenvaltioissa on hyvin tärkeää sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen sisämarkkinoiden kehityksen onnistumisen kannalta. EU:n sääntelyjärjestelmässä vahvistetaan saavutettavat tavoitteet ja luodaan puitteet kansallisten sääntelyviranomaisten toiminnalle, mutta samalla siinä annetaan niille tietyissä asioissa mahdollisuus soveltaa sääntöjä joustavasti kansallisiin olosuhteisiin sopivalla tavalla.

(1) EUVL C 224, 30.8.2008, s. 50.

(2) EUVL C 257, 9.10.2008, s. 51.

(3) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 24. syyskuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 16. helmikuuta 2009 (EUVL C 75 E, 31.3.2009, s. 67), Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 6. toukokuuta 2009, ja neuvoston päätös, tehty 26. lokakuuta 2009.

(4) EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.

(5) EYVL L 108, 24.4.2002, s. 7.

(6) EYVL L 108, 24.4.2002, s. 21.

(7) EYVL L 108, 24.4.2002, s. 51.

(8) EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.

(9) EUVL L 171, 29.6.2007, s. 32.

- (4) Ottaen huomioon tarpeen varmistaa sääntelykäytännön yhdenmukainen kehittäminen ja EU:n sääntelyjärjestelmän yhdenmukainen soveltaminen, sähköisen viestinnän verkkoja ja palveluja käsittelevän eurooppalaisen sääntelyviranomaisten ryhmän perustamisesta 29 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyn komission päätöksen 2002/627/EY⁽¹⁾ mukaisesti perustettiin eurooppalainen sääntelyviranomaisten ryhmä (ERG), neuvomaan ja avustamaan komissiota sisämarkkinoiden kehittämisessä ja toimimaan yleisemmin kansallisten sääntelyviranomaisten ja komission välisenä yhteystahona.
- (5) ERG on vaikuttanut myönteisesti yhdenmukaisen sääntelykäytännön luomiseen edistämällä kansallisten sääntelyviranomaisten keskinäistä yhteistyötä sekä näiden ja komission välillä tehtävää yhteistyötä. Tämä lähestymistapa, jolla lisätään yhdenmukaisuutta kansallisten sääntelyviranomaisten kesken vaihtamalla tietoa ja osaamista käytännön kokemuksista, on osoittautunut onnistuneeksi tänä lyhyenä aikana, joka sen käyttöönotosta on kulunut. Kansallisten sääntelyviranomaisten keskinäistä yhteistyötä ja koordinoitua on jatkettava ja tehostettava sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sisämarkkinoiden kehittämiseksi edelleen.
- (6) Tämä edellyttää ERG:n vahvistamista ja sen tunnustamista EU:n sääntelyjärjestelmässä Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimenä (BEREC), jäljempänä ”yhteistyöelin”. Yhteistyöelimen ei tulisi olla yhteisön virasto eikä sen tulisi olla oikeushenkilö. Yhteistyöelimen olisi korvattava ERG ja oltava ainoa foorumi kansallisten sääntelyviranomaisten keskinäiselle yhteistyölle sekä näiden viranomaisten ja komission väliselle yhteistyölle niiden toteuttaessa kaikkia EU:n sääntelyjärjestelmän mukaisia tehtäviään. Sen olisi tarjottava asiantuntemusta ja luotava luottamusta riippumattomuutensa, antamiensa neuvojen ja tietojen laadun, menettelyjensä ja toimintatapojensa avoimuuden sekä tehtäviensä suorittamisessa osoitetun huolellisuuden ansiosta.
- (7) Yhteistyöelimen olisi koottava yhteen asiantuntemusta ja sen myötä avustettava kansallisia sääntelyviranomaisia, korvaamatta kuitenkaan niiden nykyisiä toimintoja tai tekemättä uudelleen jo aloitettua työtä, sekä avustettava komissiota sen tehtävien hoitamisessa.
- (8) Yhteistyöelimen olisi jatkettava ERG:n työtä ja kehitettävä kansallisten sääntelyviranomaisten keskinäistä yhteistyötä sekä niiden ja komission välistä yhteistyötä sen varmistamiseksi, että kaikki jäsenvaltiot soveltavat yhdenmukaisesti sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevaa EU:n sääntelyjärjestelmää, edistäen näin sisämarkkinoiden kehitystä.
- (9) Yhteistyöelimen olisi myös toimittava elimenä, joka pohtii sähköisen viestinnän kysymyksiä, keskustelee niistä ja antaa niissä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle neuvontaa. Yhteistyöelimen olisi näin ollen annettava Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle neuvoja niiden pyynnöstä tai omasta aloitteestaan.
- (10) Yhteistyöelimen olisi hoidettava tehtävänsä yhteistyössä nykyisten ryhmien ja komiteoiden kanssa vaikuttamatta kuitenkaan niiden asemaan; tällaisia ryhmiä ja komiteoita ovat direktiivillä 2002/21/EY (puitedirektiivi) perustettu viestintäkomitea, Euroopan yhteisön radiotaajuuspolitiikan sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 tehdyllä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 676/2002/EY (radiotaajuuspäätös)⁽²⁾ perustettu radiotaajuuskomitea, radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän perustamisesta 26 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyllä komission päätöksellä 2002/622/EY⁽³⁾ perustettu radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevä ryhmä sekä televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta 30 päivänä kesäkuuta 1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/36/EY⁽⁴⁾ perustettu yhteyskomitea.
- (11) Asiantuntijatuen ja hallinnollisen tuen järjestämiseksi yhteistyöelimelle olisi perustettava yhteisön elimenä toimiva virasto, jolla olisi oikeushenkilöllisyys ja jonka olisi hoidettava sille tässä asetuksessa uskottuja tehtäviä. Voidakseen antaa yhteistyöelimelle tehokasta tukea viraston olisi oltava oikeudellisesti, hallinnollisesti ja taloudellisesti riippumaton. Virastossa olisi oltava johtokunta ja hallintojohtaja.
- (12) Yhteistyöelimen ja viraston organisaatorakenteiden olisi oltava kevyitä ja hoidettaviin tehtäviin soveltuvia.
- (13) Viraston olisi oltava Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002⁽⁵⁾, jäljempänä ”varainhoitoasetus”, 185 artiklassa tarkoitettu yhteisön elin. Virastoon olisi sovellettava talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehtyä Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välistä toimielinten sopimusta⁽⁶⁾, jäljempänä ”17 päivänä toukokuuta 2006 tehty toimielinten välinen sopimus”, ja erityisesti sen 47 kohtaa.

(2) EYVL L 108, 24.4.2002, s. 1.

(3) EYVL L 198, 27.7.2002, s. 49.

(4) EYVL L 202, 30.7.1997, s. 60.

(5) EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

(6) EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

(1) EYVL L 200, 30.7.2002, s. 38.

- (14) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa suunnitellun toiminnan tavoitteita, joita ovat yhdenmukaisen sääntelykäytännön edelleen kehittäminen kansallisten sääntelyviranomaisten keskinäisen yhteistyön sekä niiden ja komission välisen tehostetun yhteistyön ja koordinoitun avulla, vaan ne voidaan tämän asetuksen EU:n laajuisen soveltamisalan vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

PERUSTAMINEN

1 artikla

Perustaminen

1. Perustetaan Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelin (BEREC), jäljempänä ”yhteistyöelin”, jolla on tässä asetuksessa säädetty velvollisuudet.

2. Yhteistyöelimen toiminta kuuluu direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) ja direktiivien 2002/19/EY, 2002/20/EY, 2002/22/EY ja 2002/58/EY (erityisdirektiivit) sekä asetuksen (EY) N:o 717/2007 soveltamisalaan.

3. Yhteistyöelin hoitaa tehtävänsä riippumattomasti, puolueettomasti ja avoimesti. Yhteistyöelin pyrkii kaikessa toiminnassaan samoihin tavoitteisiin, jotka kansallisille sääntelyviranomaisille on asetettu direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklassa. Yhteistyöelin edistää erityisesti sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja parempaa toimintaa pyrkimällä varmistamaan, että sähköistä viestintää koskevaa EU:n sääntelyjärjestelmää sovelletaan yhdenmukaisesti.

4. Yhteistyöelin hyödyntää kansallisten sääntelyviranomaisten asiantuntemusta ja toteuttaa tehtävänsä yhteistyössä kansallisten sääntelyviranomaisten ja komission kanssa. Yhteistyöelin edistää yhteistyötä kansallisten sääntelyviranomaisten välillä sekä niiden ja komission välillä. Lisäksi yhteistyöelin antaa neuvoja komissiolle ja pyynnöstä Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

II LUKU

YHTEISTYÖELIMEN ORGANISAATIO

2 artikla

Yhteistyöelimen asema

Yhteistyöelin

- kehittää ja tekee kansallisten sääntelyviranomaisten keskuudessa tunnetuksi sääntelyä koskevia parhaita käytäntöjä, kuten EU:n sääntelyjärjestelmän täytäntöönpanoa koskevia yhteisiä lähestymistapoja, menetelmiä tai suuntaviivoja;
- avustaa pyynnöstä kansallisia sääntelyviranomaisia sääntelykysymyksissä;
- antaa lausuntoja ehdotuksista tässä asetuksessa, puitedirektiivissä ja erityisdirektiiveissä tarkoitetuiksi komission päätöksiksi, suosituksiksi ja/tai suuntaviivoiksi;
- julkaisee selvityksiä ja antaa neuvoja komission perustellusta pyynnöstä tai omasta aloitteestaan sekä antaa lausuntoja Euroopan parlamentille ja neuvostolle perustellusta pyynnöstä tai omasta aloitteestaan kaikista toimivaltaansa kuuluvista sähköiseen viestintään liittyvistä kysymyksistä;
- avustaa pyynnöstä Euroopan parlamenttia, neuvostoa ja komissiota sekä kansallisia sääntelyviranomaisia suhteissa, keskusteluissa ja tiedonvaihdossa kolmansien osapuolten kanssa; avustaa lisäksi komissiota ja kansallisia sääntelyviranomaisia sääntelyä koskevien parhaiden käytäntöjen tunnetuksi tekemisessä kolmansille osapuolille.

3 artikla

Yhteistyöelimen tehtävät

- Yhteistyöelimen tehtävänä on
 - antaa lausuntoja kansallisten sääntelyviranomaisten toimenpide-ehdotuksista, jotka koskevat markkinoiden määrittelyä, yritysten nimeämistä huomattavan markkinavoiman omaaviksi yrityksiksi ja korjaavien toimenpiteiden määräämistä, direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 7 ja 7 a artiklan mukaisesti; tehdä yhteistyötä kansallisten sääntelyviranomaisen kanssa direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 7 ja 7 a artiklan mukaisesti;
 - antaa lausuntoja suositus- ja/tai suuntaviivaluonnoksista, jotka koskevat ilmoituksissa annettavien tietojen muotoa, sisältöä ja tasoa, direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 7 b artiklan mukaisesti;
 - tulla kuulluksi suositusluonnoksista, jotka koskevat merkityksellisiä tuote- ja palvelumarkkinoita, direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 15 artiklan mukaisesti;

- d) antaa lausuntoja päätösluonnoksista, jotka koskevat valtioiden rajat ylittävien markkinoiden yksilöintiä, direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 15 artiklan mukaisesti;
- e) antaa pyynnöstä apua kansallisille sääntelyviranomaisille merkityksellisten markkinoiden analysoimisessa direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16 artiklan mukaisesti;
- f) antaa lausuntoja päätös- ja suositusluonnoksista, jotka koskevat yhdenmukaistamista, direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 19 artiklan mukaisesti;
- g) tulla kuulluksi ja antaa suosituksia rajat ylittävistä riidoista direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 21 artiklan mukaisesti;
- h) antaa lausuntoja päätösluonnoksista, joilla annetaan kansalliselle sääntelyviranomaiselle lupa toteuttaa poikkeuksellisia toimenpiteitä tai evätään tämä, direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 8 artiklan mukaisesti;
- i) tulla kuulluksi ehdotuksista toimenpiteiksi, jotka koskevat hätänumeron 112 tehokasta saavutettavuutta direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 26 artiklan mukaisesti;
- j) tulla kuulluksi ehdotuksista toimenpiteiksi, jotka koskevat 116-alkuisen numerointialueen ja erityisesti kadonneita lapsia koskevan vihjepuhelinnumeron 116000 tehokasta toteuttamista direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 27 a artiklan mukaisesti;
- k) antaa komissiolle apua direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) liitteen II ajan tasalle saattamisessa kyseisen direktiivin 9 artiklan mukaisesti;
- l) antaa pyynnöstä apua kansallisille sääntelyviranomaisille yhteisössä tapahtuviin numerointivarojen petoksiin tai väärinkäyttöihin liittyvissä kysymyksissä, erityisesti rajat ylittävien palvelujen osalta;
- m) antaa lausuntoja, joilla pyritään varmistamaan yhteisten sääntöjen ja vaatimusten kehittäminen rajat ylittävien yrityspalvelujen tarjoajille;
- n) valvoa sähköisen viestinnän alaa ja raportoida siitä sekä julkaista alan kehittymistä koskeva vuosikertomus.

2. Yhteistyöelin voi komission perustellusta pyynnöstä päättää yksimielisesti ottaa vastaan muita erityistehtäviä, jotka ovat tarpeen yhteistyöelimen aseman hoitamiseksi 1 artiklan 2 kohdassa määritetyn soveltamisalan mukaisesti.

3. Kansalliset sääntelyviranomaiset ja komissio ottavat mahdollisimman tarkasti huomioon kaikki yhteistyöelimen hyväksymät lausunnot, suositukset, suuntaviivat, neuvot tai sääntelyä koskevat parhaat käytännöt. Yhteistyöelin voi tarvittaessa kuulla asianomaisia kansallisia kilpailuviranomaisia ennen lausunnon antamista komissiolle.

4 artikla

Yhteistyöelimen kokoonpano ja organisaatio

1. Yhteistyöelin koostuu sääntelyneuvostosta.
2. Sääntelyneuvostossa on kustakin jäsenvaltiosta yksi jäsen, jonka on oltava kyseiseen maahan perustetun kansallisen sääntelyelimen johtaja tai nimetty korkean tason edustaja ja joka vastaa ensisijaisesti sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen markkinoiden päivittäisen toiminnan seuraamisesta.

Yhteistyöelimen on toimittava riippumattomasti hoitaessaan sille tässä asetuksessa uskottuja tehtäviä.

Sääntelyneuvoston jäsenet eivät pyydä eivätkä ota vastaan ohjeita miltään hallitukselta, komissiolta tai muulta julkiselta tai yksityiseltä taholta.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on nimettävä yksi varajäsen jäsenvaltiota kohden.

Komissio osallistuu yhteistyöelimen kokouksiin tarkkailijana, ja se on edustettuna asianmukaisella tasolla.

3. Euroopan talousalueen (ETA) jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin jäsenhedokasvaltioiden kansallisilla sääntelyviranomaisilla on tarkkailijan asema, ja ne ovat edustettuina asianmukaisella tasolla. Yhteistyöelin voi kutsua kokouksiinsa myös muita asian-tuntijoita ja tarkkailijoita.

4. Sääntelyneuvosto nimittää jäsentensä joukosta yksinkertaisella enemmistöllä puheenjohtajansa ja yhden tai useamman varapuheenjohtajan yhteistyöelimen työjärjestyksen mukaisesti. Varapuheenjohtaja hoitaa tai varapuheenjohtajat hoitavat puheenjohtajan tehtäviä ilman eri toimenpiteitä puheenjohtajan ollessa estyneenä. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan tai varapuheenjohtajien toimikausi on yksi vuosi.

5. Puheenjohtaja ei saa pyytää eikä ottaa vastaan ohjeita miltään hallitukselta, kansalliselta sääntelyviranomaiselta, komissiolta tai muulta julkiselta tai yksityiseltä taholta, sanotun kuitenkin rajoittamatta sääntelyneuvoston asemaa puheenjohtajan tehtäviin nähden.

6. Sääntelyneuvosto kokoontuu täysistuntokokouksiin puheenjohtajansa kutsusta vähintään neljä kertaa vuodessa säännönmukaiseen istuntoon. Se kokoontuu myös ylimääräisiin kokouksiin puheenjohtajan aloitteesta tai jos komissio tai vähintään kolmasosa sääntelyneuvoston jäsenistä sitä pyytää. Puheenjohtaja laatii kokouksen esityslistan, ja se julkistetaan.

7. Yhteistyöelimen työtä voidaan tehdä asiantuntijatyöryhmissä.

8. Komissio kutsutaan osallistumaan kaikkiin sääntelyneuvoston täysistuntokokouksiin.

9. Sääntelyneuvosto tekee päätöksensä kaikkien jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä, jollei tässä asetuksessa, puiteasetuksessa tai erityisasetuksissa toisin säädetä. Kullakin jäsenellä tai varajäsenellä on yksi ääni. Nämä sääntelyneuvoston päätökset julkistetaan ja niissä on ilmoitettava kansallisen sääntelyviranomaisen varaumat sen pyynnöstä.

10. Sääntelyneuvosto hyväksyy ja saattaa julkisesti saataville yhteistyöelimen työjärjestyksen. Työjärjestyksessä vahvistetaan yksityiskohtaiset äänestysäännöt, mukaan lukien ehdot, joiden mukaisesti jäsen voi toimia toisen jäsenen puolesta, päätösvaltaisuutta koskevat säännöt sekä kokousilmoituksia koskevat määräajat. Työjärjestyksellä taataan myös, että sääntelyneuvoston jäsenille toimitetaan aina täydelliset esityslistat ja ehdotusluonnokset ennen kokouksia, jotta he voisivat ehdottaa muutoksia ennen äänestystä. Työjärjestyksessä voidaan myös vahvistaa muun muassa kiireellisenä äänestämistä koskevat menettelyt.

11. Jäljempänä 6 artiklassa tarkoitettu virasto järjestää yhteistyöelimelle hallinnollisen tuen ja asiantuntijatuen palveluja.

5 artikla

Sääntelyneuvoston tehtävät

1. Sääntelyneuvosto hoitaa 3 artiklassa säädetyt yhteistyöelimen tehtävät ja tekee kaikki yhteistyöelimen tehtävien hoitamista koskevat päätökset.

2. Sääntelyneuvosto hyväksyy edeltä käsin jäsenvaltioiden tai kansallisten sääntelyviranomaisten vapaaehtoiset rahoitusosuudet 11 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti seuraavia järjestelyjä noudattaen:

- a) yksimielisesti, kun kaikki jäsenvaltiot tai kansalliset sääntelyviranomaiset ovat päättäneet suorittaa rahoitusosuuden;
- b) yksinkertaisella enemmistöllä, jos jotkin jäsenvaltiot taikka yksimielisesti toimivat kansalliset sääntelyelimet ovat päättäneet suorittaa rahoitusosuuden.

3. Sääntelyneuvosto vahvistaa yhteistyöelimen puolesta 22 artiklan mukaisesti erityiset säännökset, jotka koskevat yleisön oikeutta tutustua yhteistyöelimen hallussa oleviin asiakirjoihin.

4. Sääntelyneuvosto hyväksyy asianosaisia tahoja 17 artiklan mukaisesti kuultuaan yhteistyöelimen vuosittaisen työohjelman ennen kunkin kyseistä työohjelmavuotta edeltävän vuoden päättymistä. Sääntelyneuvosto toimittaa vuosittaisen työohjelman Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle heti, kun se on hyväksytty.

5. Sääntelyneuvosto vahvistaa yhteistyöelimen toimintaa koskevan vuosikertomuksen ja toimittaa sen vuosittain viimeistään 15 päivänä kesäkuuta Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja tilintarkastustuomioistuimelle. Euroopan parlamentti voi pyytää sääntelyneuvoston puheenjohtajaa kertomaan sille sääntelyneuvoston toimintaan liittyvistä tärkeistä kysymyksistä.

6 artikla

Virasto

1. Perustetaan virasto varainhoitoasetuksen 185 artiklassa tarkoitettuna yhteisön elimenä, jolla on oikeushenkilöllisyys. Virastoon sovelletaan 17 päivänä 2006 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 47 kohtaa.

2. Virasto huolehtii sääntelyneuvoston ohjaamana erityisesti seuraavista:

- asiantuntijatuen ja hallinnollisen tuen antaminen yhteistyöelimelle;
- kansallisilta sääntelyviranomaisilta saatujen tietojen kerääminen ja vaihtaminen sekä 2 artiklan a alakohdassa ja 3 artiklassa säädettyjen asemaa ja tehtäviä koskevien tietojen toimittaminen;
- parhaiden sääntelykäytänteiden levittäminen kansallisten sääntelyviranomaisten keskuudessa 2 artiklan a alakohdan mukaisesti;
- puheenjohtajan avustaminen sääntelyneuvoston työn valmistamisessa;
- asiantuntijatyöryhmien perustaminen sääntelyneuvoston pyynnöstä ja tuen antaminen näiden työryhmien sujuvan toiminnan varmistamiseksi.

3. Virastossa on

- a) johtokunta
- b) hallintojohtaja.

4. Virastolla on jokaisessa jäsenvaltiossa laajin kansallisen lainsäädännön mukainen oikeushenkilöllä oleva oikeuskelpoisuus. Virasto voi erityisesti hankkia ja luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.

5. Hallintojohtaja hallinnoi virastoa, jolla on henkilöstöä ainoastaan sen verran kuin on tarpeen sen tehtävien hoitamiseksi. Johtokunta ja hallintojohtaja tekevät ehdotuksia henkilöstön määrästä 11 artiklan mukaisesti. Henkilöstön lisäämistä koskevat mahdolliset ehdotukset voidaan hyväksyä ainoastaan johtokunnan yksimielisellä päätöksellä.

7 artikla

Johtokunta

1. Johtokunnassa on kustakin jäsenvaltiosta yksi jäsen, jonka on oltava kyseiseen maahan perustetun riippumattoman kansallisen sääntelyviranomaisen johtaja tai nimetty korkean tason edustaja ja joka vastaa ensisijaisesti sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen markkinoiden päivittäisen toiminnan seuraamisesta, sekä yksi komissiota edustava jäsen.

Kullakin jäsenellä on yksi ääni.

9 artikla

Hallintojohtajan tehtävät

Johtokuntaan sovelletaan soveltuvin osin 4 artiklan säännöksiä.

2. Johtokunta nimittää hallintojohtajan. Hallintojohtajaksi nimetty henkilö ei osallistu tällaisen päätöksen valmisteluun eikä sitä koskevaan äänestykseen.

3. Johtokunta antaa ohjeita hallintojohtajalle tämän tehtävien suorittamisessa.

4. Johtokunta vastaa henkilöstön nimittämisestä.

5. Johtokunta avustaa asiantuntijatyöryhmiä näiden toiminnassa.

1. Hallintojohtaja toimii viraston johtajana.

2. Hallintojohtaja avustaa sääntelyneuvoston, johtokunnan ja asiantuntijatyöryhmien esityslistojen valmistelemissä. Hän osallistuu sääntelyneuvoston ja johtokunnan kokouksiin ilman äänioikeutta.

3. Hallintojohtaja avustaa kunakin vuonna johtokuntaa viraston työohjelmaluonnoksen valmistelemissä seuraavaa vuotta varten. Työohjelmaluonnos seuraavaa vuotta varten toimitetaan johtokunnalle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta, ja johtokunta päättää sen hyväksymisestä viimeistään 30 päivänä syyskuuta, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston, jäljempänä yhdessä "budjettivallan käyttäjä", tekemää lopullista päätöstä tuesta.

4. Hallintojohtaja huolehtii viraston vuosittaisen työohjelman täytäntöönpanon valvonnasta sääntelyneuvoston ohjaamana.

5. Hallintojohtaja toteuttaa johtokunnan valvonnassa tarvittavat toimenpiteet, mukaan luettuina sisäisten hallinnollisten ohjeiden antaminen ja tiedonantojen julkaiseminen, varmistaakseen viraston tämän asetuksen säännösten mukaisen toiminnan.

6. Hallintojohtaja toteuttaa viraston talousarvion johtokunnan valvonnassa 13 artiklan mukaisesti.

7. Hallintojohtaja avustaa kunakin vuonna yhteistyöelimen toimintaa koskevan 5 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun vuosiker-
tomusluonnoksen valmistelemissä.

8 artikla

Hallintojohtaja

1. Hallintojohtaja on vastuussa toiminnastaan johtokunnalle. Hallintojohtaja ei saa tehtäviään hoitaessaan pyytää eikä ottaa vastaan ohjeita miltään jäsenvaltiolta, kansalliselta sääntelyviranomaiselta, komissiolta tai miltään kolmannelta osapuolelta.

2. Johtokunta nimittää hallintojohtajan avoimessa kilpailussa tämän ansioiden sekä sähköisen viestinnän verkkoja ja palveluja koskevien taitojen ja kokemuksen perusteella. Euroopan parlamentti voi antaa lausunnon, joka ei ole sitova, sääntelyneuvoston valitseman ehdokkaan soveltuvuudesta ennen tämän nimittämistä. Tätä varten ehdokas kutsutaan antamaan lausuntonsa Euroopan parlamentin asiasta vastaavalle valiokunnalle ja vastamaan sen jäsenten esittämiin kysymyksiin.

3. Hallintojohtajan toimikausi on kolme vuotta.

4. Johtokunta voi jatkaa hallintojohtajan toimikautta kerran enintään kolmella vuodella ottaen huomioon puheenjohtajan laaitiman arviointikertomuksen ja ainoastaan niissä tapauksissa, joissa tämä on yhteistyöelimen tehtävien ja velvoitteiden kannalta perusteltua.

Johtokunnan on ilmoitettava Euroopan parlamentille mahdollisesta aiikestaan jatkaa hallintojohtajan toimikautta.

Jos toimikautta ei jatketa, hallintojohtaja jatkaa tehtävässään seuraajan nimittämiseen asti.

10 artikla

Henkilöstö

1. Viraston henkilöstöön, mukaan lukien sen hallintojohtaja, sovelletaan neuvoston asetuksessa (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 ⁽¹⁾ säädettyjä Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä ja Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja sekä Euroopan yhteisöjen toimielimien näiden henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen soveltamiseksi yhteisesti antamia sääntöjä.

2. Johtokunta antaa yhteisymmärryksessä komission kanssa tarvittavat täytäntöönpanosäännöt Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 110 artiklassa säädettyjen järjestelyjen mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1.

3. Johtokunnan varapuheenjohtaja käyttää Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen mukaiselle nimittävälle viranomaiselle ja Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen mukaisten sopimusten tekemiseen valtuutetulle viranomaiselle kuuluvaa toimivaltaa.

4. Johtokunta voi hyväksyä määräyksiä, joilla jäsenvaltioiden kansallisia asiantuntijoita siirretään väliaikaisesti ja enintään kolmen vuoden ajaksi viraston palvelukseen.

III LUKU

VARAINHOITOA KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET

11 artikla

Viraston talousarvio

1. Viraston tulot ja varat muodostuvat erityisesti:
 - a) Euroopan unionin yleisen talousarvion (pääluokka "Komissio") asianmukaisesti kohtiin sisältyvästä yhteisön tuesta budjettivallan käyttäjän päätöksen ja 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 47 kohdan mukaisesti;
 - b) jäsenvaltioiden tai niiden kansallisten sääntelyviranomaisten 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti vapaaehtoisesti suorittamista maksuosuuksista. Maksuosuuksia käytetään toimintamenojen sellaisten yksittäisten alamomenttien rahoittamiseen, jotka on määritelty sopimuksessa, jonka virasto ja jäsenvaltiot tai niiden kansalliset sääntelyviranomaiset tekevät Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 185 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta 19. marraskuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY, Euratom) N:o 2343/2002 ⁽¹⁾ 19 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on viraston työhön osallistumista varten riittävät taloudelliset resurssit. Virasto toimittaa ennen Euroopan unionin alustavan talousarvioesityksen laatimista budjettivallan käyttäjälle asianmukaisen, ajan tasalla olevan ja yksityiskohtaisen asiakirja-aineiston tämän artiklan mukaisista käyttötarkoituksensa sidotuista tuloista.
2. Viraston menot kattavat henkilöstö-, hallinto-, infrastruktuuri- ja toimintamenot.
3. Tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.
4. Kaikista tuloista ja menoista tehdään kutakin varainhoitovuotta, joka on kalenterivuosi, varten ennakkoarviot, jotka otetaan viraston talousarvioon.

⁽¹⁾ EYVL L 357, 31.12.2002, s. 72.

5. Viraston organisaation ja talousarvion rakennetta tarkastellaan uudelleen viiden vuoden kuluttua viraston perustamispäivämäärästä.

12 artikla

Talousarvion laatiminen

1. Hallintojohtaja avustaa viimeistään kunkin vuoden helmikuun 15 päivänä johtokuntaa seuraavaksi varainhoitovuodeksi kaavailut toimintamenot kattavan alustavan talousarvioesityksen ja alustavan henkilöstötaulukon laatimisessa. Johtokunta laatii vuosittain luonnokseen perustuvan ennakkoarvion viraston tuloista ja menoista seuraavaa varainhoitovuotta varten. Johtokunta toimittaa kyseisen ennakkoarvion, joka sisältää alustavan henkilöstötaulukon, komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta.
2. Komissio toimittaa ennakkoarvion Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevan alustavan esityksen yhteydessä budjettivallan käyttäjälle.
3. Komissio siirtää näiden arvioiden perusteella Euroopan unionin yleiseen talousarvioesitykseen tarpeelliseksi katsomansa henkilöstötaulukkoa koskevat ennusteet, ja ehdottaa tuen määrää.
4. Budjettivallan käyttäjä vahvistaa viraston henkilöstötaulukon.
5. Johtokunta laatii viraston talousarvion. Siitä tulee lopullinen, kun Euroopan unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu. Sitä mukautetaan tarvittaessa vastaavasti.
6. Johtokunta ilmoittaa budjettivallan käyttäjälle viipymättä aikomuksestaan toteuttaa hankkeita, joilla voi olla huomattavaa taloudellista vaikutusta talousarvion rahoittamiseen, erityisesti kiinteistöihin liittyviä hankkeita kuten kiinteistöjen vuokraus tai hankinta. Se ilmoittaa asiasta komissiolle. Jos jompikumpi budjettivallan käyttäjä aikoo antaa lausunnon, se ilmoittaa johtokunnalle tästä aikomuksestaan kahden viikon kuluessa siitä, kun se on saanut tiedon hankkeesta. Jos se ei tee tällaista ilmoitusta, johtokunta voi käynnistää suunnitellun hankkeen.

13 artikla

Talousarvion toteuttaminen ja valvonta

1. Hallintojohtaja toimii tulojen ja menojen hyväksyjänä ja toteuttaa viraston talousarvion johtokunnan valvonnassa.
2. Johtokunta laatii joka vuosi viraston toimintakertomuksen sekä tarkastuslausuman. Kyseiset asiakirjat julkaistaan.

3. Viraston tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta komission tilinpitäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään kunkin varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 1 päivänä. Viraston tilinpitäjä toimittaa selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta myös Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään päättynyttä varainhoitovuotta seuraavan vuoden maaliskuun 31 päivänä. Komission tilinpitäjä konsolidoi tämän jälkeen toimielinten ja hajautettujen elinten alustavat tilinpäätökset asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 128 artiklan mukaisesti.

4. Komission tilinpitäjä toimittaa viraston alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään kunkin varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 31 päivänä. Selvitys varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta toimitetaan myös Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Saatuaan viraston alustavaa tilinpäätöstä koskevat huomautukset, jotka tilintarkastustuomioistuin on laatinut asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 129 artiklan mukaisesti, hallintojohtaja vahvistaa viraston lopullisen tilinpäätöksen omalla vastuullaan ja toimittaa sen johtokunnalle lausuntoa varten.

6. Johtokunta antaa lausunnon viraston lopullisesta tilinpäätöksestä.

7. Hallintojohtaja toimittaa lopullisen tilinpäätöksen ja johtokunnan lausunnon Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan heinäkuun 1 päivänä.

8. Lopullinen tilinpäätös julkaistaan.

9. Johtokunta toimittaa viimeistään 15 päivänä lokakuuta tilintarkastustuomioistuimelle vastineensa sen huomautuksiin. Johtokunta toimittaa vastineensa myös Euroopan parlamentille ja komissiolle.

10. Johtokunta toimittaa asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 146 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille pyynnöstä kaikki tiedot, joita tarvitaan vastuuvapausmenettelyn sujuvaksi soveltamiseksi kyseisen varainhoitovuoden osalta.

11. Ennen vuoden N + 2 toukokuun 15 päivää Euroopan parlamentti myöntää neuvoston määränemmistöllä antamasta suosituksesta johtokunnalle vastuuvapauden varainhoitovuoden N talousarvion toteuttamisesta.

14 artikla

Sisäiset valvontajärjestelmät

Komission sisäinen tarkastaja vastaa viraston tarkastamisesta.

15 artikla

Varainhoitosäännöt

Virastoon sovelletaan asetusta (EY, Euratom) N:o 2343/2002. Johtokunta laatii muut virastoon sovellettavat varainhoitosäännöt komissiota kuultuaan. Säännöt saavat poiketa asetuksesta (EY, Euratom) N:o 2343/2002 ainoastaan, mikäli se on välttämätöntä viraston toiminnasta johtuvien erityisvaatimusten vuoksi ja komissio antaa tähän suostumuksen etukäteen.

16 artikla

Petostentorjunta

1. Petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi virastoon sovelletaan rajoituksetta Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999⁽¹⁾ säännöksiä.

2. Viraston on liityttävä Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission välillä 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista⁽²⁾ ja annettava välittömästi asianmukaiset määräykset, jotka koskevat kaikkia viraston työntekijöitä.

3. Rahoituspäätöksissä ja niistä johtuvissa täytäntöönpanoa koskevissa sopimuksissa tai asiakirjoissa on määrättävä nimenomaisesti, että tilintarkastustuomioistuin ja OLAF voivat tarvittaessa tehdä tarkastuksia paikan päällä viraston varojen edunsaajien luona ja näiden varojen jakamisesta vastaavan henkilöstön luona.

IV LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

17 artikla

Kuuleminen

Tarvittaessa yhteistyöelin kuulee asiaan liittyviä tahoja ennen lausuntojen, sääntelyä koskevien parhaiden käytäntöjen tai selvitysten hyväksymistä ja antaa niille mahdollisuuden esittää huomautuksia kohtuullisessa määräajassa. Yhteistyöelin saattaa kuulemismenettelyn tulokset julkisesti saataville, sanotun kuitenkin rajoittamatta 20 artiklan soveltamista.

⁽¹⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

18 artikla

Avoimuus ja vastuullisuus

Yhteistyöelimen ja viraston toiminnan on oltava hyvin avointa. Yhteistyöelimen ja viraston on varmistettava, että suurelle yleisölle ja kaikille asiaan liittyville tahoille annetaan puolueetonta, luotettavaa ja helposti saatavissa olevaa tietoa erityisesti niiden työn tuloksista.

19 artikla

Tietojen antaminen yhteistyöelimelle ja virastolle

Komissio ja kansalliset sääntelyviranomaiset antavat yhteistyöelimelle ja virastolle niiden pyytämät tiedot, jotta ne voivat suorittaa tehtävänsä. Näitä tietoja käsitellään direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 5 artiklan säännösten mukaisesti.

20 artikla

Tietojen salassapito

Jollei 22 artiklasta muuta johdu, yhteistyöelin ja virasto eivät saa julkaista eivätkä ilmaista kolmansille osapuolille sellaista käsittelemäänsä tai saamaansa tietoa, jonka osalta on pyydetty luottamuksellista käsittelyä.

Viraston sääntelyneuvoston ja johtokunnan jäsenet, hallintojohtaja, ulkopuoliset asiantuntijat ja työryhmien asiantuntijat sekä viraston henkilöstön jäsenet ovat perustamissopimuksen 287 artiklan mukaisten salassapitovelvollisuutta koskevien vaatimusten alaisia myös tehtäviensä päätyttyä.

Yhteistyöelin ja virasto vahvistavat työjärjestyksessään 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen salassapitovelvollisuutta koskevien sääntöjen täytäntöönpanoa koskevat käytännön järjestelyt.

21 artikla

Etunäkökohtia koskeva ilmoitus

Viraston sääntelyneuvoston ja johtokunnan jäsenten sekä hallintojohtajan ja henkilöstön jäsenten on tehtävä sitoumuksistaan ja etunäkökohdistaan vuosittain ilmoitukset, joissa tuodaan esiin heidän riippumattomuuttaan mahdollisesti vaarantavat välittömät tai välilliset etunäkökohdat. Tällaiset ilmoitukset on tehtävä kirjallisesti. Sääntelyneuvoston ja johtokunnan jäsenten ja hallintojohtajan tekemät etunäkökohtia koskevat ilmoitukset julkaistaan.

22 artikla

Tiedonsaantioikeus

1. Yhteistyöelimen ja viraston hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001 ⁽¹⁾.

2. Sääntelyneuvoston ja johtokunnan on hyväksyttävä asetuksen (EY) N:o 1049/2001 täytäntöönpanoa koskevat käytännön järjestelyt kuuden kuukauden kuluessa yhteistyöelimen ja viraston toiminnan tosiasiallisesta aloittamisesta.

3. Asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan nojalla tehdyistä päätöksistä voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle perustamissopimuksen 195 artiklassa määrätyn edellytyksin tai nostaa kanne Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa perustamissopimuksen 230 artiklassa määrätyn edellytyksin.

23 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Virastoon ja sen henkilöstöön sovelletaan Euroopan yhteisöjen erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa.

24 artikla

Viraston vastuu

1. Jos kyseessä on sopimukseen perustamaton vastuu, viraston on jäsenvaltioiden lainsäädäntöön sisältyvien yhteisten perusperiaatteiden mukaisesti korvattava itsensä tai henkilöstönsä tehtäviensä yhteydessä aiheuttamat vahingot. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on toimivaltainen ratkaisemaan tällaisten vahinkojen korvaamiseen liittyvät riita-asiat.

2. Viraston työntekijöiden henkilökohtaista taloudellista ja kurinpidollista vastuuta virastoa kohtaan säännellään viraston henkilöstöön sovellettavissa asioissa koskevilla säännöksillä.

V LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

25 artikla

Arviointi ja tarkastelu

Komissio julkaisee kolmen vuoden kuluessa yhteistyöelimen ja viraston toiminnan tosiasiallisesta alkamisesta arviointikertomuksen niiden toiminnan tuloksena saaduista kokemuksista. Arviointikertomus kattaa yhteistyöelimen ja viraston saavuttamat tulokset ja niiden työmenetelmät suhteessa niiden tavoitteisiin,

⁽¹⁾ EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

toimeksiantoon ja tehtäviin, jotka määritellään tässä asetuksessa ja yhteistyöelimen ja viraston vuotuisissa työohjelmissä. Arviointikertomuksessa otetaan huomioon sidosryhmien näkemykset sekä yhteisön että jäsenvaltioiden tasolla, ja se toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Euroopan parlamentti antaa lausunnon komission arviointikertomuksesta.

26 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 25 päivänä marraskuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BUZEK

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Å. TORSTENSSON

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/136/EY,

annettu 25 päivänä marraskuuta 2009,

yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla annetun direktiivin 2002/22/EY, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla annetun direktiivin 2002/58/EY ja kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetun asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon Euroopan tietosuojavaltuutetun lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽⁴⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Komissio tarkastelee säännöllisesti nykyisen sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sääntelyjärjestelmän muodostavan viiden direktiivin, jotka ovat sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) ⁽⁵⁾, sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7 päivänä maaliskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) ⁽⁶⁾, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta

2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY (puitedirektiivi) ⁽⁷⁾, direktiivi 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ⁽⁸⁾ sekä direktiivi 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) ⁽⁹⁾, jäljempänä yhdessä ”puitedirektiivi ja erityisdirektiivit”, toimivuutta erityisesti ratkaistakseen, onko niitä tarpeen muuttaa tekniikan alan ja markkinoiden kehityksen valossa.

(2) Komissio esitti asiaa koskevat havaintonsa tiedonannossa, jonka se antoi 29 päivänä kesäkuuta 2006 neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevan EU:n sääntelyjärjestelmän uudelleentarkastelusta.

(3) Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevan EU:n sääntelyjärjestelmän uudistus, johon sisältyy vammaisia loppukäyttäjää koskevien säännösten vahvistaminen, on olennainen askel kohti yhtenäisen eurooppalaisen tietoalueen ja osallistavan tietoyhteiskunnan samanaikaista toteuttamista. Nämä tavoitteet ovat osa tietoyhteiskunnan kehittämisen strategista kehystä, joka sisältyy 1 päivänä kesäkuuta 2005 päivättyyn komission tiedonantoon neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”i2010 – kasvua ja työllisyyttä edistävä eurooppalainen tietoyhteiskunta”.

(4) Yleispalvelua koskeva perusvaatimus on tarjota käyttäjille pyynnöstä liittymä yleiseen viestintäverkkoon tietyssä sijaintipaikassa ja kohtuuhintaan. Vaatimuksena on paikallisten, kansallisten ja kansainvälisten puhelinyhteyksien, faksiyhteyksien ja datapalvelujen järjestäminen, jonka jäsenvaltiot voivat rajoittaa loppukäyttäjän pääasialliseen

⁽¹⁾ EUVL C 224, 30.8.2008, s. 50.

⁽²⁾ EUVL C 257, 9.10.2008, s. 51.

⁽³⁾ EUVL C 181, 18.7.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 24. syyskuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 16. helmikuuta 2009 (EUVL C 103 E, 5.5.2009, s. 40), Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 6. toukokuuta 2009, ja neuvoston päätös, tehty 26. lokakuuta 2009.

⁽⁵⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁽⁶⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁽⁷⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽⁸⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 51.

⁽⁹⁾ EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.

sijainti- tai asuinpaikkaan. Tämän järjestämiseksi tarvittavia keinoja ei pitäisi rajoittaa, vaan sekä langallinen että langaton tekniikka olisi sallittava, eikä rajoituksia pitäisi asettaa sillekään, mitkä toimijat huolehtivat joistakin tai kaikista yleispalvelun velvoitteista.

- (5) Yleiseen viestintäverkkoon kiinteässä sijaintipaikassa olevilla tietoyhteyksillä olisi voitava tukea tiedonsiirtoa nopeudella, joka sopii online-palvelujen, kuten internetin kautta tarjottujen palvelujen, saamiseen. Yksittäisen käyttäjän internetyhteyden nopeus riippuu monista tekijöistä, muun muassa yhteydentarjoajan tai -tarjoajien internetyhteydestä sekä sovelluksesta, jossa yhteyttä käytetään. Yleisen viestintäverkon yksittäisen liittymän siirtonopeus riippuu tilaajan päätelaitteen ominaisuuksista ja liittymästä. Näin ollen ei ole aiheellista määrittää yhteisön tasolla tiettyä siirtonopeutta. Joustavuus on tarpeen, jotta jäsenvaltiot voivat tarvittaessa toteuttaa toimia varmistaakseen, että tietoyhteydellä kyetään tukemaan siirtonopeuksia, jotka riittävät jäsenvaltioiden määrittelemään toimivaan internetyhteyteen, samalla kun otetaan huomioon kansallisten markkinoiden erityispiirteet, kuten tilaajien enemmistön kyseisessä jäsenvaltiossa valitsema laajakaista tai tekninen toteutettavuus, edellyttäen, että kyseisillä toimilla pyritään minimoimaan markkinoiden vääristymistä. Jos kyseisten toimien seurauksena nimettyyn yritykseen kohdistuu epäoikeudenmukainen rasitus, kun kustannukset ja tulot sekä kyseisten palvelujen tarjoamisesta koituvat aineettomat edut otetaan asianmukaisesti huomioon, tämä voidaan sisällyttää kaikkiin yleispalveluvelvoitteita koskeviin nettokustannuslaskelmiin. Perusverkon infrastruktuurille voidaan myös järjestää vaihtoehtoinen rahoitus, johon kuuluu yhteisön rahoitusta tai yhteisön lainsäädännön mukaisia kansallisia toimia.
- (6) Komission on kuitenkin tarkasteltava uudelleen yleispalveluja koskevia velvoitteita, niiden rahoittaminen mahdollisesti mukaan lukien, direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 15 artiklan mukaisesti, ja esitettävä tarvittaessa ehdotuksia uudistuksiksi, joilla pyritään saavuttamaan yleisen edun mukaiset tavoitteet.
- (7) Selkeyden ja yksinkertaisuuden vuoksi tällä direktiivillä muutetaan ainoastaan direktiivejä 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ja 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi).
- (8) Tietty päätelaitteita koskevat näkökohdat, mukaan lukien vammaisille tai ikääntyneille käyttäjille tarkoitettujen näiden ryhmien erityistarpeisiin sopeutetut kuluttajan tiloissa olevat laitteet, olisi sisällytettävä direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) soveltamisalaan, jotta helpotettaisiin

vammaisten mahdollisuuksia päästä verkkoon ja käyttää palveluja, sanotun kuitenkin rajoittamatta radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastaavuorisesta tunnustamisesta 9 päivänä maaliskuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/5/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan f alakohdan mukaisten vammaisiin liittyvien vaatimusten soveltamista. Tällaisiin laitteisiin kuuluvat tällä hetkellä ainoastaan lähetysten vastaanottamiseen tarkoitettut radio- ja televisiolaitteet sekä kuulovammaisille loppukäyttäjille tarkoitettut erityiset päätelaitteet.

- (9) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimia sellaisten laajalti käytettävien tuotteiden ja palvelujen markkinoiden luomisen tukemiseksi, joihin sisältyy vammaisille loppukäyttäjille tarkoitettuja toimintoja. Tähän pääsemiseksi voidaan esimerkiksi ottaa eurooppalaisten standardien perusteella käyttöön sähköisten palvelujen saatavuutta (eAccessibility) koskevat vaatimukset julkisissa hankintamenettelyissä ja palvelujen hankintaan liittyvissä tarjouskilpailuissa sekä panemalla täytäntöön vammaisten loppukäyttäjien oikeuksia suojeleva lainsäädäntö.
- (10) Kun direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 4 artiklan mukaisesti yleispalvelun tarjoajaksi nimetty yritys aikoo luovuttaa koko yleispalveluvelvoitteen mukaisen ja jäsenvaltion alueella sijaitsevan paikallisliityntäverkkomaisuutensa tai huomattavan osan siitä erilliselle oikeushenkilölle, jolla on viime kädessä eri omistaja, kansallisen sääntelyviranomaisen olisi arvioitava suunnitellun liiketoimen vaikutukset, jotta yleispalveluvelvoitteen jatkuvuus jäsenvaltion kaikilla alueilla voidaan varmistaa. Tähän liittyen yrityksen olisi ilmoitettava luovutuksesta etukäteen sille kansalliselle sääntelyviranomaiselle, joka asetti yleispalveluvelvoitteet. Kansallisen sääntelyviranomaisen arvio ei saisi haitata liiketoimen suorittamista.
- (11) Tekninen kehitys on johtanut maksullisten yleisöpuhelien tuntuvaan vähenemiseen. Kansallisten sääntelyviranomaisen olisi teknologisen puolueettomuuden ja puhelinpalvelujen saatavuuden jatkumisen varmistamiseksi voitava asettaa velvoitteita yrityksille, millä varmistetaan, että maksullisten yleisöpuhelien saatavuus vastaa loppukäyttäjien kohtuullisia tarpeita ja että tätä tarkoitusta varten tarjotaan tarvittaessa vaihtoehtoisia yleisen puhelin toiminnan liityntäpisteitä.
- (12) Vammaisille loppukäyttäjille olisi taattava samantasoinen palvelujen saavutettavuus kuin muille loppukäyttäjille. Tätä varten saavutettavuuden olisi oltava toiminnallisesti yhdenvertainen siten, että vammaiset loppukäyttäjät kykenevät hyötymään samanlaisesta palvelujen käytettävyydestä kuin muut loppukäyttäjät, joskin erilaisin keinoin.

(¹) EYVL L 91, 7.4.1999, s. 10.

- (13) Määritelmiä on tarkistettava, jotta ne vastaisivat teknologiariippumattomuuden periaatetta ja pysyisivät teknologian kehityksen tasalla. Erityisesti palvelun tarjoamisen ehdot olisi erotettava tekijöistä, joilla varsinaisesti määritellään yleisesti saatavilla oleva puhelinpalvelu, toisin sanoen yleisesti saatavilla oleva sähköinen viestintäpalvelu, jonka avulla voidaan ottaa ja vastaanottaa joko suoraan tai välillisesti kotimaanpuheluja tai kotimaan- ja ulkomaanpuheluja kansallisessa tai kansainvälisessä numerointisuunnitelmassa olevan numeron tai numeroiden avulla riippumatta siitä, perustuuko kyseinen palvelu piirikytkentäiseen vai pakettivälitteiseen tekniikkaan. Tällaiselle palvelulle on luonteenomaista, että se on kaksisuuntaista eli kumpikin osapuoli voi osallistua viestintään. Palvelu, joka ei täytä kaikkia näitä ehtoja, esimerkiksi asiakaspalveluvustolla oleva ”linkki” (click-through), ei ole yleisesti saatavilla oleva puhelinpalvelu. Yleisesti saatavilla oleviin puhelinpalveluihin sisältyvät myös erityisesti vammaisille käyttäjille tarkoitettut viestintävälineet, joissa hyödynnetään tekstipuhelinpalveluja tai eri viestintämuotojen täydellistä interaktiivisuutta (”total conversation”).
- (14) On tarpeen täsmentää, että palvelujen välilliseen tarjoamiseen voisivat sisältyä tilanteet, joissa puhelu otetaan operaattorin valinnan tai ennaltavalinnan kautta ja joissa palveluntarjoaja jälleenmyy tai myy toisella nimellä toisen yrityksen tarjoamia yleisesti saatavilla olevia puhelinpalveluja.
- (15) Teknologian ja markkinoiden kehityksen tuloksena verkoissa ollaan entistä enemmän siirtymässä IP-teknoologiaan ja kuluttajat voivat entistä useammin valita useiden kilpailijien puheensiirtopalvelujen tarjoajien välillä. Tästä syystä jäsenvaltioiden olisi voitava erottaa yleispalveluvollisuudet, jotka koskevat liittymän tarjoamista yleiseen viestintäverkkoon tietyssä sijaintipaikassa, yleisesti saatavilla olevan puhelinpalvelun tarjoamisesta. Tällainen erottelu ei saisi vaikuttaa yhteisön tasolla määriteltyjen ja tarkistettujen yleispalveluvollisuuksien soveltamisalaan.
- (16) Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden on objektiivisin perustein päätettävä, mitkä yritykset nimetään yleispalvelun tarjoajiksi, ottaen tarvittaessa huomioon yritysten kyvyn ja halukkuuden hyväksyä kaikkien tai joidenkin yleispalveluvollisuuksiin kuuluvien palvelujen tarjoaminen. Tämä ei sulje pois sitä, että jäsenvaltiot voivat nimeämisprosessin kuluessa ottaa mukaan tehokkuus-tyillä perusteltuja erityisehtoja mukaan lukien muun muassa maantieteellisten alueiden tai osatekijöiden ryhmitely tai nimeämisen vähimmäiskeston määrittäminen.
- (17) Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava seurata yleispalveluvollisuuksien soveltamisalaan kuuluvien palvelujen vähittäishintojen kehitystä ja tasoa myös siinä tapauksessa, että jäsenvaltio ei ole vielä nimennyt mitään yritystä yleispalvelun tarjoajaksi. Tällaisessa tapauksessa seuranta olisi toteutettava siten, että siitä ei aiheudu liiallista hallinnollista taakkaa kansallisille sääntelyviranomaisille eikä kyseisenlaisia palveluja tarjoaville yrityksille.
- (18) Tarpeettomat velvollisuudet, jotka oli suunniteltu helpottamaan siirtymistä vuoden 1998 sääntelyjärjestelmästä vuoden 2002 järjestelmään, olisi poistettava, samoin kuin säännökset, jotka ovat osittain tai kokonaan päällekkäisiä direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) säännösten kanssa.
- (19) Vaatimus kiinteiden yhteyksien vähimmäisvalikoiman tarjoamisesta vähittäismyyntitasolla oli tarpeellinen vuoden 1998 sääntelyjärjestelmän säännösten jatkuvan soveltamisen varmistamiseksi kiinteiden yhteyksien alalla, sillä tällä alalla ei ollut riittävästi kilpailua vuoden 2002 järjestelmän tullessa voimaan, mutta se on nyt käynyt tarpeettomaksi ja olisi kumottava.
- (20) Operaattorin valinnan ja ennaltavalinnan edellyttäminen edelleen suoraan yhteisön lainsäädännössä saattaisi haitata teknologian kehittymistä. Olisi parempi, että näitä korjaavia toimia määräävät kansalliset sääntelyviranomaiset direktiivissä 2002/21/EY (puitedirektiivi) säädettyjen menettelyjen mukaisesti tehdyn markkina-analyysin perusteella ja direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 12 artiklassa tarkoitettujen velvoitteiden mukaisesti.
- (21) Sopimuksia koskevia säännöksiä olisi sovellettava kuluttajien lisäksi myös loppukäyttäjiin, ensisijaisesti mikroyrityksiin ja pk-yrityksiin, jotka voivat pitää parempana kuluttajien tarpeisiin mukautettua sopimusta. Palveluntarjoajiin kohdistuvan liiallisen hallinnollisen taakan sekä pk-yritysten määrittelemiseen liittyvän monimutkaisuuden välttämiseksi sopimuksia koskevia säännöksiä ei pitäisi soveltaa näihin muihin loppukäyttäjiin automaattisesti, vaan pelkästään niiden pyynnöstä. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, joilla parannetaan pk-yritysten tietämystä tästä mahdollisuudesta.
- (22) Tekniikan kehityksen myötä voidaan tulevaisuudessa käyttää tavanomaisten numerotunnisteiden lisäksi myös muuntotyypisiä tunnisteita.
- (23) Puhelut mahdollistavien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajien olisi varmistettava, että niiden asiakkaille tiedotetaan riittävästi siitä, onko heillä mahdollisuus käyttää hätäpalveluja, sekä kaikista palvelujen rajoituksista (kuten soittajan sijaintitietojen antamista tai hätäpuheluun reitittämistä koskevista rajoituksista). Palvelujen tarjoajien olisi myös annettava asiakkailleen selkeitä ja avoimia tietoja alkuperäisessä sopimuksessa ja, jos yhteyksien tarjoamiseen tulee muutoksia, esimerkiksi laskutustiedoissa. Näiden

- tietojen olisi käsitettävä kaikki alueellisen peiton rajoitukset, palvelun suunniteltujen teknisten käyttöparametrien perusta sekä käytettävissä oleva infrastruktuuri. Jos palvelua ei tarjota kytkentäisen puhelinverkon kautta, tietoihin tulisi sisällyttää myös pääsyn luotettavuuden taso ja tiedot soittajan sijainnista verrattuna palveluun, joka tarjotaan kytkentäisen puhelinverkon kautta, ottaen huomioon tekniikan taso ja laatuunormit sekä mahdolliset direktiivissä 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) määritetyt palvelun laatua koskevat parametrit.
- (24) Päätelaitteiden suhteen asiakassopimuksessa olisi määritettävä mahdolliset rajoitukset, joita palveluntarjoaja asettaa laitteiden käytölle, kuten SIM-kortin lukitseminen, jos tällaisia rajoituksia ei kielletä kansallisessa lainsäädännössä, sekä kustannukset, jotka peritään lopetettaessa sopimus ennen sovittua päättymispäivämäärää tai lopetettaessa se sovittuun aikaan, sekä laitteiden pitämisestä mahdollisesti perittävät kustannukset.
- (25) Ilman, että palveluntarjoajaa veloitetaan yhteisön oikeuden vaatimuksia pidemmälle meneviin toimiin, asiakassopimuksessa olisi myös määriteltävä, minkä tyyppisiin toimiin palveluntarjoaja voi mahdollisesti ryhtyä turvallisuuteen tai eheyteen liittyvien ongelmien, uhkien tai haavoittuvuuksien yhteydessä.
- (26) Viestintäpalveluiden käyttöä koskevien yleiseen etuun liittyvien kysymysten käsittelemiseksi ja muiden oikeuksien ja vapauksien suojelun edistämiseksi toimivaltaisten kansallisten viranomaisten olisi voitava tuottaa ja levittää palveluntarjoajien avulla tällaisten palveluiden käyttöä koskevaa yleiseen etuun liittyvää tietoa. Näihin tietoihin voisi sisältyä yleiseen etuun liittyviä tietoja, jotka koskevat tekijänoikeusrikkomuksia, muuta laitonta käyttöä ja haitallisen sisällön levittämistä, sekä neuvoja ja keinoja, joiden avulla voidaan suojautua sellaisilta henkilökohtaiseen turvallisuuteen kohdistuvilta riskeiltä, joita voi aiheutua esimerkiksi henkilötietojen ilmaisemisesta tietyissä olosuhteissa, sekä yksityisyyteen ja henkilötietoihin liittyviltä riskeiltä, ja saatavilla olevia helppokäyttöisiä ja konfiguroitavia ohjelmistoja tai ohjelmistovaihtoehtoja, joiden avulla voidaan suojella lapsia tai haavoittuvia henkilöitä. Tietoja voitaisiin koordinoita direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 33 artiklan 3 kohdan mukaisella yhteistoimintamenetel-lyllä. Tällaiset yleiseen etuun liittyvät tiedot olisi saatettava tarvittaessa ajan tasalle ja esitettävä helposti ymmärrettävässä painetussa ja sähköisessä muodossa kunkin jäsenvaltion määrittämällä tavalla sekä kansallisten julkisten viranomaisten verkkosivuilla. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava velvoittaa palveluntarjoajat välittämään nämä vakiomuodossa olevat tiedot asiakkailleen kansallisten sääntelyviranomaisten asianmukaisesti katsomalla tavalla. Tiedot olisi myös sisällytettävä sopimuksiin jäsenvaltioiden sitä edellyttäessä. Tällaisen tiedon antamisesta ei saisi kuitenkaan koitua liiallista räsitätusta yrityksille. Jäsenvaltioiden olisi edellytettävä tietojen antamista keinoilla, joita yritykset hyödyntävät tavanomaisessa liiketoiminnassaan viestissään tilaajien kanssa.
- (27) Tilaajien oikeus sanoa sopimuksensa irti seuraamuksitta koskee tilannetta, jossa sähköisten viestintäverkkojen ja/tai -palvelujen tarjoajat muuttavat sopimusehtoja.
- (28) Loppukäyttäjien olisi voitava päättää, millaista sisältöä he haluavat lähettää ja vastaanottaa ja mitä palveluita, sovelluksia, laitteita ja ohjelmistoja he haluavat siihen käyttää tämän vaikuttamatta tarpeeseen säilyttää verkkojen ja palveluiden eheys ja turvallisuus. Kilpailulle avoimet markkinat tarjoavat käyttäjille laajan valikoiman sisältöjä, sovelluksia ja palveluja. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi edistettävä käyttäjien mahdollisuuksia käyttää ja levittää tietoa sekä käyttää haluamiaan sovelluksia ja palveluja, kuten direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklassa säädetään. Ottaen huomioon sähköisen viestinnän kasvavan merkityksen kuluttajille ja yrityksille, käyttäjille olisi joka tapauksessa tiedotettava kattavasti kaikista rajoituksista, joita palvelun ja/tai verkon tarjoaja on mahdollisesti asettanut sähköisten viestintäpalvelujen käytölle. Tällaisissa tiedoissa olisi palveluntarjoajan valinnan mukaan määritettävä joko asianomaisen sisällön, sovelluksen tai palvelun tyyppi, yksittäiset sovellukset tai palvelut taikka molemmat. Käytetyn tekniikan ja rajoituksen tyyppin mukaan tällaiset rajoitukset saattavat edellyttää käyttäjän suostumusta direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) mukaisesti.
- (29) Direktiivissä 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ei määrätä pakollisiksi eikä rajoiteta tarjoajien kansallisen lainsäädännön mukaisesti asettamia ehtoja, joilla rajoitetaan loppukäyttäjille tarjottavien palvelujen ja sovelluksien saatavuutta ja/tai käyttöä, mutta siinä säädetään velvollisuus antaa tällaisia ehtoja koskevat tiedot. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat panna täytäntöön ehtoja, jotka koskevat loppukäyttäjien mahdollisuuksia hyödyntää ja/tai käyttää palveluja ja sovelluksia, on noudatettava kansalaisten perusoikeuksia, mukaan lukien oikeus yksityisyyteen ja oikeus puolueettomaan oikeudenkäyntiin, ja tällaisissa toimissa olisi otettava huomioon täysimääräisesti yhteisön tasolla määritetyt poliittiset tavoitteet, kuten tietoyhteiskunnan kehityksen edistäminen yhteisössä.
- (30) Direktiivissä 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ei vaadita, että operaattorien olisi valvottava verkkojensa kautta välitettyjä tietoja eikä sitä, että nämä ryhtyisivät oikeustoimiin asiakkaitaan vastaan verkossa välitettyjen tietojen vuoksi, eikä määrätä operaattoreita vastuuseen kyseisistä tiedoista. Vastuu rankaisutoimista ja rikosoikeudellisista toimista kuuluu kansalliseen toimivaltaan siten, että noudatetaan perusoikeuksia ja -vapauksia mukaan lukien oikeus puolueettomaan oikeudenkäyntiin.

- (31) Jos yhteisön oikeudessa ei ole asiaa koskevia sääntöjä, sisälön, sovellutusten ja palveluiden laillisuus tai haitallisuus määräytyy kansallisen aineellisen oikeuden ja prosessioikeuden mukaisesti. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, ei sähköisten viestintäverkkojen ja/tai -palvelujen tarjoajien, vastuulla on päättää asianmukaista menettelyä noudattaen, ovatko sisältö, sovellukset tai palvelut joko laillisia tai haitallisia. Puitedirektiivi ja erityisdirektiivit eivät rajoita tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY (direktiivi sähköisestä kaupasta) ⁽¹⁾ soveltamista, joka sisältää muun muassa siinä määriteltyä ”pelkkää siirtotoimintaa” koskevan säännöksen, jota sovelletaan välityspalvelujen tarjoajiin.
- (32) Avointen, ajan tasalla olevien ja vertailukelpoisten tietojen saaminen tarjonnasta ja palveluista on kuluttajille olennaisen tärkeä tekijä kilpailuun perustuvilla markkinoilla, joilla toimii useita palveluntarjoajia. Sähköisten viestintäpalvelujen loppukäyttäjien ja kuluttajien olisi voitava verrata markkinoilla tarjottujen eri palvelujen hintoja helposti saatavilla olevassa muodossa julkaistujen tietojen perusteella. Jotta hintavertailu olisi helppoa, kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi oltava mahdollisuus vaatia sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai -palveluja tarjoavilta yrityksiltä suurempaa tietojen (kuten hintojen, kulutusmallien ja muiden asiaan liittyvien tilastotietojen) avoimuutta sekä varmistaa, että kolmansilla osapuolilla on oikeus käyttää palveluja tarjoavien yritysten julkaisemia yleisesti saatavilla olevia tietoja veloittamatta. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi myös itse kyettävä asettamaan saataville hintaoppaita, erityisesti jos markkinat eivät ole niitä tarjonneet veloittamatta tai kohtuulliseen hintaan. Yrityksillä ei pitäisi olla oikeutta saada minkäänlaista korvausta tällaisten tietojen käytöstä, jos ne on jo julkaistu ja ovat siten julkista tietoa. Lisäksi loppukäyttäjille ja kuluttajille olisi tiedotettava riittävästi palvelun kustannuksista ja tarjotun palvelun tyypistä ennen palvelun ostamista, erityisesti jos ilmaispuhelinpalveluihin liittyy lisämaksuja. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava vaatia, että tällaisia tietoja annetaan yleisesti ja että ne annetaan tietyissä niiden määrittämistä palveluluokissa välittömästi ennen puhelun yhdistämistä, jollei siitä kansallisessa lainsäädännössä toisin säädetä. Määrittäessään, minkä tyyppiset puhelut edellyttävät hintatietoja ennen yhdistämistä, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi otettava asianmukaisella tavalla huomioon palvelun luonne, siihen sovellettavat hintaehdot sekä se, tarjoaako sitä palveluntarjoaja, joka ei tarjoa sähköisiä viestintäpalveluja. Lisäksi yritysten olisi jäsenvaltioiden sitä edellyttäessä annettava tilaajille toimivaltaisten viranomaisten tuottamaa yleiseen etuun liittyvää tietoa muun muassa yleisimmistä sääntöjenvastaisuuksista ja niiden oikeudellisista seuraamuksista, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2000/31/EY (direktiivi sähköisestä kaupasta) soveltamista.
- (33) Kuluttajien olisi saatava tietoja oikeuksistaan siltä osin kuin on kyse heidän henkilötietojensa käyttämisestä tilaajaluetteloiden ja erityisesti tällaisten luetteloiden tarkoituksesta tai tarkoituksista, ja heidän olisi saatava tietoja oikeudestaan jättäytyä tilaajien julkisen luettelon ulkopuolelle direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) mukaisesti. Asiakkaille olisi myös kerrottava järjestelmistä, jotka sallivat olemassa olevien tietojen sisällyttämisen luettelotietokantaan ilman niiden näkymistä numerotiedustelupalveluiden käyttäjille.
- (34) Kilpailuun perustuvien markkinoiden pitäisi varmistaa, että loppukäyttäjät saavat haluamansa laatuista palvelua, mutta joissakin erityistapauksissa saattaa olla tarpeen varmistaa, että yleisissä viestintäverkoissa saavutetaan tietty vähimmäislaatu, jotta voidaan ehkäistä palvelun heikkeneminen, käytön estyminen ja liikenteen hidastuminen verkoissa. Operaattorit voivat palvelujen laatua koskevat vaatimukset täyttääkseen soveltaa menettelyjä, joilla mitataan ja muokataan verkkoyhteyden liikennettä, välttääkseen yhteyden käyttämisen koko kapasiteetiltaan tai yhteyden ylikuormittumisen, joka johtaisi koko verkon ylikuormittumiseen ja huonoon suorituskykyyn. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi tarkasteltava näitä menettelyjä puitedirektiivin ja erityisdirektiivien mukaisesti sen varmistamiseksi, että niillä ei rajoiteta kilpailua, etenkin puuttamalla syrjivään toimintaan. Tarvittaessa kansalliset sääntelyviranomaiset voivat myös määrätä yleisiä viestintäverkkoja tarjoaville yrityksille palvelun laatuun liittyviä vähimmäisvaatimuksia, jotta varmistetaan, että verkosta riippuvaiset palvelut ja sovellukset tarjotaan vähimmäisstandardin mukaisesti, jollei komission suorittamasta tarkastelusta muuta johdu. Kansallisille sääntelyviranomaisille olisi annettava valtuudet ryhtyä toimiin palvelujen heikkenemiseen puuttumiseksi, mukaan lukien kuluttajia haittaava liikenteen rajoittuminen tai hidastuminen. Koska epäyhtenäiset korjaavat toimenpiteet voivat kuitenkin haitata sisämarkkinoiden toimintaa, komission olisi arvioitava kansallisten sääntelyviranomaisten suunnittelemissa vaatimuksissa mahdollisten koko yhteisön alueelle ulottuvien sääntelytoimien varalta ja tarvittaessa antaa lausuntoja tai suosituksia korjaavien toimenpiteiden yhtenäisen soveltamisen aikaansaamiseksi.
- (35) Tulevaisuuden IP-verkkojen osalta, joissa palvelun tarjoaminen voidaan erottaa verkon tarjoamisesta, jäsenvaltioiden olisi määriteltävä tarkoituksenmukaisimmat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yleisesti saatavilla olevat puhelinpalvelut, joita tarjotaan yleisiä viestintäverkkoja käyttäen, ovat käytettävissä ja että hätäpalvelut ovat keskeytyksittä käytössä laajamittaisissa verkon toiminnan keskeytyksissä tai ylivoimaisen esteen sattuessa, ottaen huomioon erityyppisten tilaajien prioriteetit ja tekniset rajoitukset.

(1) EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.

- (36) Sen varmistamiseksi, että vammaiset loppukäyttäjät hyötyvät kilpailusta ja mahdollisuudesta valita eri palveluntarjoajien välillä samalla tavalla kuin suurin osa loppukäyttäjistä, toimivaltaisten kansallisten viranomaisten olisi täsmennettävä tarvittaessa ja kansallisten olosuhteiden perusteella, mitä kuluttajansuojavaatimuksia yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavien yritysten on noudatettava. Tällaisiin vaatimuksiin voi kuulua muun muassa, että yritykset huolehtivat siitä, että vammaiset loppukäyttäjät voivat hyödyntää niiden palveluja samoin ehdoin kuin niiden muutkin loppukäyttäjät, mukaan lukien hinnat ja maksut, niille aiheutuneista lisäkustannuksista riippumatta. Muita vaatimuksia voi liittyä yritysten välisiin tukkumyyntijärjestelyihin.
- (37) Operaattorin neuvontapalvelut kattavat laajan valikoiman erilaisia loppukäyttäjille suunnattuja palveluja. Kaikkien muiden asiakastukipalvelujen tavoin tällaisten palvelujen tarjoamisesta olisi sovittava yleisten viestintäverkkojen tarjoajien ja operaattorin neuvontapalvelujen tarjoajien välisissä kaupallisissa neuvotteluissa, eikä niiden tarjoamista ole enää tarpeen määrätä pakolliseksi. Tätä koskeva velvollisuus olisi sen vuoksi kumottava.
- (38) Numerotiedotuspalveluja olisi tarjottava ja usein tarjotaan kilpailuun perustuvilla markkinaehdoilla kilpailusta sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen markkinoilla 16 päivänä syyskuuta 2002 annetun komission direktiivin 2002/77/EY⁽¹⁾ 5 artiklan mukaisesti. Tukkumyyntiä koskevissa toimissa, joilla varmistetaan loppukäyttäjien tietojen lisääminen (sekä kiinteiden verkkojen että matkaviestinverkkojen) tietokantoihin, olisi noudatettava toimenpiteitä henkilötietojen suojaamiseksi sekä direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) 12 artiklaa. Näiden tietojen toimittaminen kustannuslähteisesti palveluntarjoajille siten, että jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus perustaa keskitetty mekanismi, jonka avulla voidaan antaa kattavia yhdistettyjä tietoja numerotiedotuspalvelujen tarjoajille, sekä verkon käyttöoikeuden tarjoaminen kohtuullisten ja avointen ehtojen mukaisesti olisi saatava alkuun, jotta loppukäyttäjät voisivat kaikilta osin hyötyä kilpailusta, jonka perimmäisenä tarkoituksena on vähittäiskaupan sääntelyn poistaminen näiltä palveluilta ja numerotiedustelupalvelujen tarjoaminen kohtuullisin ja avoimin ehdoin.
- (39) Loppukäyttäjien olisi voitava soittaa hätänumeroon ja saada hätäpalveluja käyttäen mitä tahansa puhelinpalvelua, joka pystyy muodostamaan puhelua kansallisessa numerointisuunnitelmassa olevan numeron tai numeroiden avulla. Jäsenvaltiot, jotka käyttävät kansallisia hätänumeroita numeron 112 rinnalla, voivat asettaa yrityksille vastaavia velvollisuuksia, jotka koskevat mahdollisuutta käyttää tällaisia kansallisia hätänumeroita. Pelastusviranomaisten olisi voitava välittää numeroon 112 tehtyjä puhelua ja vastata niihin vähintään yhtä nopeasti ja tehokkaasti kuin kansallisiin hätänumeroihin tehtyihin puheluihin. On tärkeää lisätä numeron 112 tunnettuutta Euroopan unionissa matkustavien kansalaisten suojelun ja turvallisuuden parantamiseksi. Tästä syystä kaikki jäsenvaltioissa matkustavat kansalaiset olisi saatettava tietoisiksi, tiedottamalla erityisesti kansainvälisen liikenteen bussiterminalleissa, rautatieasemilla, satamissa ja lentoasemilla sekä puhelinlueteloissa, puhelinkioskeissa ja tilaaja- ja laskutusmateriaalissa, siitä, että he voivat käyttää numeroa 112 yleisenä hätänumerona matkustaessaan missä tahansa jäsenvaltiossa. Tämä on ensisijaisesti jäsenvaltioiden vastuulla, mutta komission olisi edelleen sekä annettava tukea että täydennettävä jäsenvaltioiden aloitteita numeroa 112 koskevan tietoisuuden parantamiseksi, ja sen olisi säännöllisesti arvioitava yleisön tietoisuutta numerosta. Velvollisuutta antaa soittajan sijaintitietoja olisi tiukennettava kansalaisten suojelun parantamiseksi. Erityisesti yritysten olisi annettava soittajan sijaintitiedot hätäpalvelujen käyttöön heti, kun palvelu on ottanut puhelun vastaan käytetystä tekniikasta riippumatta. Jotta voitaisiin vastata teknologian kehitykseen, muun muassa kehitykseen, joka johtaa soittajan sijaintitietojen tarkkuuden parantumiseen, komissiolle olisi annettava valtuudet hyväksyä teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että 112-palveluita on mahdollista käyttää tehokkaasti yhteisössä kansalaisten hyödyksi. Tällaiset toimet eivät saisi rajoittaa jäsenvaltioiden hätäpalveluyksikköjen järjestämistä.
- (40) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että yritykset, jotka tarjoavat loppukäyttäjille sähköistä viestintäpalvelua, jonka avulla voidaan ottaa puhelua kansallisessa numerointisuunnitelmassa olevan numeron tai numeroiden avulla, tarjoavat luotettavan ja täsmällisen mahdollisuuden käyttää hätäpalveluja ja ottavat huomioon kansalliset eritelmät ja ehdot. Verkosta riippumattomat yritykset eivät voi valvoa verkkoja eivätkä ne voi välttämättä varmistaa, että niiden kautta soitetut hätäpuhelut reititetäisiin yhtä luotettavasti kuin perinteisen kiinteän puhelinpalvelun tarjoajilla, koska verkosta riippumattomat palveluntarjoajat eivät voi taata palvelun saatavuutta siitä syystä, että infrastruktuuriin liittyvät ongelmat eivät ole niiden määräysvallassa. Verkosta riippumattomien yritysten ei aina ole teknisesti mahdollista antaa soittajan sijaintitietoja. Heti kun käytössä on kansainvälisesti tunnustettuja standardeja, jotka takaavat täsmällisen ja luotettavan reitityksen ja yhteydet hätäpalveluihin, verkosta riippumattomien yritysten olisi myös täytettävä velvollisuudet, jotka liittyvät siihen, että soittajan sijaintitiedot ovat vastaavalla tasolla kuin muilta yrityksiltä edellytetään.
- (41) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava erityistoimenpiteitä varmistamiseksi, että vammaisilla loppukäyttäjillä, erityisesti kuuroilla, kuulovammaisilla, puhevammaisilla ja kuurosokeilla käyttäjillä, on tasapuoliset mahdollisuudet käyttää hätäpalveluja, myös numeroa 112. Tähän voivat sisältyä erityiset kuulovammaisille käyttäjille tarkoitetut päätelaitteet, tekstipuhelinpalvelut tai muut erityislaitteet.

(1) EYVL L 249, 17.9.2002, s. 21.

- (42) Kansainvälisen aluetunnuksen ”3883” (eurooppalainen numeroavaruus (ETNS)) kehittämistä haittaavat nykyisin asian riittämätön tiedostaminen ja liian byrokraattiset menettelyvaatimukset ja siitä aiheutuva kysynnän puute. Eurooppalaisen numeroavaruuden kehityksen edistämiseksi jäsenvaltioiden, joille Kansainvälinen televiestintäliitto on osoittanut kansainvälisen aluetunnuksen 3883, olisi.eu-alueen täytäntöönpanon esimerkkiä seuraten siirrettävä vastuu sen hallinnoinnista, numeroiden myöntämisestä ja niitä koskevasta tiedottamisesta olemassa olevalle erilliselle organisaatiolle, jonka komissio nimittää avoimen, selkeän ja syrjimättömän valintamenettelyn pohjalta. Kyseisen organisaation tehtävänä olisi oltava myös laatia ehdotuksia ETNS:ää yhteisiin eurooppalaisiin palveluihin hyödyntävistä julkisen palvelun sovelluksista, kuten yhteisestä numerosta, johon on mahdollista ilmoittaa matkaviestinlaitteen varkaudesta.
- (43) Koska kadonneiden lasten ilmoittamiseen liittyy erityisnäkökohtia ja tällaisen palvelun saatavuus on nykyisin rajoitettu, jäsenvaltioiden on numeron varaamisen lisäksi myös tehtävä kaikkensa varmistaa, että kadonneiden lasten ilmoittamiseen tarkoitettu palvelu on todella viipymättä käytettävissä niiden alueella numerossa 116000. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa muun muassa järjestettävä tarjouskilpailuja, jotta kiinnostuneita osapuolia kehoitetaan tarjoamaan kyseinen palvelu.
- (44) Äänipuhelut ovat edelleen toimivien ja luotettavien tapojen yhteys hätäpalveluihin. Muut yhteydenottotavat, kuten tekstiviestit, voivat olla epäluotettavampia ja niiden avulla yhteyttä ei välttämättä saada heti. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin halutessaan edistää hätäpalveluiden muiden sellaisten käyttömahdollisuuksien kehittämistä ja käyttöönottoa, joiden avulla voidaan taata äänipuhelujen pääsy palveluihin.
- (45) Komissio on 116-alkuisen kansallisen numerointialueen varaamisesta yhdenmukaisten yhteiskunnallisten palvelujen yhdenmukaisille puhelinnumeroille 15 päivänä helmikuuta 2007 tehdyn komission päätöksen 2007/116/EY⁽¹⁾ mukaisesti pyytänyt jäsenvaltioita varaamaan 116-numerointialueen numerot tietyille yhteiskunnallisille palveluille. Mainitun päätöksen asiaan liittyvät säännökset olisi otettava huomioon direktiivissä 2002/22/EY (yleispuhelinludirektiivi), jotta ne kytkeytyisivät läheisemmin sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevaan sääntelyjärjestelmään ja helpottaisivat myös vammaisten loppukäyttäjien käyttömahdollisuuksia.
- (46) Yhtenäismarkkinat merkitsevät sitä, että loppukäyttäjät voivat käyttää kaikkia toisten jäsenvaltioiden kansallisiin numerointisuunnitelmiin sisältyviä numeroita ja että he voivat käyttää palveluja yhteisön alueella muiden kuin maantieteellisten numeroiden, kuten ilmaisnumeroiden ja erityismaksullisten palvelunumeroiden välityksellä. Loppukäyttäjien olisi myös voitava käyttää eurooppalaisen numerointivaruuden numeroita ja kansainvälisiä ilmaisnumeroita (Universal International Freephone Numbers, UIFN). Mahdollisuutta käyttää numerovaroja ja
- niihin liittyviä palveluja rajojen yli ei pitäisi estää muulloin kuin objektiivisesti perustelluissa tapauksissa, esimerkiksi tiettyihin erityismaksullisiin palveluihin liittyvien petosten tai väärinkäytösten estämiseksi, jos numero on määritelty ainoastaan kansalliseksi (esimerkiksi kansallinen lyhytvalintanumero) tai jos se ei ole teknisesti tai taloudellisesti toteutettavissa. Käyttäjille olisi tiedotettava etukäteen selkeästi kaikista ilmaisnumeroihin liittyvistä maksuista, kuten vakionumeroisten kansainvälisten suuntanumeroiden kautta käytettävissä oleviin numeroihin sovellettavista ulkomaanpuhelumaksuista.
- (47) Jotta kuluttajat voisivat saada täyden hyödyn kilpailuista markkinoista, heidän olisi voitava tehdä tietoisia valintoja ja vaihtaa palveluntarjoajaa silloin, kun se on heidän etujensa mukaista. On olennaisen tärkeää varmistaa, että he voivat tehdä näin ilman oikeudellisia, teknisiä tai käytännöllisiä esteitä, jotka voivat liittyä muun muassa sopimusehtoihin, menettelyihin ja maksuihin. Tämä ei estä kohtuullisen vähimmäiskeston sisällyttämistä kuluttajasiopimuksiin. Numeron siirrettävyys on keskeinen kuluttajan valinnanvaraa helpottava ja todellista kilpailua sähköisen viestinnän kilpailumarkkinoilla lisäävä tekijä, ja se olisi toteutettava mahdollisimman nopeasti siten, että numero otetaan käyttöön yhden työpäivän aikana ja palvelu on käyttäjältä poissa käytössä enintään yhden työpäivän ajan. Toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat määrätä numeroiden yleisestä siirtämisprosessista ottaen huomioon sopimuksia koskevat kansalliset säännökset ja teknologioiden kehityksen. Tietyistä jäsenvaltioista saadut kokemukset ovat osoittaneet, että kuluttajien palveluntarjoajaa saatetaan vaihtaa ilman heidän suostumustaan. Asian hoitamisen olisi kuuluttava ensisijaisesti lainvalvontaviranomaisille, mutta jäsenvaltioiden olisi voitava ottaa vaihtoprosessia varten käyttöön riskien minimoimiseksi tarpeen olevia oikeasuhteisia vähimmäistoimia, myös asianmukaisia seuraamuksia, ja taata, että kuluttajia suojataan koko vaihtoprosessin ajan vähentämättä prosessin houkuttelevuutta kuluttajien kannalta.
- (48) Lakisäateisiä siirtovelvollisuuksia voidaan soveltaa tiettyjen mediapalvelun tarjoajien toimittamiin tiettyihin radio- ja televisiolähetyskanaviin sekä täydentäviin palveluihin. Jäsenvaltioiden olisi esitettävä siirtovelvollisuudelle selkeät perusteet kansallisessa lainsäädännössään sen varmistamiseksi, että velvollisuudet ovat avoimia, oikeasuhteisia ja hyvin määriteltyjä. Siirtovelvollisuutta koskevat säännöt olisi laadittava siten, että ne tarjoavat riittäviä kannustimia tehokkaisiin infrastruktuuri-investointeihin. Siirtovelvollisuutta koskevia sääntöjä olisi tarkasteltava säännöllisesti uudelleen, jotta ne voitaisiin pitää teknologian ja markkinoiden kehityksen tasalla ja siten varmistaa, että ne ovat jatkuvasti oikeassa suhteessa haluttuihin tavoitteisiin nähden. Täydentäviin palveluihin sisältyy muun muassa palveluja, joilla parannetaan vammaisten loppukäyttäjien käyttömahdollisuuksia, kuten tekstitelevisio, tekstitys, kuvailutulkkaus ja viittomakielinen tulkkaus.

(1) EUVL L 49, 17.2.2007, s. 30.

- (49) Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön asianmukainen kuulemismekanismi, jotta kuluttajien kuulemiseen nykyisin liittyvät puutteet voitaisiin poistaa ja kansalaisten edut voitaisiin ottaa asianmukaisesti huomioon. Tällainen mekanismi voisi olla muodoltaan elin, joka tekisi kansallisesta sääntelyviranomaisesta ja palvelujen tarjoajista riippumattomia selvityksiä kuluttajiin liittyvistä kysymyksistä, kuten kuluttajakäyttötymisestä ja palveluntarjoajan vaihtamiseen liittyvistä menettelyistä, ja joka toimisi avoimesti ja antaisi oman panoksensa nykyiseen sidosryhmien kuulemismenettelyyn. Lisäksi voitaisiin kehittää mekanismi asianmukaisen yhteistyön tekemiseksi asioissa, jotka liittyvät laillisen sisällön tukemiseen. Tällaisen mekanismin yhteydessä hyväksytyissä yhteistyömenettelyissä ei kuitenkaan pitäisi sallia internetin käytön järjestelmällistä valvontaa.
- (50) Yleispalveluvollisuuksien alaiseksi nimetyille yritykselle asetetut velvollisuudet olisi ilmoitettava komissiolle.
- (51) Direktiivillä 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) yhdenmukaistetaan jäsenvaltioiden säännökset, joita tarvitaan samantasoisien perusoikeuksien ja vapauksien ja erityisesti yksityisyyttä ja luottamuksellisuutta koskevan oikeuden suojan varmistamiseksi henkilötietojen käsittelyssä sähköisen viestinnän alalla sekä tällaisten tietojen ja sähköisen viestinnän laitteiden ja palvelujen vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi yhteisössä. Kun hyväksytään direktiivin 1999/5/EY tai standardoinnista tietotekniikassa ja televiestinnässä 22 päivänä joulukuuta 1986 tehdyn neuvoston päätöksen 87/95/ETY⁽¹⁾ mukaisesti toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että päätelaitteet rakennetaan tavalla, jolla taataan henkilötietojen ja yksityisyyden suoja, tällaisissa toimenpiteissä olisi noudatettava teknologiariippumattomuuden periaatetta.
- (52) IP-osoitteiden käytön kehittymistä olisi seurattava tarkkaan ottaen huomioon työ, jonka muun muassa yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY⁽²⁾ 29 artiklan nojalla perustettu tietosuojatyöryhmä on jo tehnyt, ja sen perusteella olisi tehtävä asianmukaisia ehdotuksia.
- (53) Liikennetietojen käsittelyyn siinä määrin kuin se on ehdotoman välttämätöntä siten, että varmistetaan verkkojen turvallisuus ja tietosuojat eli verkon tai tietojärjestelmän kyky torjua tietyllä suojatasolla vahingossa tapahtuvaa tai laitonta tai ilkivaltaista toimintaa, joka vaarantaa tallennettujen tai siirrettyjen tietojen saatavuuden, autenttisuuden, eheyden ja luottamuksellisuuden, ja näiden verkkojen ja järjestelmien kautta tarjottujen tai niiden kautta saatavissa olevien asiaan liittyvien sellaisten palvelujen turvallisuuteen, joita tarjoavat rekisterinpitäjän ominaisuudessa toimivat turvallisuusteknologioiden ja - palvelujen tarjoajat, sovelletaan direktiivin 95/46/EY 7 artiklan f kohtaa. Tähän voi kuulua esimerkiksi luvattoman sähköisiin viestintäverkkoihin pääsyn ja vahingollisen koodin jakamisen ehkäiseminen sekä palvelunestohyökkäysten ja tietokoneille ja sähköisille viestintäjärjestelmille koituvien vahinkojen estäminen.
- (54) Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen markkinoiden vapauttaminen ja teknologian nopea kehitys ovat yhdessä edistäneet kilpailua ja talouskasvua ja luoneet laajan valikoiman loppukäyttäjille suunnattuja palveluja, joita voidaan käyttää yleisten sähköisten viestintäverkkojen kautta. On tarpeen varmistaa, että kuluttajille ja käyttäjille tarjotaan samantasoinen yksityisyyden ja henkilötietojen suoja riippumatta siitä, mitä teknologiaa tietyn palvelun tarjoamiseen käytetään.
- (55) Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevan sääntelyjärjestelmän tavoitteiden ja toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti sekä oikeusvarmuuden ja tehokkuuden takaamiseksi Euroopan liikeyrityksille ja kansallisille sääntelyviranomaisille direktiivissä 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) keskitytään yleisiin sähköisiin viestintäverkkoihin tai sähköisiin viestintäpalveluihin eikä sitä sovelleta suljettuihin käyttäjäryhmiin eikä yritysverkkoihin.
- (56) Teknologian kehitys mahdollistaa uusien tiedonkeruu- ja tunnistuslaitteisiin perustuvien sovellusten kehittämisen. Nämä laitteet voisivat olla radiotaajuuksia käyttäviä kontaktittomia laitteita. Esimerkiksi radiotaajuiset etätunnistuslaitteet (Radio Frequency Identification Devices, RFID) käyttävät radiotaajuuksia tietojen lukemiseen yksilöllistä tunnistusta, minkä jälkeen tietoja voidaan siirtää olemassa olevissa viestintäverkoissa. Tällaisten teknologioiden laajamittainen käyttö voi tuoda huomattavia taloudellisia ja sosiaalisia hyötyjä ja edistää merkittävästi sisämarkkinoiden kehitystä, jos kansalaiset hyväksyvät niiden käytön. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi on tarpeen varmistaa kaikkien yksilön perusoikeuksien turvaaminen, mukaan lukien oikeus yksityisyyteen ja tietosuojaan. Kun tällaiset laitteet on liitetty yleisesti saatavilla oleviin sähköisiin viestintäverkkoihin tai ne käyttävät sähköisiä viestintäpalveluja perusinfrastruktuurina, olisi sovellettava direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) asiaa koskevia säännöksiä, kuten turvallisuutta, liikenne- ja sijaintitietoja ja luottamuksellisuutta koskevia säännöksiä.
- (57) Yleisesti saatavilla olevan sähköisen viestintäpalvelun tarjoajan olisi ryhdyttävä asianmukaisiin teknisiin ja organisatorisiin toimenpiteisiin varmistukseksi palvelujensa turvallisuuden. Tällaisilla toimilla olisi taattava, että henkilötietoja pääsee käsittelemään vain siihen luvan saanut henkilöstö oikeudellisesti perustelluissa tarkoituksissa ja että tallennetut tai välitetyt henkilötiedot samoin verkot ja palvelut on suojattu, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 95/46/EY soveltamista. Lisäksi olisi

(1) EYVL L 36, 7.2.1987, s. 31.

(2) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

- laadittava henkilötietojen käsittelyä koskeva turvapolitiikka järjestelmän haavoittuvuuksien tunnistamiseksi sekä harjoitettava säännöllistä valvontaa ja toteutettava säännöllisesti ennalta ehkäiseviä, korjaavia ja haavoittuvuuksia vähentäviä toimia.
- (58) Toimivaltaisten kansallisten sääntelyviranomaisten olisi ajettava kansalaisten etuja muun muassa pyrkimällä omalta osaltaan varmistamaan henkilötietojen ja yksityisyyden suojan korkea taso. Tätä varten toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla olisi oltava käytössään riittävät välineet tehtäviensä toteuttamiseksi, mukaan luettuina kattavat ja luotettavat tiedot turvallisuuteen kohdistuneista vaaratilanteista, jotka ovat johtaneet yksilöiden henkilötietojen vaarantumiseen. Niiden olisi valvottava toteutettuja toimenpiteitä ja levitettävä parhaita käytänteitä yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajien keskuudessa. Palveluntarjoajien olisi näin ollen ylläpidettävä henkilötietojen tietoturvaloukkauksista luetteloa, jotta toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat analysoida ja arvioida niitä.
- (59) Yhteisön oikeudessa tietojen käsittelystä vastaaville tahoille määrätään henkilötietojen käsittelyä koskevia velvoitteita, mukaan lukien velvollisuus ottaa käyttöön asianmukaisia teknisiä ja organisatorisia suoja-toimenpiteitä esimerkiksi tietojen häviämisen estämiseksi. Direktiiviin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) sisältyvät tietoturvaloukkauksista ilmoittamista koskevat vaatimukset tarjoavat välineen toimivaltaisille viranomaisille ja asianomaisille henkilöille ilmoittamiseen tapauksista, joissa henkilötiedot ovat kuitenkin vaarantuneet. Nämä ilmoitusvaatimukset koskevat vain sähköisen viestinnän alan tietoturvaloukkauksia. Tietoturvaloukkauksista ilmoittamisella kuitenkin vastataan kansalaisten tarpeeseen saada tietoa tietoturvan rikkomisesta, jonka seurauksena heidän henkilötietonsa voivat hävitä tai muutoin vaarantua, ja saatavilla olevista tai suositelluista varotoimista, joilla he voivat minimoida tällaisesta tietoturvaloukkauksesta mahdollisesti aiheutuvat taloudelliset menetykset tai sosiaaliset haitat. Käyttäjien intressi ilmoituksen saamiseen ei selvästikään rajoitu pelkkään sähköisen viestinnän alaan, minkä vuoksi yhteisön tasolla olisi pikaisesti otettava käyttöön kaikilla aloilla sovellettavia täsmällisiä ja pakollisia ilmoitusvelvoitteita. Siihen saakka, kunnes komissio on tarkastellut uudelleen kaikkea tätä alaa koskevaa yhteisön lainsäädäntöä, komission olisi yhteistyössä Euroopan tietosuojavaltuutetun kanssa viipymättä ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin, jotta kannustetaan direktiiviin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) sisältyvien tietoturvaloukkauksista ilmoittamista koskevien sääntöjen periaatteiden soveltamista koko yhteisössä alasta tai tietojen tyypistä riippumatta.
- (60) Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten olisi valvottava toteutettuja toimenpiteitä ja levitettävä parhaita käytäntöjä yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajien keskuudessa.
- (61) Jos henkilötietoihin kohdistuvaan tietoturvaloukkaukseen ei puututa riittävän tehokkaasti ja nopeasti, siitä voi aiheutua huomattavia taloudellisia menetyksiä ja sosiaalisia haittoja, kuten väärän henkilöllisyyden käyttöä, tilaajalle tai kyseessä olevalle henkilölle. Siksi yleisesti saatavilla olevan sähköisen viestintäpalvelun tarjoajan olisi, heti kun hän saa tietää tällaisen loukkauksen tapahtumisesta, ilmoitettava loukkauksesta toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle. Tilaajille tai henkilöille, joiden tietoihin ja yksityisyyteen tällaiset tietoturvaloukkaukset voivat vaikuttaa haitallisesti, olisi ilmoitettava asiasta viipymättä tarvittavien varotoimien toteuttamiseksi. Loukkauksen voidaan katsoa vaikuttavan haitallisesti tilaajan tai henkilön tietoihin ja yksityisyyteen, jos siihen sisältyy esimerkiksi väärän henkilöllisyyden käyttöä, fyysistä vahinkoa, huomattavan vakavaa nöyryytystä tai maineen vahingoittumista yleisesti saatavilla olevien viestintäpalvelujen tarjoamisen yhteydessä yhteisössä. Ilmoituksessa olisi annettava tiedot toimenpiteistä, joita palveluntarjoaja on toteuttanut loukkauksen selvittämiseksi, sekä suosituksia tilaajille tai henkilöille, joihin se on vaikuttanut.
- (62) Jäsenvaltioiden viranomaisten ja tuomioistuinten olisi direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä täytäntöön pannessaan tulkittava kansallista oikeutta mainitun direktiivin mukaisesti, ja niiden olisi tämän lisäksi myös huolehdittava siitä, etteivät ne tulkitse direktiiviä siten, että se johtaisi ristiriitaan muiden perusoikeuksien tai yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden, kuten suhteellisuusperiaatteen, kanssa.
- (63) Olisi säädettävä sellaisten teknisten täytäntöönpanotoimien hyväksymisestä, jotka koskevat tiedotus- ja ilmoitusvelvollisuuksiin liittyviä olosuhteita, ilmoitusten muotoa ja niihin sovellettavia menettelyjä riittävän yksityisyyden suojan turvaamiseksi ja sellaisten henkilötietojen suojan riittävän tason saavuttamiseksi, joita siirretään tai käsitellään sisämarkkinoilla sähköisten viestintäverkkojen käytön yhteydessä.
- (64) Laadittaessa yksityiskohtaisia sääntöjä henkilötietoihin kohdistuneiden tietoturvaloukkausten ilmoittamisen muodosta ja ilmoittamisessa sovellettavista menettelyistä olisi otettava asianmukaisesti huomioon loukkauksen olosuhteet, kuten se, oliko henkilötiedot suojattu asianmukaisin teknisin suojauskeinoin, mikä vähentää olennaisesti väärän henkilöllisyyden käytön tai muiden väärinkäytösten todennäköisyyttä. Tällaisissa säännöissä ja menettelyissä olisi myös otettava huomioon lainvalvontaviranomaisten oikeudet edut tapauksissa, joissa varhainen ilmoittaminen voisi tarpeettomasti haitata tietoturvaloukkauksen tutkimista.
- (65) Ohjelmat, jotka salaa seuraavat käyttäjän toimia tai heikentävät käyttäjän päätelaitteen toimintaa kolmannen osapuolen hyödyksi (vakoiluohjelmat), aiheuttavat vakavan vaaran käyttäjien yksityisyydelle, aivan kuin viruksetkin. Käyttäjien yksityiselämän suojan korkea ja yhdenmukainen taso on varmistettava riippumatta sitä, onko ei-toivotut vakoiluohjelmat tai virukset ladattu vahingossa sähköisten viestintäverkkojen kautta vai onko ne siirretty ja asennettu

piilotettuina ohjelmaan, jota levitetään ulkopuolisilla tiedontallennusvälineillä kuten CD-levyillä, CD-ROM-levyillä tai USB-tikuilla. Jäsenvaltioiden olisi kannustettava tarjoamaan tietoja loppukäyttäjille saatavilla olevista varotoimista ja kannustettava heitä ryhtymään tarvittaviin toimiin päätelaitteiden suojaamiseksi viruksia ja vakoiluohjelmia vastaan.

- (66) Kolmannet osapuolet voivat haluta tallentaa tietoja käyttäjän välineille tai saada yhteyden jo tallennettuihin tietoihin eri tarkoituksia varten, jotka vaihtelevat laillisista tarkoituksista (kuten erityyppiset evästeet) tarkoituksiin, joihin liittyy luvaton tunkeutuminen yksityiselämän alueelle (kuten vakoiluohjelmat ja virukset). Näin ollen on äärimmäisen tärkeää, että käyttäjille tarjotaan selkeät ja kattavat tiedot heidän ryhtyessään toimiin, jotka voivat johtaa tällaiseen tallennukseen tai käyttämiseen salliin. Tapojen, joilla annetaan tietoja ja tarjotaan mahdollisuus kieltäytyä, olisi oltava mahdollisimman käyttäjystävällisiä. Poikkeus tietojen antamisesta ja kieltäytymismahdollisuuden tarjoamisesta olisi rajattava tilanteisiin, joissa tekninen tallennus tai käyttämisen salliminen on ehdottoman välttämätöntä, jotta voidaan laillisesti mahdollistaa sellaisen yksittäisen palvelun käyttö, jota tilaaja tai käyttäjä on nimenomaisesti pyytänyt. Jos se on teknisesti mahdollista ja tehokasta ja direktiivin 95/46/EY asiaa koskevien säännösten mukaista, käyttäjä voi antaa suostumuksensa käyttämiseen selaimen tai muun sovelluksen asianmukaisten asetusten avulla. Näiden vaatimusten voimaansaattamista olisi tehostettava myöntämällä laajennetut valtuudet kansallisille viranomaisille.
- (67) Tilajia yksityisyyttä loukkaavilta ei-toivotuilta sähköpostin suoramarkkinointikeinoilta suojaavia keinoja olisi sovellettava myös teksti- ja multimediaviesteihin ja muihin sovelluksiin.
- (68) Sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajat tekevät merkittäviä investointeja ei-toivotun markkinointiviestinnän ("roskapostin") torjumiseksi. Ne ovat myös loppukäyttäjää paremmissa asemassa, sillä niillä on tarvittavat tiedot ja voimavarat roskapostittajien havaitsemiseksi ja tunnistamiseksi. Siksi sähköpostipalvelujen tarjoajien ja muiden palveluntarjoajien olisi voitava ryhtyä oikeustoimiin roskapostittajia vastaan ja siten puolustaa asiakkaidensa etuja osana omaa laillista kaupallista etuaan.
- (69) Tarve varmistaa riittävä yksityisyyden suoja ja sellaisten henkilötietojen suojan riittävä taso, joita siirretään tai käsitellään sisämarkkinoilla sähköisten viestintäverkkojen käytön yhteydessä, edellyttää tehokkaita valtuuksia täytäntöönpanoon ja täytäntöönpanon valvontaan, jotta säännösten noudattamiselle olisi riittävät kannustimet. Toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla ja tarvittaessa muilla kansallisilla elimillä, joita asia koskee, olisi oltava riittävät valtuudet ja voimavarat tutkia tehokkaasti rikkomistapauksia, ja niillä olisi oltava myös valtuudet saada

kaikki tarvitsemansa asiaan liittyvät tiedot sekä valtuudet päättää valituksista ja määrätä seuraamuksia rikkomistapauksissa.

- (70) Tämän direktiivin säännösten täytäntöönpano ja sen valvonta edellyttävät usein yhteistyötä kahden tai useamman jäsenvaltion kansallisten sääntelyviranomaisten välillä, esimerkiksi rajat ylittävän roskapostin ja vakoiluohjelmien torjumiseksi. Jotta yhteistyö tällaisissa tapauksissa olisi sujuvaa ja nopeaa, asianomaisten kansallisten viranomaisten olisi määritettävä esimerkiksi viranomaisten välillä vaihdettavan tiedon määrää ja muotoa koskevat menettelyt tai noudatettavat määräajat, jollei komission suorittamasta tarkastelusta muuta johdu. Menettelyjen ansiosta myös markkinatoimijoita koskevat velvoitteet voidaan yhdenmukaistaa, mikä edistää tasapuolisten toimintamahdollisuuksien luomista yhteisössä.
- (71) Rajat ylittävää yhteistyötä ja täytäntöönpanon valvontaa olisi vahvistettava yhteisön nykyisten rajat ylittävien täytäntöönpanojärjestelmien mukaisesti, mukaan lukien asetuksessa (EY) N:o 2006/2004⁽¹⁾ (asetus kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä) säädetty järjestelmä, muuttamalla mainittua asetusta.
- (72) Direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ja direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) täytäntöönpanon edellyttämistä toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽²⁾ mukaisesti.
- (73) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka koskevat 112-palvelujen tehokasta toteuttamista sekä liitteiden mukautamista tekniikan kehitykseen tai markkinoiden kysynnän muutoksiin. Sille olisi myös siirrettävä toimivalta hyväksyä tiedotus- ja ilmoitusvaatimuksia sekä käsittelyn turvallisuutta koskevia täytäntöönpanotoimenpiteitä. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ja direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) muita kuin keskeisiä osia täydentämällä niitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen. Koska valvonnan käsittelevän sääntelymenettelyn noudattaminen määräaikaisten mukaisesti saattaa tietyissä poikkeuksellisissa tapauksissa estää täytäntöönpanotoimenpiteiden oikea-aikaisen hyväksymisen, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission olisi toimittava nopeasti varmistaa oikea-aikaisen hyväksymisen.

(1) EUVL L 364, 9.12.2004, s. 1.

(2) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (74) Määrittäessään käsittelyn turvallisuutta koskevia täytäntöönpanotoimia valvonnan käsittelevän sääntelymenettelyn mukaisesti komission olisi kuultava kaikkia asianomaisia eurooppalaisia viranomaisia ja järjestöjä (Euroopan verkko- ja tietoturvirastoa (ENISA), Euroopan tietosuojavaltuutettua ja direktiivin 95/46/EY 29 artiklalla perustettua tietosuojatyöryhmää) sekä kaikkia muita asianomaisia sidosryhmiä erityisesti saadakseen tietoa parhaista saatavilla olevista teknisistä ja taloudellisista keinoista, joilla voidaan parantaa direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) täytäntöönpanoa.
- (75) Tämän vuoksi direktiivit 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ja 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) olisi muutettava vastaavasti.
- (76) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan direktiivien 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ja 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) sekä kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

Aihe ja soveltamisala

1. Osana direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) soveltamista tässä direktiivissä säädetään sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjonnasta loppukäyttäjille. Tavoitteena on varmistaa hyvälaatuisten ja yleisesti saatavilla olevien palvelujen saatavuus kaikkialla yhteisössä todellisen kilpailun ja valinnanvapauden avulla sekä antaa säännökset sellaisia tilanteita varten, joissa markkinat eivät tyydyttävästi täytä loppukäyttäjien tarpeita. Direktiiviin sisältyy myös säännöksiä päätelaitteiden tietyistä näkökohdista, mukaan lukien säännökset, joiden tarkoituksena on helpottaa vammaisten loppukäyttäjien verkkoonpääsyä.

2. Tässä direktiivissä vahvistetaan loppukäyttäjien oikeudet sekä yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäverkkoja

ja -palveluja tarjoavien yritysten vastaavat velvollisuudet. Yleispalvelujen tarjoamisen varmistamiseksi avoimilla ja kilpailuun perustuvilla markkinoilla direktiivissä määritellään tiettyä laatutasoa edustavat vähimmäispalvelut, jotka ovat kansalliset erityisolosuhteet huomioon ottaen kohtuuhintaan kaikkien loppukäyttäjien saatavilla siten, että kilpailu ei vääristy. Tässä direktiivissä säädetään myös velvollisuuksista, jotka koskevat tiettyjen pakollisten palvelujen tarjoamista.

3. Tässä direktiivissä ei määrätä pakollisiksi eikä rajoiteta yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoajien asettamia ehtoja, joilla rajoitetaan loppukäyttäjille tarjottavien palvelujen ja sovellusten saatavuutta ja käyttöä, jos ne ovat sallittuja kansallisen ja yhteisön lainsäädännön mukaisesti, mutta siinä säädetään velvollisuus antaa tällaisia ehtoja koskevat tiedot. Loppukäyttäjille tarkoitettujen sähköisissä viestintäverkoissa tarjottavien palvelujen ja sovellusten saatavuutta tai käyttöä koskevista kansallisissa toimenpiteissä on kunnioitettava luonnollisten henkilöiden perusoikeuksien ja -vapauksien, myös suhteessa yksityisyyteen ja oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, sellaisena kuin se määritellään ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen 6 artiklassa.

4. Tämän direktiivin loppukäyttäjien oikeuksia koskevia säännöksiä sovelletaan rajoittamatta kuluttajansuojaa koskevien yhteisön sääntöjen, erityisesti direktiivien 93/13/ETY ja 97/7/ETY, ja yhteisön lainsäädännön mukaisten kansallisten sääntöjen soveltamista."

- 2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) Kumotaan b alakohta.

b) Korvataan c ja d alakohta seuraavasti:

"c) 'yleisesti saatavilla olevalla puhelinpalvelulla' tarkoitetaan yleisesti saatavilla olevaa palvelua, jonka avulla voidaan ottaa ja vastaanottaa suoraan tai välillisesti kotimaanpuheluja tai kotimaan- ja ulkomaanpuheluja kansallisessa tai kansainvälisessä numerointisuunnitelmassa olevan numeron tai numeroiden avulla;

d) 'maantieteellisellä numerolla' tarkoitetaan kansallisen numerointisuunnitelman numeroa, jonka numerorakenteen osalla on maantieteellistä merkitystä reititettäessä puheluja verkon liityntäpisteen konkreettiseen sijaintipaikkaan;"

c) Kumotaan e alakohta.

d) Korvataan f alakohta seuraavasti:

"f) 'muulla kuin maantieteellisellä numerolla' tarkoitetaan kansallisen numerointisuunnitelman numeroa, joka ei ole maantieteellinen numero. Näihin kuuluvat muun muassa matkapuhelinnumerot, ilmaisnumerot ja erityismaksulliset palvelunumerot."

(¹) EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

- 3) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

Liittymän tarjoaminen tietyssä sijaintipaikassa ja puhelinpalvelujen tarjoaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vähintään yksi yritys pystyy täyttämään kaikki kohtuulliset pyynnöt, jotka koskevat liittymän saamista yleiseen viestintäverkkoon tietyssä sijaintipaikassa.

2. Tarjotun liittymän on oltava sellainen, että se tukee puheen, telekopioiden ja tiedon siirtoa sellaisin siirtonopeuksin, jotka riittävät mahdollistamaan tarkoituksenmukaisen internetyhteyden, ottaen huomioon vallitseva tilaajien enemmistön käytössä oleva tekniikka ja tekninen toteutettavuus.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vähintään yksi yritys pystyy täyttämään kaikki kohtuulliset pyynnöt, jotka koskevat sellaisen yleisesti saatavilla olevan puhelinpalvelun tarjoamista 1 kohdassa tarkoitettua verkkoliittymän kautta, joka mahdollistaa kotimaan- ja ulkomaanpuhelinsoittamisen ja vastaanottamisen.”

- 4) Korvataan 5 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen luetteloiden on sisällettävä kaikki yleisesti saatavilla olevien puhelinpalvelujen tilaajat, jollei henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY (*) (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) 12 artiklan säännöksistä muuta johdu.

(*) EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.”

- 5) Korvataan 6 artiklan otsikko ja 6 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”Maksulliset yleisöpuhelimet ja muut yleisen puhelintoininnan liityntäpisteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat asettaa yrityksille velvollisuuksia sen varmistamiseksi, että maksullisia yleisöpuhelimia tai muita yleisen puhelintoininnan liityntäpisteitä on tarjolla siten, että täytetään loppukäyttäjien kohtuulliset tarpeet maantieteellisen kattavuuden, puhelinten ja muiden liityntäpisteiden lukumäärän ja niiden vammaisten käyttäjien saatavilla olon sekä palvelujen laadun osalta.”

- 6) Korvataan 7 artikla seuraavasti:

”7 artikla

Toimenpiteet vammaisia loppukäyttäjää varten

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava erityistoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että 4 artiklan 3 kohdassa ja 5 artiklassa määritetyt palvelut ovat vammaisten loppukäyttäjien

saatavilla kohtuuhintaan ja ne ovat muiden loppukäyttäjien käyttömahdollisuuksia vastaavalla tasolla, jollei ole vahvistettu IV luvun mukaisia vaatimuksia, joilla saavutetaan vastaava vaikutus. Jäsenvaltiot voivat velvoittaa kansalliset sääntelyviranomaiset arvioimaan yleisen tarpeen ja erityisvaatimukset, mukaan lukien tällaisten vammaisia käyttäjiä koskevien erityistoimenpiteiden laajuus ja konkreettinen muoto.

2. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa erityistoimenpiteitä kansallisten erityisolosuhteiden perusteella sen varmistamiseksi, että vammaisilla loppukäyttäjillä on sama mahdollisuus kuin loppukäyttäjien enemmistöllä valita eri yritysten ja palveluntarjoajien välillä.

3. Jäsenvaltioiden on 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä toteuttaessaan kannustettava noudattamaan direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 17 ja 18 artiklan mukaisesti julkaistuja standardeja tai eritelmiä.”

- 7) Lisätään 8 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Kun 1 kohdan mukaisesti nimetty yritys aikoo luovuttaa koko paikallisliityntäverkko-omaisuutensa tai huomattavaa osan siitä erilliselle oikeushenkilölle, jolla on eri omistaja, sen on ilmoitettava asiasta kansalliselle sääntelyviranomaiselle hyvissä ajoin etukäteen, jotta tämä viranomaislainen voi arvioida suunnitellun liiketoimen vaikutukset 4 artiklassa tarkoitettuihin liittymän tarjoamiseen tietyssä sijaintipaikassa ja puhelinpalvelujen tarjoamiseen. Kansallinen sääntelyviranomaislainen voi asettaa erityisvelvoitteita, muuttaa niitä tai peruuttaa ne direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivin) 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti.”

- 8) Korvataan 9 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on seurattava sellaisten palvelujen vähittäishintojen kehitystä ja tasoa, joiden on 4–7 artiklassa määritelty kuuluvan yleispuhelinpalvelullisuuksien piiriin ja joita joko tarjoavat nimetyt yritykset tai, jos näitä palveluja varten ei ole nimetty yhtäkään yritystä, ovat saatavilla markkinoilla, erityisesti suhteessa jäsenvaltion kuluttajahintoihin ja tulotasoon.

2. Jäsenvaltiot voivat kansallisten olosuhteiden perusteella vaatia nimettyjä yrityksiä tarjoamaan kuluttajille tavanomaisen kaupallisten ehtojen mukaan asetetuista hinnoista poikkeavia hintavaihtoehtoja tai -paketteja erityisesti sen varmistamiseksi, että pienituloisilla käyttäjillä tai käyttäjillä, joilla on sosiaalisia erityistarpeita, on mahdollisuus käyttää 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua verkkoa tai käyttää palveluja, joiden on 4 artiklan 3 kohdassa sekä 5, 6 ja 7 artiklassa määritelty kuuluvan yleispuhelinpalvelullisuuksien piiriin ja joita tarjoavat nimetyt yritykset.”

9) Korvataan 11 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Kansallisten sääntelyviranomaisten on voitava asettaa suoritusavoitteita niille yrityksille, joilla on yleispalveluvollisuuksia. Kansallisten sääntelyviranomaisten on tällöin otettava huomioon asianomaisten, erityisesti 33 artiklassa tarkoitettujen osapuolten näkemykset.”

10) Korvataan III luvun otsikko seuraavasti:

”TIETYILLÄ VÄHITTÄISMARKKINOILLA HUOMATTAVAN MARKKINAVOIMAN OMAAVIEN YRITYSTEN SÄÄNTELY”.

11) Kumotaan 16 artikla.

12) Muutetaan 17 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset asettavat asianmukaisia sääntelyvelvollisuuksia yrityksille, joilla on todettu olevan tietyillä vähittäismarkkinoilla huomattava markkinavoima direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 14 artiklan mukaisesti, jos:

- a) kansallinen sääntelyviranomaisen toteaa direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16 artiklan mukaisesti toteutetun markkina-analyysin tuloksena, että mainitun direktiivin 15 artiklan mukaisesti määritellyillä tietyillä vähittäismarkkinoilla ei ole todellista kilpailua; ja
- b) kansallinen sääntelyviranomaisen päättyy siihen, että direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 9–13 artiklassa säädettyjen velvollisuuksien avulla ei saavuteta direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklassa määriteltyjä tavoitteita.”

b) Kumotaan 3 kohta.

13) Kumotaan 18 ja 19 artikla.

14) Korvataan 20–23 artikla seuraavasti:

”20 artikla

Sopimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tilatessaan palveluja, joissa tarjotaan liittymä yleiseen viestintäverkkoon, ja/tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja, kuluttajilla, ja muilla sitä pyytävillä loppukäyttäjillä, on mahdollisuus tehdä sopimus tällaista liittymää ja/tai tällaisia palveluja tarjoavan yrityksen tai yritysten kanssa. Sopimuksessa on yksilöitävä selvässä, kattavassa ja helposti saatavassa muodossa ainakin

a) yrityksen nimi ja osoite;

b) tarjotut palvelut, mukaan lukien erityisesti

— se, tarjotaanko hätäpalveluja ja soittajan sijainnin paikantamista, ja mahdolliset 26 artiklan mukaisten hätäpalvelujen tarjoamista koskevat rajoitukset,

— tiedot kaikista muista palvelujen ja sovellusten saatavuutta ja/tai käyttöä rajoittavista ehdoista, kun kyseiset ehdot ovat sallittuja yhteisön lainsäädännön mukaisen kansallisen lainsäädännön nojalla,

— tarjottavien palvelujen laadun vähimmäistaso, mukaan lukien perusliittymän toimitusaika ja tarvittaessa muut kansallisten sääntelyviranomaisten määrittelemät palvelun laatua koskevat muuttujat,

— tiedot kaikista menettelyistä, joita yritys on ottanut käyttöön mitataksaan ja muokataksaan tietoliikennettä välttääkseen verkkoyhteyden kuormittumisen tai ylikuormittumisen, sekä tiedot siitä, miten nämä menettelyt saattavat vaikuttaa palvelun laatuun,

— tarjottavat ylläpitopalvelutyypit ja asiakastukipalvelut sekä menetelmät yhteyden saamiseksi näihin palveluihin,

— kaikki toimitettavan päätelaitteen käyttöä koskevat rajoitukset, jotka palveluntarjoaja on määrännyt;

c) jos on olemassa 25 artiklan mukainen velvollisuus, tilaajan valinnat siitä, sisällytetäänkö hänen henkilötietojaan luetteloon, ja mitä tietoja siinä mainitaan;

d) yksityiskohtaiset tiedot hinnoista ja maksuista, mukaan lukien menetelmät, joiden avulla voidaan saada ajantasaista tietoa kaikista sovellettavista hinnoista ja ylläpitomaksuista, tarjotut maksumenetelmät ja maksumenetelmästä johtuvat kustannusten erot;

e) sopimuksen kesto sekä palvelujen ja sopimuksen uusimiseen ja irtisanomiseen sovellettavat ehdot, mukaan lukien

— kaikki edullisempien ehtojen saamiseksi tarvittavat vähimmäiskäyttöä tai vähimmäiskestoja koskevat vaatimukset,

— numeroiden ja muiden tunnisteen siirrettävyyteen liittyvät maksut,

— maksut, jotka peritään sopimuksen päättyessä, mukaan lukien päätelaitteista perittävät maksut;

f) mahdolliset korvausmenettelyt ja ne hyvitysmenettelyt, joita sovelletaan, jos palvelun laatu ei ole sovitun tasoinen;

g) keinot riitojen ratkaisumenettelyn aloittamiseksi 34 artiklan mukaisesti;

h) minkä tyyppisiä toimia yritys voi toteuttaa tietoturvan tai tietojen eheyden vaarantuessa taikka uhkien tai haa-voittuvuuksien johdosta.

Jäsenvaltiot voivat myös vaatia, että sopimus sisältää sellaiset 21 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut tarjotun palvelun kannalta merkitykselliset tiedot, jotka toimivaltaiset viranomaiset ovat tätä tarkoitusta varten toimittaneet ja jotka koskevat sähköisten viestintäverkkojen ja palveluiden käyttämistä laittomiin tarkoituksiin tai haitallisen sisällön levittämiseen sekä sitä, miten henkilön turvallisuutta, yksityisyyden suojaa ja henkilö-
tietoja uhkaavilta riskeiltä suojaudutaan.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tilaajilla on oikeus sanoa irti sopimuksensa seuraamuksitta heti kun heille on ilmoitettu sopimusehtoihin aiotuista muutoksista, joita sähköisiä viestintäpalveluja ja/tai -verkkoja tarjoavat yritykset ehdottavat. Tilaajille on annettava riittävästi tietoa näistä muutoksista vähintään yhtä kuukautta ennen niiden toteuttamista ja heille on ilmoitettava samanaikaisesti, että heillä on oikeus sanoa irti sopimuksensa seuraamuksitta, jos he eivät hyväksy uusia ehtoja. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat määrittää tällaisten ilmoitusten muodon.

21 artikla

Avoimuus ja tietojen julkaiseminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat velvoittaa yleisiä sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavat yritykset julkaisemaan avoimia, vertailukelpoisia, riittäviä ja ajantasaisia tietoja hinnoista ja kaikista sopimuksen päättymiseen liittyvistä maksuista sekä loppukäyttäjille ja kuluttajille tarjoamiensa palvelujen käyttöoikeuteen ja käyttöön sovellettavista vakioehdoista liitteen II mukaisesti. Tällaiset tiedot on julkaistava selvässä, kattavassa ja helposti saatavassa muodossa. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat asettaa lisävaatimuksia, jotka koskevat julkaistavien tietojen muotoa.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on edistettävä vertailukelpoisten tietojen tarjoamista esimerkiksi interaktiivisten oppaiden tai vastaavien tekniikoiden avulla, jotta loppukäyttäjät ja kuluttajat voivat arvioida itsenäisesti vaihtoehtoisten käyttötapojen kustannuksia. Jos tällaisia järjestelyjä ei ole saatavilla markkinoilla veloituksetta tai kohtuulliseen hintaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat asettaa tällaiset oppaat tai tekniikat saataville itse tai kolmannen osapuolen hankintana. Kolmansilla osapuolilla on oikeus käyttää korvauksetta sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavien yritysten julkaisemia tietoja tällaisten interaktiivisten oppaiden tai samankaltaisten tekniikoiden myyntiä tai saataville asettamista varten.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset kykenevät velvoittamaan yleisiä sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavat yritykset muun muassa:

a) antamaan tilaajille hintatietoja kaikista tiettyjen hinnoitteluehtojen alaisista palveluista; yksittäisten palveluluokkien osalta kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia, että tällaiset tiedot annetaan välittömästi ennen puhelun yhdistämistä;

b) ilmoittamaan tilaajille hätäpalvelujen tai soittajan sijaintitietojen saatavuuteen liittyvistä muutoksista heidän tilaamassaan palvelussa;

c) ilmoittamaan tilaajille kaikista muista palvelujen ja sovellusten saatavuutta ja/tai käyttöä rajoittavien ehtojen muutoksista, kun kyseiset ehdot ovat sallittuja yhteisön lainsäädännön mukaisen kansallisen lainsäädännön nojalla;

d) ilmoittamaan tiedot kaikista menettelyistä, joita palveluntarjoaja on ottanut käyttöön mitatakseen ja muokatakseen tietoliikennettä välttääkseen verkkoyhteyden kuormittumisen tai ylikuormittumisen, sekä siitä, miten nämä menettelyt saattavat vaikuttaa palvelun laatuun;

e) ilmoittamaan tilaajille heidän oikeudestaan päättää, mainitaanko heidän henkilötietonsa luettelossa ja minkä tyyppisiä tietoja luettelossa mainitaan, direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) 12 artiklan mukaisesti; sekä

f) säännöllisesti ilmoittamaan vammaisille tilaajille heille tarkoitettuja tuotteita ja palveluja koskevista yksityiskohdista.

Kansainväliset sääntelyviranomaiset voivat edistää itsesääntely- tai yhteissääntelytoimia ennen veloitteiden asettamista, jos tämä katsotaan tarkoituksenmukaiseksi.

4. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että 3 kohdassa tarkoitettu yritys jakavat tarvittaessa veloituksetta yleiseen etuun liittyvää tietoa olemassa oleville ja uusille tilaajille käyttäen niitä samoja keinoja, joita ne käyttävät tavanomaisesti tilaajien kanssa viestissään. Tällaisessa tapauksessa toimivaltaisten viranomaisten on tuotettava tieto vakio muodossa, ja sen on sisällettävä muun muassa seuraavat asiat:

a) tavallisimmat sähköisten viestintäpalveluiden käyttötavat liittyen laittomaan toimintaan tai haitallisen sisällön levittämiseen etenkin, kun tämä voi haitata muille kuuluvien oikeuksien ja vapauksien noudattamista, mukaan lukien tekijänoikeuteen ja siihen liittyvään oikeuteen kohdistuvat rikkomukset ja niiden oikeudelliset seuraukset; sekä

- b) keinot henkilön turvallisuuden, yksityisyyden ja henkilö-tietojen suojaamiseksi sähköisiä viestintäpalveluja käytettäessä.

22 artikla

Palvelujen laatu

1. Otettuaan kaikkien asianomaisten osapuolten näkemykset huomioon jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai -palveluja tarjoavia yrityksiä julkaisemaan loppukäyttäjien käyttöön vertailukelpoisia, riittäviä ja ajantasaisia tietoja palvelujensa laadusta sekä toimenpiteistä, joilla on pyritty varmistamaan vammaisten loppukäyttäjien vastaavat mahdollisuudet käyttää näitä verkkoja ja/tai palveluja. Nämä tiedot on pyynnöstä toimitettava kansalliselle sääntelyviranomaiselle ennen niiden julkaisemista.

2. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat yksilöidä muun muassa palvelun laatua koskevat mitattavat muuttujat sekä julkaistavien tietojen sisällön, muodon ja julkaisutavan, mukaan lukien mahdolliset laadunvarmistusmekanismit, sen varmistamiseksi, että loppukäyttäjien, myös vammaisten loppukäyttäjien, ulottuvilla on kokonaisuutena, vertailukelpoista, luotettavaa ja käyttäjäystävällistä tietoa. Tarvittaessa voidaan käyttää liitteessä III mainittuja muuttujia, määritelmiä ja mittaamenetelmiä.

3. Estääkseen palvelun heikkenemisen ja liikenteen rajoittumisen tai hidastumisen verkoissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat asettaa palvelun laatuun liittyviä vähimmäisvaatimuksia yleisiä viestintäverkkoja tarjoavalle yritykselle tai tarjoaville yrityksille.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on toimitettava komissiolle hyvissä ajoin ennen tällaisten vaatimusten asettamista yhteenveto toimien perusteista, suunnitellut vaatimukset sekä ehdotettu toimintatapa. Kyseisten tietojen on myös oltava Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC) käytettävissä. Komissio voi tarkasteltuaan kyseisiä tietoja antaa niistä huomautuksia tai suosituksia etenkin varmistaakseen, etteivät suunnitellut vaatimukset vaikuta haitallisesti sisämarkkinoiden toimintaan. Kansallisten sääntelyviranomaisten on otettava komission huomautukset tai suositukset mahdollisimman tarkasti huomioon päättäessään vaatimuksista.

23 artikla

Palvelujen saatavuus

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yleisesti saatavilla olevat puhelinpalvelut, joita tarjotaan yleisiä viestintäverkkoja käyttäen, ovat mahdollisimman kattavasti käytettävissä laajamittaisissa verkon toiminnan keskeytyksissä tai ylivoimaisen esteen sattuessa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisesti saatavilla olevia puhelinpalveluja tarjoavat yritykset toteuttavat

kaikki tarvittavat toimenpiteet taatakseen keskeytymättömän pääsyn hätäpalveluihin.”

15) Lisätään artikla seuraavasti:

”23 a artikla

Käyttö- ja valintamahdollisuuksien vastaavuuden takaaminen vammaisille loppukäyttäjille

1. Jäsenvaltioiden on mahdollistettava, että toimivaltaiset kansalliset viranomaiset määrittävät tarvittaessa vaatimukset, jotka yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavien yritysten on täytettävä, sen varmistamiseksi, että vammaiset loppukäyttäjät:

- voivat käyttää sähköisiä viestintäpalveluja vastaavalla tavalla kuin suurin osa loppukäyttäjistä; ja
- hyötyvät mahdollisuudesta valita yritykset ja palvelut samalla tavalla kuin suurin osa loppukäyttäjistä.

2. Vammaisia loppukäyttäjiä koskevien erityissääntöjen hyväksymiseksi ja panemiseksi täytäntöön jäsenvaltioiden on kannustettava sellaisten päätelaitteiden saatavuutta, jotka tarjoavat välttämättömät palvelut ja toiminnot.”

16) Muutetaan 25 artikla seuraavasti:

- Korvataan otsikko seuraavasti:

”Numerotiedustelupalvelut”.

- Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisesti saatavilla olevien puhelinpalvelujen tilaajilla on oikeus saada tietonsa 5 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun yleisesti saatavilla olevaan luetteloon ja numerotiedotuspalvelujen ja/tai luetteloiden tarjoajien käyttöön 2 kohdan mukaisesti.”

- Korvataan 3, 4 ja 5 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki loppukäyttäjät, joille tarjotaan yleisesti saatavilla olevaa puhelinpalvelua, voivat käyttää numerotiedotuspalveluja. Kansallisten sääntelyviranomaisten on voitava asettaa numerotiedotuspalvelujen tarjoamiseen liittyviä velvollisuuksia ja ehtoja yrityksille, joiden määräämisvallassa ovat yhteydet loppukäyttäjiin, direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 5 artiklan sääntösten mukaisesti. Tällaisten velvollisuuksien ja ehtojen on oltava puolueettomia, tasapuolisia, syrjimättömiä ja avoimia.

4. Jäsenvaltiot eivät saa pitää sääntelyn avulla voimassa rajoituksia, jotka estävät jonkin jäsenvaltion loppukäyttäjää käyttämästä suoraan toisen jäsenvaltion numerotiedotuspalvelua soittamalla puhelun tai lähettämällä tekstiviestin, ja niiden on 28 artiklan mukaisesti ryhdyttävä toimenpiteisiin tällaisen käyttömahdollisuuden varmistamiseksi.

5. Edellä olevaa 1–4 kohtaa sovelletaan, jollei henkilö- ja yksityisyyden suojaa koskevan yhteisön lainsäädännön vaatimuksista ja erityisesti direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) 12 artiklan säännöksistä muuta johdu.”

17) Korvataan 26 ja 27 artikla seuraavasti:

”26 artikla

Hätäpalvelut ja eurooppalainen hätänumero

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki 2 kohdassa tarkoitettujen palvelujen loppukäyttäjät, maksullisten yleisöpuhelinten käyttäjät mukaan luettuina, voivat soittaa hätäpuheluja veloituksetta ja ilman, että heidän tarvitsee käyttää minkäänlaista maksuvälinettä, käyttämällä eurooppalaista hätänumeroa 112 ja jäsenvaltioiden määrittelemiä kansallisia hätänumeroita.

2. Jäsenvaltioiden on yhteistyössä kansallisten sääntelyviranomaisten, hätäpalveluiden ja palveluntarjoajien kanssa varmistettava, että yritykset, jotka tarjoavat loppukäyttäjille sähköistä viestintäpalvelua, jonka avulla voidaan ottaa kotimaan puheluja yhden tai useamman kansallisessa numerointisuunnitelmassa olevan numeron avulla, tarjoavat mahdollisuuden käyttää hätäpalveluja.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että eurooppalaiseen hätänumeroon 112 soitettuihin puheluihin vastataan asianmukaisesti ja että puhelut välitetään kansallisen hätäpalvelun organisaatioon parhaiten sopivalla tavalla. Näihin puheluihin on vastattava ja ne on välitettävä vähintään yhtä nopeasti ja tehokkaasti kuin puhelut kansallisiin hätänumeroihin, jos kansalliset hätänumerot ovat edelleen käytössä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hätäpalvelut ovat vammaisten loppukäyttäjien saatavilla muiden loppukäyttäjien käyttömahdollisuuksia vastaavalla tavalla. Toimenpiteiden sen varmistamiseksi, että vammaiset loppukäyttäjät voivat käyttää hätäpalveluja matkustaessaan muissa jäsenvaltioissa, on perustettava mahdollisimman suuressa määrin direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 17 artiklan mukaisesti julkaistuihin eurooppalaisiin standardeihin tai eritelmiin, eivätkä ne saa estää jäsenvaltiota hyväksymästä lisävaatimuksia tässä artikkelissa esitettyjen tavoitteiden toteuttamiseksi.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseessä olevat yritykset antavat soittajan sijaintia koskevat tiedot veloituksetta hätäpuheluja käsittelevälle viranomaiselle heti, kun kyseessä oleva viranomainen saa tällaisen puhelun. Tämä

koskee kaikkia eurooppalaiseen hätänumeroon 112 soitettuja puheluita. Jäsenvaltiot voivat laajentaa tämän veloitteen koskemaan myös puheluita kansallisiin hätänumeroihin. Toimivaltaisten sääntelyviranomaisten on vahvistettava annettujen sijaintitietojen täsmällisyyttä ja luotettavuutta koskevat perusteet.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalaisille tiedotetaan riittävästi eurooppalaisen hätänumeron 112 olemassaolosta ja käytöstä, etenkin toimenpiteillä, jotka on erityisesti suunnattu jäsenvaltioiden välillä matkustaville henkilöille.

7. Komissio voi hyväksyä Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelintä (BEREC) kuultuaan teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että 112-palveluja voidaan tosiasiallisesti käyttää jäsenvaltioissa. Näiden teknisten täytäntöönpanotoimenpiteiden hyväksyminen ei saa kuitenkaan vaikuttaa hätäpalvelujen organisointiin, joka kuuluu edelleen jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.

27 artikla

Eurooppalaiset tunnusnumerot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tunnus 00 on vakio- ja yleinen ulkomaanpuhelutunnus. Erityisjärjestelyjä puhelujen soittamiseksi eri jäsenvaltioissa sijaitsevien vierekkäisten alueiden välillä voidaan toteuttaa tai jatkaa. Tällaisista järjestelyistä on ilmoitettava loppukäyttäjille näillä alueilla.

2. Yhteisössä perustetulle ja komission nimeämälle oikeushenkilölle on myönnettävä yksinomainen vastuu eurooppalaisen numeroavaruuden (ETNS) hallinnoinnista ja edistämisestä, numeroiden myöntäminen mukaan lukien. Komissio hyväksyy tarvittavat täytäntöönpanosäännöt.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki yleisesti saatavilla olevia, ulkomaanpuhelut mahdollistavia puhelinpalveluita tarjoavat yritykset välittävät kaikki ETNS-alueelle menevät ja sieltä tulevat puhelut samanlaisin hinnoin kuin muihin jäsenvaltioihin menevät ja niistä tulevat puhelut.”

18) Lisätään artikla seuraavasti:

”27 a artikla

Yhdenmukaisten yhteiskunnallisten palvelujen yhdenmukaisten puhelinnumerot, myös kadonneita lapsia koskeva vihjepuhelinnumero

1. Jäsenvaltioiden on edistettävä 116-alkuiseen kansalliseen numerointialueeseen kuuluvia erityispuhelinnumeroita,

jotka on määritelty 116-alkuisen kansallisen numerointialueen varaamisesta yhdenmukaisten yhteiskunnallisten palvelujen yhdenmukaisille puhelinnumeroille 15 päivänä helmikuuta 2007 tehdyssä komission päätöksessä 2007/116/EY (*). Jäsenvaltioiden on kannustettava alueellaan niiden palvelujen tarjontaa, joita varten numerot on varattu.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vammaiset loppukäyttäjät voivat käyttää 116-numerointialueella tarjottuja palveluja mahdollisimman suuressa määrin. Sen edistämiseksi, että vammaiset loppukäyttäjät voivat käyttää mainittuja palveluja matkustaessaan muissa jäsenvaltioissa, toteutettavien toimenpiteiden on perustuttava direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 17 artiklan mukaisesti julkaisujen standardien tai eritelmien noudattamiseen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalaiset saavat riittävästi tietoa 116-numerointialueella tarjottujen palvelujen olemassaolosta ja käytöstä, etenkin toimenpiteillä, jotka on erityisesti suunnattu eri jäsenvaltioiden välillä matkustaville henkilöille.

4. Jäsenvaltioiden on kaikkiin 116-numerointialueen numeroihin yleisesti 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti sovellettavien toimenpiteiden lisäksi pyrittävä kaikin keinoin varmistamaan, että kansalaiset voivat käyttää vihjepuhelinta, johon voi tehdä ilmoituksen kadonneista lapsista. Vihjepuhelimen on oltava käytettävissä numerossa 116000.

5. Komissio voi Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelintä (BEREC) kuultuaan hyväksyä teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä varmistaakseen, että 116-numerointialue ja erityisesti kadonneita lapsia koskeva vihjepuhelinnumero 116000 otetaan tosiasiallisesti käyttöön jäsenvaltioissa, sekä taatakseen vammaisten loppukäyttäjien mahdollisuuden käyttää palvelua matkustaessaan muissa jäsenvaltioissa. Näiden teknisten täytäntöönpanotoimenpiteiden hyväksyminen ei saa kuitenkaan vaikuttaa näiden palvelujen organisointiin, joka kuuluu edelleen jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

(*) EUVL L 49, 17.2.2007, s. 30.”

19) Korvataan 28 artikla seuraavasti:

”28 artikla

Mahdollisuus käyttää numeroita ja palveluja

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset kansalliset viranomaiset toteuttavat kaikki tarpeelliset toimenpiteet – jos ne ovat teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa ja lukuun ottamatta tilannetta, jossa vastaanottava tilaaja on kaupallisista syistä rajoittanut tietyiltä maantieteellisiltä alueilta tulevia puheluita – sen varmistamiseksi, että loppukäyttäjät voivat

a) saada ja käyttää palveluja käyttäen yhteisön alueella muita kuin maantieteellisiä numeroita; sekä

b) operaattorin käyttämästä tekniikasta ja laitteista riippumatta käyttää kaikkia yhteisössä tarjottuja numeroita, kuten jäsenvaltioiden kansallisiin numerointisuunnitelmiin sisältyviä numeroita, ETNS:n numeroita ja kansainvälisiä ilmaisnumeroita (UIFN).

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia yleisesti saatavilla olevia viestintäverkkoja ja/tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavia yrityksiä estämään tapauskohtaisesti numeroiden tai palvelujen käytön, jos tämä on perusteltua petosten tai väärinkäytösten vuoksi, ja vaatia, että tällaisissa tapauksissa sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajat pidättävät kyseisestä yhteenliittämisestä tai muista palveluista saadut tulot.”

20) Muutetaan 29 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia kaikkia yleisesti saatavilla olevia puhelupalveluja ja/tai yleisiä viestintäverkkoja tarjoavia yrityksiä asettamaan osittain tai kokonaan saataville liitteessä I olevassa B osassa luetellut lisätoiminnot, jos ne ovat teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa, sekä liitteessä I olevassa A osassa luetellut lisätoiminnot, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 10 artiklan 2 kohdan soveltamista.”

b) Poistetaan 3 kohta.

21) Korvataan 30 artikla seuraavasti:

”30 artikla

Palveluntarjoajan vaihtamisen helpottaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki tilaajat, joilla on kansalliseen numerointisuunnitelmaan sisältyvä numero, voivat halutessaan säilyttää numeronsa liitteessä I olevan C osan säännösten mukaisesti riippumatta siitä, mikä yritys palveluja tarjoaa.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että numeron siirrettävyyteen liittyvä hinnoittelu operaattorien ja/tai palveluntarjoajien välillä on kustannuslähtöistä ja että tilaajille mahdollisesti aiheutuvat välittömät kustannukset eivät estä tilaajaa vaihtamasta palveluntarjoajaa.

3. Kansalliset sääntelyviranomaiset eivät saa määrätä numeron siirrettävyyttä koskevia kuluttajahintoja kilpailua vääristävällä tavalla, esimerkiksi määräämällä tietyt tai yhteiset kuluttajahinnat.

4. Numeroiden siirtäminen ja niiden aktivointi siirron jälkeen on toteutettava mahdollisimman nopeasti tilaajan esittämästä pyynnöstä. Tilaajien, jotka ovat tehneet sopimuksen numeron siirtämisestä toiselle yritykselle, on joka tapauksessa saatava numeronsa aktivoitua yhden työpäivän kuluessa.

Toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat määrätä numeroiden yleisestä siirtämisprosessista, ottaen huomioon sopimuksia koskevat kansalliset säännökset, teknisen toteutettavuuden ja tarpeen varmistaa palvelujen jatkuvuus, sanotun kuitenkin rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista. Palvelu ei saa siirtämisen aikana missään tapauksessa olla poissa käytöstä kauempaa kuin yhden työpäivän. Toimivaltaisten kansallisten sääntelyviranomaisten on myös otettava tarvittaessa huomioon toimenpiteet tilaajien suojan varmistamiseksi koko vaihtoprosessin ajan ja sen varmistamiseksi, että tilaajien palvelutarjoaja ei vaihdu heidän tahtomattaan.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yrityksille määrätään asianmukaisia seuraamuksia, mukaan luettuna velvoite maksaa tilaajille korvauksia, jos numeroiden siirtäminen viivästyy tai jos siirtämisen yhteydessä tapahtuu väärinkäytöksiä yritysten toimesta tai nimissä.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajien ja sähköisen viestinnän palveluja tarjoavien yritysten välisissä sopimuksissa ei sopimuksen alkaessa määrätä sitoumusajasta, joka ylittää 24 kuukautta. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että yritykset tarjoavat käyttäjille mahdollisuuden tehdä enintään 12 kuukauden pituinen sopimus.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, etteivät sopimuksen irtisanomista koskevat ehdot ja menettelyt estä palvelutarjoajien vaihtamista, sanotun kuitenkin rajoittamatta sopimuksen vähimmäiskeston soveltamista.”

22) Korvataan 31 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltiot voivat asettaa tiettyjen radio- ja televisiolähetyskanavien ja täydentävien palvelujen, erityisesti vammaisten loppukäyttäjien asianmukaiselta palvelujen saatavuudelta esteitä poistavien palvelujen, välittämistä koskevia kohtuullisia siirtovelvoitteita lainkäyttövaltaansa kuuluville sellaisia sähköisiä viestintäverkkoja tarjoaville yrityksille, joita käytetään radio- ja televisiolähetyskanavien välittämiseen yleisölle, jos merkittävä määrä kyseisten verkkojen loppukäyttäjää käyttää niitä pääasiallisena keinonaan vastaanottaa radio- ja televisiolähetyskanavia. Tällaisia velvoitteita voidaan asettaa ainoastaan, jos se on välttämätöntä kunkin jäsenvaltion selkeästi määrittelemien yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi, ja niiden on oltava oikeasuhteisia ja avoimia.

Jäsenvaltioiden on arvioitava uudelleen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja velvollisuuksia viimeistään vuoden kuluessa 25 päivästä toukokuuta 2011, paitsi jos jäsenvaltiot ovat tehneet tällaisen uudelleenarvioinnin kahden edeltävän vuoden aikana.

Jäsenvaltioiden on arvioitava siirtovelvollisuuksia uudelleen säännöllisin väliajoin.”

23) Muutetaan 33 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on siinä määrin kuin se on asianmukaista varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset ottavat huomioon loppukäyttäjien, kuluttajien, mukaan lukien erityisesti vammaiset kuluttajat, sekä valmistajien ja sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai -palveluja tarjoavien yritysten näkemykset kysymyksissä, jotka koskevat kaikkia loppukäyttäjien ja kuluttajien oikeuksia yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen alalla, erityisesti silloin kun näillä kysymyksillä on huomattava vaikutus markkinoihin.

Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset perustavat kuulemismekanismi, jolla varmistetaan, että niiden päätöksissä, jotka koskevat kysymyksiä, jotka liittyvät loppukäyttäjien ja kuluttajien oikeuksiin yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen alalla, otetaan asianmukaisesti huomioon kuluttajien edut sähköisen viestinnän alalla.”

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”3. Kansalliset sääntelyviranomaiset ja muut toimivaltaiset viranomaiset voivat edistää sellaisten yritysten välistä yhteistyötä, jotka tarjoavat sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai -palveluja, sekä yhteistyötä sellaisten alojen välillä, jotka pyrkivät tukemaan laillista sisältöä sähköisissä viestintäverkoissa ja -palveluissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta sellaisten kansallisten sääntöjen soveltamista, jotka ovat yhdenmukaisia kulttuuri- ja mediapolitiikan tavoitteita, kuten kulttuurinen monimuotoisuus ja monikielisyys sekä tiedotusvälineiden moniarvoisuus, edistävän yhteisön oikeuden kanssa. Tällainen yhteistyö voi kattaa myös 21 artiklan 4 kohdan ja 20 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisten yleiseen etuun liittyvien tietojen koordinoimista.”

24) Korvataan 34 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytettävissä on avoimet, syrjimättömät, yksinkertaiset ja halvat tuomioistuinten ulkopuoliset menettelyt kuluttajien ja sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai -palveluja tarjoavien yritysten välisten sellaisten tästä direktiivistä aiheutuvien ratkaisemattomien riitojen käsittelemiseksi, jotka liittyvät näiden verkkojen tai palvelujen tarjoamista koskevien sopimusten sopimusehtoihin tai täytäntöönpanoon. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että tällaisten menettelyjen avulla on mahdollista ratkaista riidat oikeudenmukaisesti ja nopeasti, ja ne voivat ottaa tarvittaessa käyttöön korvaus- ja/tai hyvitysjärjestelmän. Tällaisten menettelyjen on mahdollistettava kiistojen puolueeton ratkaisu, eivätkä ne saa viedä kuluttajalta kansallisen lainsäädännön tarjoamaa oikeudellista suojaa. Jäsenvaltiot voivat ulottaa nämä velvoitteet koskemaan myös riitoja, joiden osapuolina on muita loppukäyttäjää.”

25) Korvataan 35 artikla seuraavasti:

”35 artikla

Liitteiden mukauttaminen

Komissio hyväksyy toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia ja jotka ovat tarpeen liitteiden I, II, III ja VI mukauttamiseksi teknii-
kan kehitykseen tai markkinakysynnän muutoksiin, 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.”

26) Korvataan 36 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on ilmoitettava komissiolle yleispalveluvollisuuksien alaisiksi nimetyille yrityksille asetetuista yleispalveluvollisuuksista. Muutoksista, joilla on vaikutusta velvollisuuksiin tai yrityksiin, joita tämän direktiivin säännökset koskevat, on ilmoitettava komissiolle viipymättä.”

27) Korvataan 37 artikla seuraavasti:

”37 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 22 artiklan nojalla perustettu viestintäkomitea, jäljempänä ’komitea’.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.”

28) Korvataan liitteet I, II ja III tämän direktiivin liitteen I tekstillä ja liite VI tämän direktiivin liitteen II tekstillä.

29) Kumotaan liite VII.

2 artikla

Direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) seuraavasti:

1) Korvataan 1 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tässä direktiivissä säädetään sellaisten kansallisten säännösten yhdenmukaistamisesta, joita tarvitaan samantasoisien perusoikeuksien ja -vapauksien, erityisesti yksityisyyttä ja luottamuksellisuutta koskevan oikeuden, suojan varmistamiseksi henkilötietojen käsittelyssä sähköisen viestinnän alalla sekä tällaisten tietojen ja sähköisten viestintälaitteiden ja -palvelujen vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi yhteisössä.”

2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) Korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) ’paikkatiedoilla’ sähköisessä viestintäverkossa tai sähköisen viestintäpalvelun avulla käsiteltäviä tietoja, jotka ilmaisevat yleisesti saatavilla olevan sähköisen viestintäpalvelun käyttäjän päätelaitteen maantieteellisen sijainnin;”

b) Kumotaan e alakohta.

c) Lisätään kohta seuraavasti:

”h) ’henkilötietojen tietoturvaloukkauksella’ tietoturvaloukkausta, joka johtaa yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoamisen yhteydessä yhteisössä siirrettyjen, tallennettujen tai muutoin käsiteltyjen henkilötietojen vahingossa tapahtuvaan tai laittomaan tuhoamiseen, häviämiseen, muuttamiseen, luvattomaan luovuttamiseen tai käyttöön antamiseen.”

3) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

Palvelut

Tätä direktiiviä sovelletaan henkilötietojen käsittelyyn, joka liittyy yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoamiseen yleisissä viestintäverkoissa yhteisössä, mukaan luettuina tiedonkeruu- ja tunnistuslaitteita tukevat yleiset viestintäverkot.”

4) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) Korvataan otsikko seuraavasti:

”**Käsittelyn turvallisuus**”.

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Rajoittamatta direktiivin 95/46/EY soveltamista 1 kohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä on vähintään

— varmistettava, että henkilötietoja pääsee käsittelemään vain siihen luvan saanut henkilöstö oikeudellisesti perustelluissa tapauksissa,

— suojattava tallennetut tai siirretyt henkilötiedot tahattomalta tai laittomalta tuhoamiselta, tahattomalta kadottamiselta tai muuttamiselta taikka luvattomalta tai laittomalta säilyttämiseltä, käsittelyltä, käytöltä tai luovuttamiselta, ja

- varmistettava henkilötietojen käsittelyä koskevan turvapolitiikan toteuttaminen.

Kansallisilla sääntelyviranomaisilla on valtuudet tarkastaa yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajien toteuttamia toimenpiteitä ja antaa suosituksia parhaista käytännöistä, jotka koskevat turvallisuuden tasoa, joka näillä toimenpiteillä olisi saavutettava.”

- c) Lisätään kohdat seuraavasti:

”3. Jos tapahtuu henkilötietojen tietoturvaloukkaus, yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajan on ilmoitettava tietoturvaloukkauksesta toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle ilman aiheetonta viivästystä.

Kun henkilötietojen tietoturvaloukkauksella on todennäköisiä haittavaikutuksia tilaajan tai henkilön henkilötiedoille tai yksityisyydelle, palveluntarjoajan on ilmoitettava tietoturvaloukkauksesta myös tilaajalle tai henkilölle ilman aiheetonta viivästystä.

Ilmoitusta henkilötietojen tietoturvaloukkauksesta sen kohteeksi joutuneelle tilaajalle tai henkilölle ei vaadita, jos palveluntarjoaja on osoittanut toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että se on toteuttanut asianmukaisia teknisiä suojatoimenpiteitä ja että kyseisiä toimenpiteitä sovellettiin tietoturvaloukkauksen kohteena olevaan tietoon. Tällaisilla teknisillä suojatoimenpiteillä tiedot on muutettava sellaiseen muotoon, että ne eivät ole ymmärrettävissä henkilöille, joilla ei ole lupaa päästä tietoihin.

Jos palveluntarjoaja ei ole vielä ilmoittanut henkilötietojen tietoturvaloukkauksesta sen kohteeksi joutuneille tilaajille ja henkilöille, toimivaltainen kansallinen viranomainen voi vaatia ilmoituksen tekemistä harkittuaan loukkauksen todennäköisiä haittavaikutuksia, sanotun kuitenkin rajoittamatta palveluntarjoajan velvollisuutta ilmoittaa asianomaisille tilaajille ja henkilöille.

Tilaajalle tai henkilölle annettavassa ilmoituksessa on vähintään mainittava henkilötietojen tietoturvaloukkauksen luonne ja ilmoitettava yhteyspisteet, joista voi saada lisätietoja, sekä annettava suosituksia toimenpiteistä, joilla voidaan lieventää henkilötietojen tietoturvaloukkauksen mahdollisia haittavaikutuksia. Toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle annettavassa ilmoituksessa on lisäksi mainittava henkilötietojen tietoturvaloukkauksen seuraukset sekä palveluntarjoajan ehdottamat tai toteuttamat toimenpiteet tietoturvaloukkauksen selvittämiseksi.

4. Jollei 5 kohdan mukaisesti hyväksytyistä teknisistä täytäntöönpanotoimenpiteistä muuta johdu, toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat vahvistaa suuntaviivoja ja tarvittaessa antaa ohjeita, jotka koskevat

olosuhteita, joissa palveluntarjoajia vaaditaan ilmoittamaan henkilötietojen tietoturvaloukkauksista, tällaisten ilmoitusten muotoa sekä ilmoitusten tekotapaa. Niiden on myös voitava tarkastaa, ovatko palveluntarjoajat toteuttaneet tämän kohdan mukaisen ilmoitusvelvollisuutensa, ja määrättävä asianmukaisia seuraamuksia, jos näin ei ole tehty.

Palveluntarjoajien on ylläpidettävä henkilötietojen tietoturvaloukkauksista luetteloa, jossa esitetään loukkaukseen liittyvät tosiseikat, loukkauksen vaikutukset ja suoritettavat korjaustoimet ja jonka on oltava riittävä, jotta toimivaltaiset kansalliset viranomaiset saavat riittävät tiedot sen varmistamiseen, että 3 kohdan säännöksiä noudatetaan. Luettelo saa sisältää ainoastaan tätä tarkoitusta varten välttämättömät tiedot.

5. Edellä 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden yhdenmukaisen toteuttamisen varmistamiseksi komissio voi, kuultuaan ensin Euroopan verkko- ja tietoturvavirastoa (ENISA), direktiivin 95/46/EY 29 artiklalla perustettua tietosuojatyöryhmää ja Euroopan tietosuojavaltuutettua, hyväksyä teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka koskevat tässä artiklassa tarkoitettuihin tiedotus- ja ilmoitusvaatimuksiin sovellettavia olosuhteita, muotoa ja menettelyjä. Tällaisia toimenpiteitä hyväksyessään komissio kuulee kaikkia asianomaisia sidosryhmiä erityisesti saadakseen tietoa parhaista saatavilla olevista teknisistä ja taloudellisista keinoista, joilla voidaan parantaa tämän artiklan täytäntöönpanoa.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 14 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.”

- 5) Korvataan 5 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tietojen tallentaminen tai tilaajan tai käyttäjän päätelaitteelle tallennettujen tietojen käyttäminen sallitaan ainoastaan sillä edellytyksellä, että kyseinen tilaaja tai käyttäjä on antanut suostumuksensa saatuaan selkeät ja kattavat tiedot muun muassa käsittelyn tarkoituksesta direktiivin 95/46/EY mukaisesti. Tämä ei estä teknistä tallentamista tai käyttöä, jonka ainoana tarkoituksena on toteuttaa viestinnän välittäminen sähköisissä viestintäverkoissa tai joka on ehdottoman välttämätöntä tietoyhteiskuntapalvelun tarjoajalle sellaisen palvelun tarjoamiseksi, jota tilaaja tai käyttäjä on erityisesti pyytänyt.”

- 6) Korvataan 6 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoaja voi sähköisten viestintäpalvelujen markkinoinniseksi tai lisäarvopalvelujen tarjoamiseksi käsitellä 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja siinä määrin ja niin kauan kuin tällainen palvelu tai markkinointi sitä edellyttää, jos tilaaja tai käyttäjä,

jota tiedot koskevat, on antanut siihen ennakolta suostumuksensa. Käyttäjille tai tilaajille on annettava mahdollisuus perua liikennetietojen käsittelyä koskeva suostumuksensa milloin tahansa.”

7) Korvataan 13 artikla seuraavasti:

”13 artikla

Ei-toivottu viestintä

1. Ilman ihmisen työpanosta toimivien automatisoitujen soitto- ja viestintäjärjestelmien (automaattisten soittolaitteiden), telekopiolaiteiden (faksien) tai sähköpostin käyttö suoramarkkinointitarkoituksiin voidaan sallia ainoastaan, jos se kohdistuu sellaisiin tilaajiin tai käyttäjiin, jotka ovat antaneet siihen ennalta suostumuksensa.

2. Jos luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö saa asiakailtaan heidän sähköpostiinsa liittyviä yhteystietoja tuotteen tai palvelujen myynnin yhteydessä direktiivin 95/46/EY mukaisesti, sama luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, käyttää näitä yhteystietoja omien vastaavien tuotteidensa ja palvelujensa suoramarkkinoinnissa, edellyttäen että asiakkaille annetaan selkeästi ja sanatarkasti yhteystietojen ottamisen ja jokaisen viestin yhteydessä mahdollisuus veloituksetta ja helposti kieltää tällainen yhteystietojensa käyttö, mikäli asiakas ei ole jo alun perin kieltänyt sitä.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että muissa kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksissa toteutettua suoramarkkinointiin tarkoitettua ei-toivottua viestintää ei sallita joko ilman kyseisten tilaajien tai käyttäjien suostumusta tai, sellaisten tilaajien tai käyttäjien osalta, jotka eivät halua vastaanottaa tällaisia viestejä, siten, että valinta näiden kahden vaihtoehdon välillä määräytyy kansallisen lainsäädännön mukaisesti, ottaen huomioon, että kummankin vaihtoehdon on oltava tilaajalle tai käyttäjälle maksuton.

4. Joka tapauksessa on kiellettävä sellaisen sähköpostin lähettäminen suoramarkkinointitarkoituksessa, jossa peitetään tai salataan sen lähettäjän henkilöllisyys, jonka puolesta viesti on lähetetty, tai joka on direktiivin 2000/31/EY 6 artiklan vastainen tai jossa ei ole voimassa olevaa osoitetta, johon vastaanottaja voi lähettää pyynnön siitä, että kyseinen viestintä lopetetaan, tai jossa pyritään ohjaamaan vastaanottajat mainitun artiklan vastaisille verkkosivustoille.

5. Edellä olevia 1 ja 3 kohtaa sovelletaan tilaajiin, jotka ovat luonnollisia henkilöitä. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että muiden tilaajien kuin luonnollisten henkilöiden oikeutettuja etuja suojellaan yhteisön oikeuden ja sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti riittävästi ei-toivotun viestinnän osalta.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, johon tämän artiklan mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkominen vaikuttaa haitallisesti ja jolla on näin ollen tällaisten rikkomisten lopettamiseen tai kieltämiseen liittyviä oikeutettuja etuja, mukaan luettuina sähköisten viestintäpalvelujen tarjoaja, joka suojelee laillisia kaupallisia etujaan, voi panna vireille oikeudenkäynnin tällaisten rikkomisten osalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta sellaisen hallinnollisen muutoksenhakumekanismin soveltamista, johon voidaan turvautua muun muassa 15 a artiklan 2 kohdan nojalla. Jäsenvaltiot voivat myös vahvistaa erityiset säännöt seuraamuksista, joita sovelletaan niihin sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajiin, jotka syyllistyvät tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen laiminlyömällä niitä.”

8) Lisätään artikla seuraavasti:

”14 a artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 22 artiklan nojalla perustettu viestintäkomitea, jäljempänä ’komitea’.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1, 2, 4 ja 6 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.”

9) Lisätään 15 artiklaan kohta seuraavasti:

”1 b. Palveluntarjoajien on 1 kohdan mukaisesti hyväksytyjen kansallisten säännösten perusteella otettava käyttöön sisäisiä menettelyjä, jotta ne voivat vastata käyttäjien henkilötietojen saantia koskeviin pyyntöihin. Niiden on pyynnöstä toimitettava toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle tietoja näistä menettelyistä, vastaanotettujen pyyntöjen määrästä, sovelletusta oikeudellisesta perustelusta ja vastauksestaan.”

10) Lisätään artikla seuraavasti:

”15 a artikla

Täytäntöönpano ja sen valvonta

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamusjärjestelmästä, jota sovelletaan tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen ja johon sisältyy tarvittaessa rangaistusseuraamuksia, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia sekä rikkomuksen kestoon nähden riittäviä, vaikka säännösten rikkominen olisi sittemmin oikaistu. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle 25 päivään toukokuuta 2011 mennessä sekä ilmoitettava viipymättä kaikista niihin vaikuttavista muutoksista.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla ja tarvittaessa muilla kansallisilla elimillä on valtuudet määrätä 1 kohdassa tarkoitetun säännösten rikkomisen lopettamisesta, sanotun kuitenkin rajoittamatta mahdollisesti saatavilla olevien oikeussuojakeinojen käyttöä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla ja tarvittaessa muilla kansallisilla elimillä on tarvittavat tutkintavaltuudet ja voimavarat, mukaan lukien oikeus saada kaikki tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten täytäntöönpanon valvonnassa mahdollisesti tarvitsemansa tiedot.

4. Asianomaiset kansalliset sääntelyviranomaiset voivat toteuttaa toimenpiteitä tehokkaan rajat ylittävän yhteistyön varmistamiseksi tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten lakien täytäntöönpanon valvonnassa ja yhdenmukaisten edellytysten luomiseksi sellaisten palvelujen tarjoamiselle, joihin liittyy rajat ylittäviä tiedonsiirtoja.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on toimitettava komissiolle hyvissä ajoin ennen tällaisten toimenpiteiden toteuttamista yhteenveto toimien perusteista, suunnitellut toimenpiteet sekä ehdotettu toimintatapa. Komissio voi tarkasteltuaan kyseisiä tietoja ja kuultuaan ENISAA ja direktiivin 95/46/EY 29 artiklalla perustettua tietosuojatyöryhmää antaa toimenpiteistä huomautuksia tai suosituksia etenkin varmistukseen, etteivät suunnitellut toimenpiteet vaikuta haitallisesti sisämarkkinoiden toimintaan. Kansallisten sääntelyviranomaisten on otettava komission huomautukset tai suositukset mahdollisimman tarkasti huomioon päättäessään toimenpiteistä.”

3 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttaminen

Lisätään asetuksen (EY) N:o 2006/2004 (asetus kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä) liitteeseen kohta seuraavasti:

”17. Henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetus

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) 13 artikla (EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37).”

4 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset 25 päivään toukokuuta 2011 mennessä. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

5 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

6 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 25 päivänä marraskuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemie

J. BUZEK

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Å. TORSTENSSON

LIITE I

"LIITE I

10 ARTIKLASSA (KULUJEN VALVONTA), 29 ARTIKLASSA (LISÄTOIMINNOT) JA 30 ARTIKLASSA (PALVELUNTARJOAJAN VAIHTAMISEN HELPOTTAMINEN) TARKOITETTujen TOIMINTOJEN JA PALVELUJEN KUVAUS**A osa: Direktiivin 10 artiklassa tarkoitettut toiminnot ja palvelut**a) *Eritelty laskutus*

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat henkilötietojen ja yksityisyyden suojaaja koskevan lainsäädännön vaatimusten mukaisesti säätää eritellyn laskun perustasosta, jota yritysten on tarjottava tilaajille veloituksetta, jotta tilaajat voivat

- i) tarkistaa yleisen viestintäverkon käytöstä tietyssä sijaintipaikassa ja/tai tähän liittyvän yleisesti saatavilla olevien puhelinpalvelujen käytöstä aiheutuneet kulut sekä valvoa niitä; ja
- ii) seurata puhelimen käyttöään ja puhelinkulujaan riittävästi ja näin valvoa kohtuullisessa määrin laskujaan.

Tarvittaessa tilaajille voidaan tarjota tarkempia erittelyjä kohtuullisin hinnoin tai veloituksetta.

Soittavalle tilaajalle maksuttomia puheluja, kuten puheluja auttavaan puhelimeen, ei yksilöidä soittavan tilaajan eriteltyssä laskussa.

b) *Valikoiva lähtevien puhelujen tai erityismaksullisten teksti- tai multimediasviestien esto veloituksetta tai muiden samankaltaisten sovellusten esto veloituksetta, jos se on teknisesti mahdollista*

Tehtyään puhelinpalveluja tarjoavalle nimetylle yritykselle asiaa koskevan pyynnön tilaaja voi tämän toiminnon avulla veloituksetta estää tietyn tyyppisistä numeroista tai tietyn tyyppiin numeroihin lähtevät puhelut taikka erityismaksulliset teksti- tai multimediasviestit tai muut samankaltaiset sovellukset.

c) *Ennakkomaksujärjestelmät*

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia nimettyjä yrityksiä tarjoamaan kuluttajille mahdollisuuden maksaa yleisen viestintäverkon liittymästä ja yleisesti saatavilla olevien puhelinpalvelujen käytöstä ennakoon.

d) *Liittymämaksujen suorittaminen maksuerinä*

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia nimettyjä yrityksiä tarjoamaan kuluttajille mahdollisuuden maksaa yleisen viestintäverkon liittymämaksut maksuerinä.

e) *Laskujen laiminlyönti*

Jäsenvaltioiden on annettava lupa toteuttaa yritysten esittämien laskujen maksamatta jättämisen johdosta erityisiä toimenpiteitä, joiden on oltava oikeasuhteisia ja syrjimättömiä ja jotka on julkaistava. Näiden toimenpiteiden avulla varmistetaan, että tilaajaa varoitetaan asianmukaisesti ennalta palvelun mahdollisesta keskeyttämisestä tai verkkoyhteyden katkaisemisesta. Lukuun ottamatta petoksia ja tapauksia, joissa laskun maksu myöhästyy toistuvasti tai se jätetään toistuvasti maksamatta, edellä mainittujen toimenpiteiden avulla on varmistettava, sikäli kuin se on teknisesti toteutettavissa, että palvelun keskeyttäminen koskee ainoastaan kyseistä palvelua. Verkkoyhteys olisi voitava katkaista maksamattomien laskujen vuoksi vasta sen jälkeen, kun tilaajalle on annettu asianmukainen varoitus. Jäsenvaltiot voivat sallia, että ennen verkkoyhteyden täydellistä katkaisua tarjotaan jonkin aikaa rajoitettua palvelua, jolloin on mahdollista soittaa ainoastaan sellaisia puheluja, joista ei aiheudu maksuja tilaajalle (esim. hätäpuhelut numeroon 112).

f) *Hintaneuvonta*

Tilajaat voivat tämän toiminnon avulla pyytää yritystä ilmoittamaan mahdollisesti tarjolla olevista vaihtoehtoisista edullisemmista hinnoista.

g) *Kustannus seuranta*

Yritykset tarjoavat tämän toiminnon avulla muita, kansallisten sääntelyviranomaisten aiheelliseksi katsomia keinoja yleisesti saatavilla olevien puhelinpalvelujen kustannus seurantaan, mukaan luettuina maksuttomat ilmoitukset kuluttajille, jos kulutus on tavanomaisesta poikkeavaa tai liiallista.

B osa: Direktiivin 29 artiklassa tarkoitettut toiminnota) *Äänitaajuusvalinta*

Äänitaajuusvalinta on toiminto, jossa yleinen viestintäverkko ja/tai yleisesti saatavilla olevat puhelinpalvelut tukevat ETSIn ETR 207 -standardissa määriteltyjen äänitaajuusvalinnan äänien käyttöä päästä päähän -merkinannossa koko verkossa sekä yhdessä jäsenvaltioissa että eri jäsenvaltioiden välillä.

b) *Kutsuvan tilaajan tunnistus*

Tämän toiminnon avulla puhelun vastaanottaja näkee soittajan numeron ennen vastaamista.

Tätä toimintoa olisi tarjottava sovellettavan henkilötietojen ja yksityisyyden suojaa koskevan lainsäädännön, erityisesti direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) mukaisesti.

Operaattoreiden olisi annettava tietoja ja signaaleja helpottamaan kutsuvan tilaajan tunnistuksen ja äänitaajuusvalinnan tarjoamista jäsenvaltioiden rajojen yli siinä määrin kuin se on teknisesti mahdollista.

C osa: 30 artiklassa tarkoitettujen numeron siirrettävyyttä koskevien säännösten täytäntöönpano

Vaativuudesta, jonka mukaan kaikki tilajaat, joilla on kansalliseen numerointisuunnitelmaan sisältyvä numero, voivat halutessaan säilyttää numeronsa riippumatta siitä, mikä yritys palveluja tarjoaa, sovelletaan

- a) maantieteellisten numeroiden osalta määritellyssä sijaintipaikassa; ja
- b) muiden kuin maantieteellisten numeroiden osalta missä tahansa sijaintipaikassa.

Tätä osaa ei sovelleta numeroiden siirtämiseen kiinteitä palveluja tarjoavien verkkojen ja matkapuhelinverkkojen välillä.

LIITE II**21 ARTIKLAN (AVOIMUUS JA TIETOJEN JULKAISEMINEN)****MUKAISESTI JULKAISTAVAT TIEDOT**

Kansallisen sääntelyviranomaisen on varmistettava, että tämän liitteen mukaiset tiedot julkaistaan 21 artiklan mukaisesti. Kansallisten sääntelyviranomaisten on päätettävä, mitkä tiedot yleisiä viestintäverkkoja ja/tai yleisesti saatavilla olevia puhelinpalveluja tarjoavien yritysten on julkaistava ja mitkä tiedot sääntelyviranomaisen julkaisee itse, jotta varmistetaan, että kuluttajat voivat tehdä tietoisia valintoja.

1. Yrityksen nimi ja osoite (yritysten nimet ja osoitteet).

Yleisiä viestintäverkkoja ja/tai yleisesti saatavilla olevia puhelinpalveluja tarjoavien yritysten nimet ja pääkonttoreiden osoitteet.

2. Tarjottujen palvelujen kuvaus

- 2.1 Tarjottujen palvelujen laajuus

- 2.2 Vakiohinnasto, josta käyvät ilmi tarjotut palvelut sekä kunkin hintaelementin sisältö (esim. liittymien maksut ja kaidentyyppiset käyttömaksut ja ylläpitomaksut) ja johon sisältyvät yksityiskohtaiset tiedot sovelletuista vakioalennuksista sekä kohdennetuista ja erityishintajärjestelmistä, ja lisämaksuista sekä päätelaitteesta aiheutuvista kustannuksista.
- 2.3 Korvaus- ja hyvityskäytäntö, mukaan lukien yksityiskohtaiset tiedot tarjottavista korvaus- ja hyvitysjärjestelmistä.
- 2.4 Tarjottavat ylläpitopalvelutyypit.
- 2.5 Sopimusten vakioehdot, mukaan lukien tarvittaessa sopimuksen vähimmäiskesto, sopimuksen irtisanominen sekä numeroiden ja muiden tunnisteiden siirrettävyyteen liittyvät menettelyt ja välittömät kustannukset.
3. Riitojenratkaisumenettelyt, mukaan lukien ne, jotka yritys on itse luonut.
4. Tieto yleispalveluja koskevista oikeuksista, mukaan lukien tarvittaessa liitteessä I tarkoitettut palvelut ja toiminnot.

 LIITE III

PALVELUN LAATUA KOSKEVAT MUUTTUJAT
11 ja 22 artiklassa tarkoitettujen palvelun laatua koskevat muuttujat, määritelmät ja mittausmenetelmät

Yrityksille, jotka tarjoavat liittymän yleiseen viestintäverkkoon

MUUTTUJA (huomautus 1)	MÄÄRITELMÄ	MITTAUSMENETELMÄ
Perusliittymän toimitusaika	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Vikojen määrä liittymälinjaa kohden	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Vian korjausaika	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

Yrityksille, jotka tarjoavat yleisesti saatavilla olevaa puhelinpalvelua

Puhelunmuodostusaika (huomautus 2)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Vastausaika numerotiedotuspalveluissa	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Toimintakuntoisten kolikko- ja kortti-puhelimien osuus	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Laskutuksen oikeellisuutta koskevat valitukset	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Epäonnistuneiden puhelujen määrä (huomautus 2)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

ETSIn asiakirjan EG 202 057-1:n versionumero v. 1.3.1 (heinäkuu 2008).

Huomautus 1

Muuttujien avulla olisi voitava analysoida suorituskyky alueellisesti (vähintään Eurostatin laatiman maantieteellisiä yksiköjä koskevan NUTS-nimikkeistön (Nomenclature of Territorial Units for Statistics) mukaisella tasolla 2).

Huomautus 2

Jäsenvaltiot voivat päättää, ettei näitä kahta muuttujaa koskevia ajantasaisia tietoja tarvitse koota, jos saatavilla on selvitys siitä, että palvelun laatu näiden muuttujien osalta on tyydyttävä."

LIITE II

”LIITE VI

KULUTTAJILLE TARKOITETTujen DIGITAALITELEVISIOLAITTEIDEN 24 ARTIKLASSA TARKOITETTU YHTEENTOIMIVUUS1. *Yhteinen salausalgoritmi ja ilmaislähetysten vastaanottaminen*

Tavanomaisten digitaaliteleviiosignaalien (eli maa-, kaapeli- tai satelliittilähetykset, jotka on ensisijaisesti tarkoitettu kiinteään vastaanottoon, kuten DVB-T, DVB-C tai DVB-S) vastaanottamiseen tarkoitettujen kuluttajille myytävien, vuokratavien tai muulla tavoin yhteisössä saatavilla olevien laitteiden, jotka pystyvät purkamaan salatun digitaaliteleviiosignaalia, on pystyttävä

- purkamaan kyseiset signaalit sellaisen yhteisen eurooppalaisen salausalgoritmin mukaisesti, jota hallinnoi tunnustettu eurooppalainen standardointiorganisaatio, nykyisin ETSI,
- vastaanottamaan salaamattomina lähetetyt signaalit sillä edellytyksellä, että vuokralaitetta käytettäessä laitteen vuokraaja noudattaa kyseistä vuokrasopimusta.

2. *Analogisten ja digitaalisten televisiovastaanottimien yhteentoimivuus*

Kaikkiin analogisiin televisiovastaanottimiin, joiden kuvaruudun näkyvässä olevan osan läpimitta on suurempi kuin 42 cm ja jotka saatetaan yhteisössä markkinoille myytäväksi tai vuokrattaviksi, on asennettava vähintään yksi avoin pistokeliitäntä, joka on tunnustetun eurooppalaisen standardointiorganisaation standardoima, esimerkiksi Cenelec EN 50 049-1:1997 -standardin mukainen, ja johon voidaan helposti liittää oheislaitteita, erityisesti lisädekoodereita ja digitaalisiä vastaanottimia.

Kaikkiin digitaalisiin televisiovastaanottimiin, joiden kuvaruudun näkyvässä olevan osan läpimitta on suurempi kuin 30 cm ja jotka saatetaan yhteisössä markkinoille myytäväksi tai vuokrattaviksi, on asennettava vähintään yksi avoin pistokeliitäntä (joko tunnustetun eurooppalaisen standardointiorganisaation standardoima tai sellaisen organisaation vahvistaman standardin mukainen tai alalla yleisesti tunnustetun eritelmän mukainen), esimerkiksi digitaaliteleviiosignaalin (DVB) yleinen rajapintaliitin, johon voidaan helposti liittää oheislaitteita ja joka pystyy välittämään kaikki digitaaliteleviiosignaalin osat, mukaan lukien interaktiivisiin ja ehdollisen käyttöoikeuden palveluihin liittyvät tiedot.”

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/140/EY,

annettu 25 päivänä marraskuuta 2009,

sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun direktiivin 2002/21/EY, sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä annetun direktiivin 2002/19/EY sekä sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista annetun direktiivin 2002/20/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä, ottaen huomioon sovittelukomitean 13 päivänä marraskuuta 2009 hyväksymän yhteisen tekstin ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Nykyinen sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sääntelyjärjestelmä, joka koostuu viidestä direktiivistä eli direktiivistä 2002/21/EY (puitedirektiivi) ⁽⁴⁾, direktiivistä 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) ⁽⁵⁾, direktiivistä 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) ⁽⁶⁾, yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ⁽⁷⁾ sekä henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) ⁽⁸⁾, jäljempänä yhdessä "puitedirektiivi ja erityisdirektiivit", on näiden direktiivien toimivuuden osalta komission säännöllisen tarkastelun kohteena erityisesti sen arvioimiseksi, onko niitä tarpeen muuttaa teknologian ja markkinoiden kehityksen valossa.

⁽¹⁾ EUVL C 224, 30.8.2008, s. 50.

⁽²⁾ EUVL C 257, 9.10.2008, s. 51.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 24. syyskuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 16. helmikuuta 2009 (EUVL C 103 E, 5.5.2009, s. 1.), Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 6. toukokuuta 2009, neuvoston päätös, tehty 20. marraskuuta 2009, ja Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma, annettu 24. marraskuuta 2009.

⁽⁴⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽⁵⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁽⁶⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁽⁷⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 51.

⁽⁸⁾ EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.

(2) Tältä osin komissio esitteli alustavat tuloksensa 29 päivänä kesäkuuta 2006 päivätyssä tiedonannossaan sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevan EU:n sääntelyjärjestelmän uudelleentarkastelusta. Näiden alustavien tulosten perusteella järjestettiin julkinen kuuleminen, jossa sähköisen viestinnän sisämarkkinoiden jatkuva toteutumattomuus yksilöitiin tärkeimmäksi ratkaisua vaativaksi kysymykseksi. Erityisesti todettiin, että sääntelyn hajanaisuus ja kansallisten sääntelyviranomaisten toimien epäyhtenäisyys saattavat vaarantaa sekä alan kilpailukyyn että ne huomattavat hyödyt, joita valtioiden rajat ylittävä kilpailu voisi tuoda kuluttajille.

(3) Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevaa EU:n sääntelyjärjestelmää olisi sen vuoksi uudistettava, jotta saataisiin valmiiksi sähköisen viestinnän sisämarkkinat, vahvistamalla yhteisön mekanismeja huomattavan markkinavoiman operaattoreiden sääntelemiseksi keskeisillä markkinoilla. Tätä täydennetään Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC) ja viraston perustamisesta 25 päivänä marraskuuta 2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1211/2009 ⁽⁹⁾. Uudistukseen sisältyy myös tehokkaan taajuuksien hallinnointistrategian määrittely yhtenäisen eurooppalaisen tietoalueen toteuttamiseksi ja vammaisia käyttäjiä koskevien säännösten tehostaminen osallistavan tietoyhteiskunnan toteuttamiseksi.

(4) Koska internet on välttämätön koulutuksessa sekä käytetäessä sananvapautta ja tiedonsaantioikeutta käytännössä, näiden perusoikeuksien käyttämisen rajoittamisen olisi tapahduttava Euroopan ihmisoikeusyleissopimusta noudattaen. Komission olisi käynnistettävä laaja-alainen julkinen kuuleminen näistä kysymyksistä.

(5) Tavoitteena on vähitellen vähentää alakohtaista ennakkosääntelyä sitä mukaa kun kilpailu markkinoilla kehittyi siten, että lopulta sähköistä viestintää säännellään ainoastaan kilpailulainsäädäntönä. Koska sähköisen viestinnän markkinat ovat viime vuosina osoittaneet voimakasta kilpailudynamiikkaa, on ensisijaisen tärkeää, että ennakkosääntelyvelvoitteita määrätään ainoastaan siinä tapauksessa, että todellista ja kestävästä kilpailusta ei ole.

⁽⁹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 1

- (6) Tarkastellessaan puitedirektiivin ja erityisdirektiivien toimitusta komission olisi markkinoiden kehityksen perusteella sekä kilpailutilanne ja kuluttajansuoja huomioon ottaen arvioitava, tarvitaanko direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 8–13 a artiklan ja direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 17 artiklan säännöksiä alakohtaisesta ennakkosääntelystä edelleen, vai olisiko näitä säännöksiä muutettava tai olisiko ne kumottava.
- (7) Jotta varmistetaan suhteellinen ja mukautettavissa oleva lähestymistapa muuttuviin kilpailutilanteisiin, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava määrittellä markkinoita alueellisesti sekä poistaa sääntelyvelvoitteita markkinoilta ja/tai maantieteellisiltä alueilta, joilla on todellista infrastruktuurikilpailua.
- (8) Lissabonin strategian tavoitteiden saavuttamiseksi on tarpeen antaa asianmukaisia kannustimia investoinneille uusiin nopeisiin verkkoihin, jotka edistävät innovointia sisällöltään rikkaissa internetpalveluissa ja vahvistavat Euroopan unionin kansainvälistä kilpailukykyä. Nämä verkot tarjoavat suunnattomia mahdollisuuksia hyödyttää kuluttajia ja liiketoimintaa kaikkialla Euroopan unionissa. Näin ollen on hyvin tärkeää edistää kestäviä investointeja kyseisten uusien verkkojen kehitykseen siten, että samalla turvataan kilpailu ja tuetaan kuluttajan valintoja sääntelyn ennustettavuuden ja yhdenmukaisuuden avulla.
- (9) Komissio myönsi 20 päivänä maaliskuuta 2006 antamassaan tiedonannossa ”Laajakaistan levinneisyserojen umpeen kurominen”, että Euroopan unionissa on alueellisia eroja nopeiden laajakaistapalvelujen saatavuuden osalta. Radiotaajuuksien saatavuuden parantuminen helpottaa nopeiden laajakaistapalvelujen kehittämistä syrjäseuduilla. Vaikka laajakaista onkin ylipäättään yleistynyt, liittymämahdollisuudet eri alueilla ovat rajoitetut, koska kustannukset ovat alhaisen asukastiheyden ja pitkien välimatkojen vuoksi korkeat. Sen varmistamiseksi, että heikosti kehittyneillä alueilla investoidaan uusiin teknikoihin, sähköisen viestinnän sääntelyn on oltava johdonmukaista muiden poliittisten toimenpiteiden, kuten valtiontukea tai koheesio politiikkaa koskevien toimien taikka alan yleisten tavoitteiden, kanssa.
- (10) Julkiset investoinnit verkkoihin olisi toteutettava syrjimättömyysperiaatetta noudattaen. Tästä syystä julkisen tuen antamisessa olisi sovellettava avoimia, läpinäkyviä ja kilpailulle avoimia menettelyjä.
- (11) Jotta kansalliset sääntelyviranomaiset pystyisivät saavuttamaan puitedirektiivissä ja erityisdirektiiveissä asetetut tavoitteet erityisesti päästä päähän -yhteentoimivuuden osalta, puitedirektiivin soveltamisala olisi ulotettava kattamaan radio- ja telepäätelaitteisiin, sellaisina kuin ne on määritelty radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta 9 päivänä maaliskuuta 1999 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1999/5/EY ⁽¹⁾, sekä digitaaliteleviotoiminnassa käytettäviin kuluttajalaitteisiin liittyvät tietyt näkökohdat saatavuuden helpottamiseksi vammaisten käyttäjien kannalta.
- (12) Eräitä määritelmiä olisi selkeytettävä tai muutettava markkinoiden ja teknologioiden kehityksen huomioon ottamiseksi ja sääntelyjärjestelmän täytäntöönpanossa todettujen moniselitteisyyksien poistamiseksi.
- (13) Kansallisten sääntelyviranomaisten riippumattomuutta olisi lujitettava sääntelyjärjestelmän tehokkaamman soveltamisen varmistamiseksi, viranomaisten määräysvallan lisäämiseksi ja viranomaisten tekemien päätösten ennakoitavuuden parantamiseksi. Tätä varten kansallisessa lainsäädännössä olisi nimenomaisesti varmistettava, että markkinoiden ennakkosääntelystä tai yritysten välisten riitujen ratkaisemisesta vastaava kansallinen sääntelyviranomainen on tehtäviään suorittaessaan suojattu ulkopuoliselta väliintulolta tai poliittiselta painostukselta, joka voisi vaarantaa sen käsiteltäväksi tulevien asioiden riippumattoman arvioinnin. Tällainen ulkopuolinen vaikuttaminen tekee kansallisesta lainsäädäntöelimestä soveltumattoman toimimaan kansallisena sääntelyviranomaisena sääntelyjärjestelmän mukaisesti. Tätä varten olisi säädettävä etukäteen säännöistä, jotka koskevat kansallisen sääntelyviranomaisen johtajan erottamisen perusteita, jotta kyseisen elimen puolueettomuudesta ja sen taipumattomuudesta ulkoisten tekijöiden edessä ei jäisi järkevää epäilyä. Olisi tärkeää, että markkinoiden ennakkosääntelystä vastaavilla kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi oma budjetti erityisesti sen vuoksi, että ne pystyisivät palkkaamaan riittävästi pätevää henkilöstöä. Tämä budjetti olisi julkaistava vuosittain avoimuuden varmistamiseksi.
- (14) Oikeusvarmuuden takaamiseksi yrityksille muutoksenhakuilinten on hoidettava tehtävänsä tehokkaasti; etenkin muutoksenhakumenettelyjen ei tulisi kestää tarpeettoman kauan. Väliaikaistoimenpiteitä, joilla lykätään kansallisen sääntelyviranomaisen päätöksen vaikutuksia, olisi määrättävä vain kiireellisissä tapauksissa sen estämiseksi, että toimenpiteitä pyytävälle osapuolelle aiheutuu vakavaa ja peruuttamatonta haittaa, ja jos intressien tasapaino sitä edellyttää.

⁽¹⁾ EYVL L 91, 7.4.1999, s. 10.

- (15) Tavoissa, joilla muutoksenhakuelimet soveltavat väliaikais-toimenpiteitä kansallisten sääntelyviranomaisten päätösten soveltamisen keskeyttämiseksi, on ilmennyt huomattavia eroja. Jotta lähestymistavan yhdenmukaisuutta voitaisiin parantaa, olisi sovellettava yhteistä normia yhteisön oikeuskäytännön mukaisesti. Muutoksenhakuelinten olisi myös voitava pyytää yhteistyöelimen julkaisemaa saatavissa olevaa tietoa. Kun otetaan huomioon muutoksenhaun merkitys sääntelyjärjestelmän kokonaistoiminnan kannalta, olisi luotava mekanismi, jolla kerätään tietoa muutoksenhauista ja kansallisten sääntelyviranomaisten tekemistä keskeytyspäätöksistä kaikissa jäsenvaltioissa ja jolla näistä tiedoista raportoidaan komissiolle.
- (16) Sen varmistamiseksi, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat hoitaa sääntelytehtävänsä tehokkaasti, niiden keräämiin tietoihin pitäisi sisältyä kirjanpitolietieto vähittäismarkkinoista, jotka liittyvät sellaisiin tukumarkkinoihin, joilla jollakin operaattorilla on huomattava markkinavoima ja joita kansallinen sääntelyviranomainen siten sääntelee. Näihin tietoihin tulisi sisältyä myös sellaista tietoa, jonka avulla kansallinen sääntelyviranomainen voi arvioida verkotopologian suunniteltujen uudistusten tai muutosten mahdollisia vaikutuksia kilpailun kehittymiseen tai muiden osapuolten saataville asetettaviin tukkuutuotteisiin.
- (17) Direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 6 artiklassa säädetty kansallinen kuuleminen olisi suoritettava ennen kyseisen direktiivin 7 ja 7 a artiklassa säädettyä yhteisön kuulemista, jotta yhteisön kuulemisessa voitaisiin huomioida asiaan liittyvien tahojen näkemykset. Lisäksi toista yhteisön kuulemistä ei tarvittaisi, jos kansallisen kuulemisen tulokset saavat aikaan toimenpide-ehdotuksen muuttamisen.
- (18) Kansallisten sääntelyviranomaisten harkintavalta on tarpeen sovittaa yhteen yhdenmukaisten sääntelykäytäntöjen kehittämisen ja sääntelyjärjestelmän yhdenmukaisen soveltamisen kanssa, jotta sisämarkkinoiden kehittämistä ja toteuttamista voitaisiin edistää tehokkaasti. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi sen vuoksi tuettava komission ja yhteistyöelimen sisämarkkinatoimia.
- (19) Yhteisön mekanismi, jonka avulla komissio voi vaatia kansallisia sääntelyviranomaisia perumaan markkinoiden määrittelyä ja huomattavan markkinavoiman omaavien operaattoreiden määrittämistä varten suunniteltuja toimia, on yhdenmukaistanut huomattavasti lähestymistapaa niiden olosuhteiden määrittämiseen, joissa voidaan soveltaa ennakkosääntelyä, ja niiden, joissa operaattorit ovat tällaisen sääntelyn kohteena. Komission suorittama markkinoiden valvonta ja erityisesti direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 7 artiklan menettelystä saadut kokemukset ovat osoittaneet, että epäohdonmukaisuudet kansallisten sääntelyviranomaisten tavoissa soveltaa korjaavia toimia, jopa samankaltaisissa markkinaolosuhteissa, voisivat heikentää sähköisen viestinnän sisämarkkinoita. Sen vuoksi komissio voi osallistua sen varmistamiseen, että korjaavia toimia sovelletaan entistä yhtenäisemmin, antamalla kansallisten sääntelyviranomaisten hyväksymiä toimenpide-ehdotuksia koskevia lausuntoja. Kansallisten sääntelyviranomaisten markkina-analyysejä koskevan asiantuntemuksen hyödyntämiseksi komission olisi kuultava yhteistyöelintä ennen päätöksen tekemistä ja/tai lausunnon antamista.
- (20) On tärkeää, että sääntelyjärjestelmän täytäntöönpano on nopeaa. Kun komissio on tehnyt päätöksen, jolla kansallista sääntelyviranomaisia vaaditaan perumaan suunniteltu toimenpide, kansallisen sääntelyviranomaisen on toimitettava komissiolle muutettu toimenpide-ehdotus. Komissiolle direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 7 artiklan mukaisesti toimitettavalle ilmoitukselle muutetusta toimenpide-ehdotuksesta olisi säädettävä määräaika, jotta markkinatoimijat tietäisivät markkinoiden tarkastelun keston ja jotta oikeusvarmuutta voitaisiin lisätä.
- (21) Ottaen huomioon yhteisön kuulemismekanismin lyhyet määräajat, komissiolle olisi siirrettävä toimivalta hyväksyä suosituksia ja/tai suuntaviivoja niiden menettelyjen yksinkertaistamiseksi, joilla vaihdetaan tietoja komission ja kansallisten sääntelyviranomaisten välillä esimerkiksi tapauksissa, jotka koskevat vakaita markkinoita tai vähäisiä muutoksia aiemmin ilmoitettuihin ehdotuksiin. Komissiolle olisi myös siirrettävä toimivalta ottaa käyttöön ilmoitusta koskeva vapautus menettelyjen yksinkertaistamiseksi tietyissä tapauksissa.
- (22) Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen tavoitteiden mukaisesti sääntelyjärjestelmän pitäisi varmistaa, että kaikki käyttäjät, mukaan luettuina vammaiset loppukäyttäjät, vanhukset ja sosiaalisia erityistarpeita omaavat henkilöt, voivat helposti käyttää edullisia ja laadukkaita palveluja. Amsterdamin sopimuksen päätösasiakirjaan liitetystä julistuksessa 22 määrätään, että yhteisön toimielimet ottavat huomioon vammaisten tarpeet suunnitellessaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 95 artiklan mukaisia toimenpiteitä.
- (23) Kilpailulle avoimet markkinat tarjoavat käyttäjille laajan valikoiman sisältöjä, sovelluksia ja palveluja. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi edistettävä käyttäjien mahdollisuuksia saada ja levittää tietoa sekä käyttää sovelluksia ja palveluja.
- (24) Radiotaajuudet pitäisi nähdä rajallisena julkisena voimavarana, jolla on huomattavaa julkista arvoa ja markkina-arvoa. On yleisen edun mukaista, että taajuuksia hallinnoidaan mahdollisimman tehokkaasti ja toimivasti talouden, yhteiskunnan ja ympäristön näkökulmasta ottaen huomioon radiotaajuuksien tärkeä rooli sähköisessä viestinnässä, kulttuurisen monimuotoisuuden ja tiedotusvälineiden moniarvoisuuden tavoitteet sekä sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus. Niiden tehokkaan käytön esteet olisi sen takia poistettava vaiheittain.

- (25) Yhteisön radiotaajuuspolitiikka ei saisi rajoittaa yhteisön tasolla tai kansallisella tasolla yhteisön oikeuden mukaisesti toteutettavia toimenpiteitä, joilla pyritään yleisen edun mukaisiin, erityisesti sisällön sääntelyyn sekä audiovisuaalija viestintäalan politiikkaan liittyviin tavoitteisiin, eikä jäsenvaltioiden oikeutta järjestää ja käyttää radiotaajuuksiin yleisen järjestyksen, yleisen turvallisuuden ja puolustuksen tarkoituksiin.
- (26) Kun otetaan huomioon jäsenvaltioiden erilaiset tilanteet, analogisista digitaalisiin maanpäällisiin televisiolähetysiin siirtyminen parantaisi digitaalitekniikan selvästi paremman lähetystehokkuuden johdosta arvokkaiden taajuuksien saatavuutta yhteisössä (niin sanottu taajuusylijäämä).
- (27) Ennen Euroopan yhteisön radiotaajuuspolitiikan sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 676/2002/EY (radiotaajuuspäätös) ⁽¹⁾ mukaisen erityisen yhdenmukaistamistoimenpiteen ehdottamista komission olisi tehtävä vaikutusarviointi, jossa arvioidaan ehdotettujen toimenpiteiden kustannukset ja hyöty, kuten mittakaavaedun toteutuminen ja kuluttajia hyödyttävä palvelujen yhteensopivuus, vaikutus taajuuksien käytön tehokkuuteen tai yhdenmukaistetun käytön kysyntä Euroopan unionin eri osissa.
- (28) Vaikka taajuuksien hallinnointi kuuluu edelleen jäsenvaltioiden toimivaltaan, strateginen suunnittelu, yhteisön tason koordinointi ja tarvittaessa yhdenmukaistaminen voivat auttaa varmistamaan, että taajuuksien käyttäjät saavat sisämarkkinoista täyden hyödyn ja että EU:n etuja voidaan puolustaa tehokkaasti maailmanlaajuisesti. Tätä varten olisi tarvittaessa perustettava säädöksiin monivuotisia radiotaajuuspolitiikkaa koskevia ohjelmia, joissa vahvistetaan poliittiset suuntaviivat ja tavoitteet radiotaajuuksien käyttöä yhteisössä koskevaa strategista suunnittelua ja yhdenmukaistamista varten. Poliittisissa suuntaviivoissa ja tavoitteissa voidaan viitata sähköisen viestinnän sisämarkkinoiden toteuttamisen ja toiminnan kannalta tarpeelliseen radiotaajuuksien saatavuuteen ja tehokkaaseen käyttöön sekä aiheellisissa tapauksissa radiotaajuuksien käyttöä koskevien yleisvaltuutusten tai yksittäisten käyttöoikeuksien myöntämismenettelyjen yhdenmukaistamiseen, jos se on tarpeen sisämarkkinoiden esteiden poistamiseksi. Poliittisten suuntaviivojen ja tavoitteiden olisi oltava tämän direktiivin ja erityisdirektiivien mukaisia.
- (29) Komissio on ilmoittanut aikeestaan muuttaa radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän perustamisesta 26 päivänä heinäkuuta 2002 tehtyä komission päätöstä 2002/622/EY ⁽²⁾ ennen tämän direktiivin voimaantuloa, jotta luodaan järjestely, jonka ansiosta Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat pyytää radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevältä ryhmältä joko suullisia tai kirjallisia lausuntoja tai kertomuksia sähköistä viestintää koskevasta taajuuspolitiikasta, ja jotta radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevä ryhmä voi neuvota komissiota radiotaajuuspolitiikkaa koskevien ohjelmien ehdotetun sisällön suhteen.
- (30) Tämän direktiivin taajuuksien hallinnointia koskevien säännösten olisi oltava sopusoinnussa radiotaajuuksien hallinnoinnin alalla toimivien kansainvälisten ja alueellisten organisaatioiden, kuten Kansainvälisen televiestintäliiton (ITU) ja Euroopan posti- ja telehallintojen konferenssin (CEPT), tekemän työn kanssa, jotta varmistetaan taajuuksien käytön tehokas hallinnointi ja yhdenmukaistaminen koko yhteisön alueella sekä jäsenvaltioiden ja ITU:n muiden jäsenten kesken.
- (31) Radiotaajuuksia olisi hallinnoitava siten, että vältetään haitalliset häiriöt. Haitallisten häiriöiden peruskäsite olisikin määriteltävä asianmukaisella tavalla sen varmistamiseksi, että sääntelytoimet rajoittuvat vain siihen, mikä on tarpeen tällaisten häiriöiden poistamiseksi.
- (32) Taajuuksien nykyinen hallinnointi- ja jakelujärjestelmä perustuu yleensä hallinnollisiin päätöksiin, jotka ovat liian joustamattomia teknologian ja talouden kehityksen suhteen ja erityisesti langattoman teknologian nopean kehityksen ja kaistanleveyksien kiihtyvän kysynnän suhteen. Kansallisten toimintamallien tarpeeton pirstaloituminen aiheuttaa taajuuksien käyttäjille lisäkustannuksia ja markkinamahdollisuuksien menetyksiä, jarruttaa innovointia ja aiheuttaa haittaa sisämarkkinoille, kuluttajille ja koko taloudelle. Lisäksi taajuuksien käyttöoikeutta ja käyttöä koskevat ehdot saattavat vaihdella operaattorityypistä riippuen, ja kun nämä operaattorit tarjoavat entistä enemmän päällekkäisiä sähköisiä palveluja, tuloksena on jännitteitä oikeudenhaltijoiden välillä, eroja taajuuksien käyttöön liittyvissä kustannuksissa ja mahdollisia häiriöitä sisämarkkinoiden toiminnassa.
- (33) Kansallisilla rajoilla on entistä vähemmän merkitystä määriteltäessä optimaalista taajuuksien käyttöä. Taajuus-oikeuksien myöntämisen hajanainen hallinnointi jarruttaa investointeja ja innovaatioita eikä anna operaattoreille ja laitevalmistajille mahdollisuutta mittakaavaetuihin, mikä hidastaa taajuuksia käyttävien sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä.

⁽¹⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 198, 27.7.2002, s. 49.

- (34) Taajuuksien hallinnon ja taajuuksien käyttömahdollisuuksien joustavuutta olisi parannettava teknologiasta ja palvelusta riippumattomien valtuutusten kautta, jotta taajuuksien käyttäjät voisivat valita parhaat teknologiat ja palvelut käytettäväksi kansallisissa radiotaajuussuunnitelmissa yhteisön oikeuden mukaisesti sähköisille viestintäpalveluille avoimiksi julistetuilla taajuusalueilla, jäljempänä ”teknologia- ja palveluriippumattomuuden periaatteet”. Teknologioihin ja palveluihin olisi sovellettava hallintopäätöksiin perustuvaa lähestymistapaa, kun kyseessä on yleinen etu, ja tällainen lähestymistapa olisi perusteltava selkeästi ja sitä olisi tarkasteltava säännöllisesti uudelleen.
- (35) Teknologia-riippumattomuuden periaatteen rajoitusten olisi oltava asianmukaisia ja ne olisi perusteltava tarpeella välttää haitallisia häiriöitä esimerkiksi määräämällä läheterajoituksia ja tehotasoja, varmistaa kansanterveyden suojele rajoittamalla yleisön altistumista sähkömagneettisille kentille, varmistaa palvelujen moitteeton toiminta palvelun asianmukaisella teknisellä tasolla, varmistaa taajuuksien asianmukainen yhteiskäyttö erityisesti silloin, kun käyttöön tarvitaan pelkkä yleisvaltuutus, turvattu taajuuksien tehokas käyttö tai saavuttaa yleisen edun mukainen tavoite yhteisön lainsäädännön mukaisesti.
- (36) Taajuuksien käyttäjien olisi voitava vapaasti valita palvelut, joita ne haluavat tarjota, noudattaen siirtymäkauden määräyksiä, joilla ratkaistaan aikaisemmin hankittuihin oikeuksiin liittyvät kysymykset. Toisaalta olisi sallittava toimenpiteitä, jotka edellyttävät erityisen palvelun tarjoamista selkeästi määriteltyn yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi, kuten elämän turvallisuuden takaamiseksi, sosiaalisen, alueellisen ja maantieteellisen yhteenkuuluvuuden edistämiseksi tai taajuuksien tehottoman käytön torjumiseksi, ja ne pitäisi sallia silloin kun se on tarpeen ja oikeasuhteista. Näihin tavoitteisiin pitäisi sisältyä kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden ja tiedotusvälineiden moniarvoisuuden edistäminen yhteisön oikeuden mukaisesti jäsenvaltioiden määrittelemällä tavalla. Lukuun ottamatta tilanteita, joissa on taattava elämän turvallisuus tai poikkeuksellisesti saavutettava jäsenvaltioiden yhteisön oikeuden mukaisesti määrittelemiä muita yleisen edun mukaisia tavoitteita, poikkeukset eivät saisi johtaa tietyille palveluille varattuun yksinomaiseen käyttöön vaan näille palveluille pitäisi pikemminkin myöntää etuoikeus siten, että muutkin palvelut tai teknologiat voivat mahdollisuuksien mukaan toimia samalla taajuusalueella.
- (37) Jäsenvaltioilla on toimivalta määritellä kaikkien sellaisten poikkeusten soveltamisala ja luonne, jotka liittyvät kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden ja tiedotusvälineiden moniarvoisuuden edistämiseen.
- (38) Koska taajuuksien varaaminen tiettyjä teknologioita tai palveluja varten on poikkeus teknologia- ja palveluriippumattomuuden periaatteista ja vähentää vapautta valita tarjottava palvelu tai käytettävä teknologia, tällaisia taajuuksien varauksia koskevien ehdotusten osalta olisi noudatettava avoimuutta ja niistä pitäisi järjestää julkinen kuuleminen.
- (39) Joustavuuden ja tehokkuuden nimissä kansalliset sääntelyviranomaiset voivat antaa taajuuksien käyttäjien myös vapaasti siirtää tai vuokrata käyttöoikeuksiaan kolmansille osapuolille. Tämä mahdollistaisi taajuuksien arvon määrätymisen markkinoiden mukaan. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla on valtuudet varmistaa taajuuksien tehokas käyttö, joten niiden pitäisi toimia sen varmistamiseksi, että kaupankäynti ei johda kilpailun vääristymiseen siten, että taajuuksia jää käyttämättä.
- (40) Teknologia- ja palveluriippumattomuuden sekä kaupankäynnin käyttöönotto olemassa olevissa taajuuksien käyttöoikeuksissa saattaa edellyttää siirtymäkauden sääntöjä, kuten terveen kilpailun turvaavia toimia, koska jotkin taajuuksien käyttäjät voivat uuden järjestelmän turvin ryhtyä kilpailemaan sellaisten taajuuksien käyttäjien kanssa, jotka ovat hankkineet taajuusoikeutensa hankalammin ehdoin. Jos oikeuksia on sitä vastoin myönnetty poikkeuksena yleisistä säännöistä tai muilla kuin puolueettomilla, avoimilla, oikeasuhteisilla ja syrjimättömillä perusteilla yleisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseksi, tällaisten oikeuksien haltijoiden tilanne ei saisi perusteettomasti haitata niiden uusia kilpailijoita enempää kuin on tarpeen mainitun yleisen edun mukaisen tavoitteen tai muun asiaan liittyvän yleisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseksi.
- (41) Sisämarkkinoiden toiminnan edistämiseksi ja valtioiden rajat ylittävien palvelujen kehittämisen tukemiseksi komissiolle pitäisi antaa valtuudet hyväksyä teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä numeroinnin alalla.
- (42) Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja tarjoaville yrityksille myönnettävät luvat käyttää julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevaa omaisuutta ovat keskeisiä tekijöitä sähköisten viestintäverkkojen tai uusien verkkoelementtien perustamiselle. Asennusoikeuksien myöntämiseen liittyvien menettelyjen tarpeeton monimutkaisuus ja hitaus voivat siten muodostaa huomattavia esteitä kilpailun kehittymiselle. Tämän johdosta pitäisi yksinkertaistaa tapaa, jolla valtuutetut yritykset hankkivat asennusoikeuksia. Kansallisten sääntelyviranomaisten pitäisi kyetä koordinoimaan asennusoikeuksia ja saattamaan merkityksellistä tietoa saataville verkkosivuilleen.

- (43) On tarpeen lujittaa jäsenvaltioiden valtuuksia suhteessa asennusoikeuksien haltijoihin, jotta varmistetaan uuden verkon käyttöönotto tai kehittäminen oikeudenmukaisella, tehokkaalla ja ympäristön kannalta vastuullisella tavalla ja riippumatta siitä, onko huomattavan markkinavoiman omaavalla operaattorilla velvoite myöntää oman sähköisen viestintäverkkonsa käyttöoikeutta. Järjestelmien yhteiskäytön parantaminen voi merkittävästi parantaa kilpailua ja alentaa yleisiä taloudellisia ja ympäristökustannuksia, joita yrityksille koituu sähköisen viestintäinfrastruktuurin, erityisesti uusien käyttöverkkojen, käyttöönotosta. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi oltava toimivalta vaatia, että julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevan omaisuuden yhteyteen asennettavien järjestelmien oikeudenhaltijat myöntävät järjestelmien tai omaisuuden yhteiskäyttömahdollisuuden (fyysinen rinnakkain sijoittaminen mukaan luettuna) infrastruktuuri-investointien lisäämiseksi ja innovaatioiden edistämiseksi sellaisen asianmukaisen julkisen kuulemisvaiheen jälkeen, jonka aikana kaikille asianomaisille osapuolille olisi annettava mahdollisuus esittää näkemyksensä. Tällaiset yhteiskäyttö- ja yhteensovittamisjärjestelyt voivat sisältää sääntöjä, jotka koskevat järjestelmien tai omaisuuden yhteiskäytöstä aiheutuvien kustannusten jakamista, ja niillä olisi varmistettava riskinoton asianmukainen palkitseminen asianomaisten yritysten kesken. Kansallisten sääntelyviranomaisten pitäisi erityisesti pystyä määräämään sellaisten verkkoelementtien ja niihin liittyvien toimintojen kuten kaapelikanavien, tyhjen putkien, mastojen, kaapelikaivojen, jakomojen, antennien, tornien ja muiden tukirakennelmien, rakennusten tai rakennusten sisääntulojen yhteiskäytöstä sekä yhdyskuntarakentamisen paremmasta koordinoinnista. Toimivaltaisten viranomaisten, erityisesti paikallisviranomaisten, olisi myös vahvistettava yhteistyössä kansallisten sääntelyviranomaisten kanssa julkisia töitä sekä muita asianmukaisia julkisia järjestelmiä tai omaisuutta koskevat asianmukaiset koordinoitimet, joihin voi kuulua menettelyjä sen varmistamiseksi, että asianomaiset osapuolet saavat tietoa asianmukaisista julkisista järjestelmistä tai omaisuudesta ja käynnissä olevista tai suunnitelluista julkisista töistä, että heille ilmoitetaan hyvissä ajoin kyseisistä töistä ja että yhteiskäyttöä helpotetaan mahdollisimman suuressa määrin.
- (44) Luotettava ja turvallinen tiedonvälitys sähköisten viestintäverkkojen kautta on yhä keskeisimmässä asemassa koko talouden ja yhteiskunnan kannalta yleensä. Järjestelmän monimutkaisuudella, teknisellä häiriöllä, inhimillisellä virheellä, onnettomuuksilla tai hyökkäyksillä voi olla vaikutuksia sellaisten fyysisten infrastruktuurien toimintaan ja saatavuuteen, joilla toimitetaan EU:n kansalaisille tärkeitä palveluja, kuten sähköisen hallinnon palveluja. Kansallisten sääntelyviranomaisten pitäisi sen vuoksi varmistaa, että yleisten viestintäverkkojen eheys ja turvallisuus säilytetään. Euroopan verkko- ja tietoturviraston (ENISA) ⁽¹⁾ pitäisi myötävaikuttaa sähköisen viestinnän turvallisuustason kohottamiseen muun muassa tarjoamalla asiantuntemusta ja neuvontaa ja edistämällä parhaiden käytäntöjen vaihtamista. Sekä ENISAlla että kansallisilla sääntelyviranomaisilla pitäisi olla tarvittavat välineet tehtäviensä suorittamiseen, mukaan lukien valtuudet saada riittävästi sellaista tietoa, jonka avulla ne pystyvät arvioimaan verkkojen tai palvelujen turvallisuustasoa, sekä seikkaperäistä ja luotettavaa tietoa varsinaisista turvallisuuden vaarantamistilanteista, joilla on ollut huomattavia vaikutuksia verkkojen tai palvelujen toimintaan. Riittävän turvallisuuden onnistunut ylläpitäminen ei tapahdu kerralla vaan se on jatkuva toteuttamis-, uudelleentarkastelu- ja ajantasaistamisprosessi, ja sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tuottajia olisikin vaadittava toteuttamaan toimenpiteitä verkkojen ja palvelujen eheyden ja turvallisuuden takaamiseksi arvioitujen riskien varalta, ottaen huomioon tällaisten toimenpiteiden uusin kehitystaso.
- (45) Jäsenvaltioiden olisi sallittava asianmukainen julkinen kuulemisvaihe ennen erityistoimenpiteiden hyväksymistä sen varmistamiseksi, että yleisiä sähköisiä viestintäverkkoja tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavat yritykset toteuttavat tarvittavat tekniset ja organisatoriset toimenpiteet hallitakseen asianmukaisesti verkkojen ja palvelujen turvallisuuteen kohdistuvia riskejä ja varmistakseen verkkojensa eheyden.
- (46) Siltä osin kuin on tarpeen sopia yhteisistä turvallisuusvaatimuksista, komissiolle olisi siirrettävä toimivalta hyväksyä teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä riittävän turvallisuustason saavuttamiseksi sähköisen viestinnän verkoissa ja palveluissa sisämarkkinoilla. ENISAn pitäisi osallistua soveltuvien teknisten ja organisatoristen turvallisuustoimenpiteiden yhdenmukaistamiseen tarjoamalla asiantuntija-apua. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi oltava valtuudet antaa sitovia ohjeita direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) nojalla vahvistettuihin teknisiin täytäntöönpanotoimenpiteisiin liittyen. Jotta ne pystyisivät hoitamaan tehtävänsä, niillä pitäisi olla valtuudet tutkia tapaukset, joissa ohjeita ei ole noudatettu, ja määrätä tästä seuraamuksia.
- (47) Sen varmistamiseksi, ettei kilpailu sähköisen viestinnän markkinoilla vääristy tai ettei sitä rajoiteta, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava määrätä korjaavia toimia, joilla estetään tietyillä markkinoilla saavutetun huomattavan markkinavoiman hyödyntäminen niihin tiiviissä yhteydessä olevilla muilla markkinoilla. On täsmennettävä, että yrityksellä, jolla on huomattava markkinavoima ensimmäisillä markkinoilla, voidaan määritellä olevan huomattava markkinavoima toisilla markkinoilla vain, jos näiden kaksien markkinoiden väliset yhteydet mahdollistavat ensimmäisillä markkinoilla saavutetun markkinavoiman hyödyntämisen toisilla markkinoilla ja jos toisilla markkinoilla voidaan harjoittaa ennakkosääntelyä merkityksellisistä tuote- ja palvelumarkkinoista annetussa suosituksessa ⁽²⁾ määriteltujen perusteiden mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 460/2004 (EUVL L 77, 13.3.2004, s. 1).

⁽²⁾ Komission suositus, annettu 11 päivänä helmikuuta 2003, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY mukaisesti ennakkosääntelyn alaisiksi tulevista merkityksellisistä tuote- ja palvelumarkkinoista sähköisen viestinnän alalla (EUVL L 114, 8.5.2003, s. 45).

- (48) Jotta markkinatoimijoille voitaisiin tarjota varmuus sääntelyolojen suhteen, markkinakatsauksille on tarpeen asettaa määräaika. On tärkeää suorittaa markkina-analyysi säännöllisesti ja kohtuullisen ja asianmukaisen aikataulun puitteissa. Aikataulussa olisi otettava huomioon, ovatko kyseiset markkinat olleet aiemmin markkina-analyysin kohteena ja onko niistä tehty asianmukainen ilmoitus. Jos kansallinen sääntelyviranomainen ei onnistu analysoimaan kyseisiä markkinoita määräajassa, sisämarkkinat voivat vaarantua eivätkä tavanomaiset velvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevat menettelyt välttämättä tuota toivottua vaikutusta ajoissa. Vaihtoehtoisesti asianomaisen kansallisen valvontaviranomaisen olisi voitava pyytää yhteistyöelimeltä apua markkina-analyysin päätökseen saattamisessa. Tätä apua voitaisiin antaa esimerkiksi muodostamalla erityinen työryhmä muiden kansallisten valvontaviranomaisten edustajista.
- (49) Sähköisen viestinnän alan korkean teknologisen innovaatioasteen ja erittäin dynaamisten markkinoiden vuoksi sääntelyä on voitava mukauttaa nopeasti yhteisön tasolla koordinoitulla ja yhdenmukaistetulla tavalla, sillä kokemus on osoittanut, että kansallisten sääntelyviranomaisten toisistaan poikkeava tapa panna sääntelyjärjestelmä täytäntöön voi luoda esteen sisämarkkinoiden kehittämiselle.
- (50) Yksi yhteistyöelimelle annettavista tärkeistä tehtävistä on rajat ylittäviä riitoja koskevien lausuntojen antaminen tarpeen vaatiessa. Kansallisten sääntelyviranomaisten pitäisi sen vuoksi ottaa yhteistyöelimen lausunnot huomioon tällaisissa tapauksissa.
- (51) Sääntelyjärjestelmän täytäntöönpanosta saadut kokemukset osoittavat, että nykyiset säännökset, joiden nojalla kansalliset sääntelyviranomaiset voivat määrätä sakkoja, eivät ole onnistuneet luomaan riittävää kannustinta sääntelyvaatimusten noudattamiseen. Riittävällä lainvalvontavaltuuksilla voidaan vaikuttaa sääntelyjärjestelmän nopeaan täytäntöönpanoon ja siten parantaa sääntelyvarmuutta, mikä toimii tärkeänä veturina investoinneille. Todellisen toimivallan puute tapauksissa, joissa määräyksiä ei noudateta, koskee koko sääntelyjärjestelmää. Direktiiviin 2002/21/EY (puitedirektiivi) tulee uusi säännös, joka koskee puitedirektiivin ja erityisdirektiivien mukaisten velvoitteiden rikkomista, ja sen pitäisi varmistaa yhdenmukaisten ja johdonmukaisten periaatteiden soveltaminen lainvalvontaan ja seuraamuksiin koko EU:n sääntelyjärjestelmässä.
- (52) Nykyiseen sääntelyjärjestelmään sisällytettiin tiettyjä säännöksiä helpottamaan siirtymistä vuoden 1998 vanhasta sääntelyjärjestelmästä vuoden 2002 uuteen järjestelmään. Tämä siirtyminen on nyt valmis kaikissa jäsenvaltioissa ja nämä säännökset pitäisi kumota tarpeettomina.
- (53) Tehokkaita investointeja ja kilpailua olisi edistettävä rinnakkain talouskasvun, innovoinnin ja kuluttajan valinnanvaran lisäämiseksi.
- (54) Kilpailua voidaan edistää parhaiten varmistamalla, että investoinnit uuteen ja olemassa olevaan infrastruktuuriin ovat taloudellisesti tehokkaalla tasolla ja että niitä täydennetään tarvittaessa sääntelyllä todellisen kilpailun saavuttamiseksi vähittäispalveluissa. Infrastruktuuriin perustuvan kilpailun tehokas taso saavutetaan sellaisella infrastruktuurien päällekkäisyyden asteella, jolla investoijien voidaan markkinaosuuksien kehitykseen kohdistuvien asiallisten odotusten perusteella kohtuudella odottaa saavan kohtuullisen tuoton.
- (55) Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi uusien tai parannettujen infrastruktuurien käyttöoikeuteen liittyviä velvoitteita asettaessaan varmistettava, että käyttöoikeuden ehdot heijastavat investointipäätöksen taustalla olevia olosuhteita, ottaen huomioon muun muassa rakennuskustannukset, uusien tuotteiden ja palvelujen odotettu käyttöönottoaika ja odotettu vähittäishintojen taso. Jotta investoijille voidaan tarjota suunnitteluvarmuutta, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava tarvittaessa asettaa käyttöoikeudelle ehdot, joita voidaan soveltaa asianmukaisten tarkastelukausten ajan. Näihin ehtoihin voivat kuulua hinnoittelujärjestelyt, jotka riippuvat määrästä tai sopimuksen pituudesta, edellyttäen, että kyseiset järjestelyt ovat yhteisön oikeuden mukaisia ja syrjimättömiä. Kaikissa käyttöoikeuden ehtoissa on otettava huomioon tarve turvata todellinen kilpailu palvelujen tarjoamisessa kuluttajille ja elinkeinonharjoittajille.
- (56) Arvioidessaan asetettavien velvoitteiden ja ehtojen oikeasuhteisuutta kansallisten sääntelyviranomaisten olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden eri alueilla vallitsevat vaihtelevat kilpailuolosuhteet.
- (57) Määrätessään korjaavia toimia hintojen valvomiseksi kansallisten sääntelyviranomaisten olisi pyrittävä mahdollistamaan investoijille kohtuullinen tuotto tietystä uudesta investointihankkeesta. Riskejä voi liittyä erityisesti investointihankkeisiin, jotka koskevat sellaisia tuotteita tukevia uusia liittynäverkkoja, joiden kysyntä on investointihankkeella epävarmaa.
- (58) Komission direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 19 artiklan 1 kohdan nojalla tekemissä päätöksissä olisi rajoitettava sääntelyn periaatteisiin, lähestymistapoihin ja menetelmiin. Selvyyden vuoksi niiden ei pitäisi sisältää yksityiskohtaisia määräyksiä asioista, joiden on yleensä kuvastettava kansallisia olosuhteita, eikä niissä pitäisi kieltää vaihtoehtoisia lähestymistapoja, joiden voidaan kohtuudella odottaa olevan vaikutukseltaan vastaavia. Tällaisten päätösten olisi oltava oikeasuhteisia, eikä niiden pitäisi vaikuttaa kansallisten sääntelyviranomaisten tekemisiin päätöksiin, jotka eivät muodosta estettä sisämarkkinoille.

- (59) Direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) liitteessä I on luetelo merkityksellisiä tuote- ja palvelumarkkinoita koskevaan suositukseen sisällytettävistä markkinoista, joihin voidaan kohdistaa ennakkosääntelyä. Tämä liite olisi kumottava, sillä se on täyttänyt tehtävänsä merkityksellisistä tuote- ja palvelumarkkinoista annetun suosituksen ensimmäisen version pohjana.
- (60) Uusien tulokkaiden ei ehkä ole taloudellisesti kannattavaa rakentaa vakiintuneen operaattorin verkon rinnalle osittain tai kokonaan omaa paikallisverkkoaan kohtuullisessa ajassa. Tässä yhteydessä eriytetyn käyttöoikeuden salliminen huomattavan markkinavoiman operaattorin tilaajayhteyksiin tai tilaajayhteyden osiin voi helpottaa markkinoille pääsyä ja lisätä kilpailua vähittäistason laajakaistamarkkinoilla. Silloin kun eriytetty käyttöoikeus tilaajayhteyksiin tai tilaajayhteyden osiin ei ole teknisesti tai taloudellisesti mahdollista, voidaan soveltaa vastaavia toimintoja tarjoavan ei-fyysisen tai virtuaalisen verkon käyttöoikeuden tarjoamista koskevia asianmukaisia velvoitteita.
- (61) Toimintojen eriyttäminen tarkoittaa, että vertikaalisesti integroituneen operaattorin on perustettava operatiivisesti erillisiä liiketoimintayksiköitä, ja sen tarkoituksena on varmistaa täysin samanarvoisten käyttöoikeustuotteiden tarjonta kaikille ketjun loppupään operaattoreille, mukaan luettuna operaattorin omat vertikaalisesti integroituneet alaosastot. Toimintojen eriyttäminen mahdollistaa kilpailun lisäämisen useilla merkityksellisillä markkinoilla vähentämällä huomattavasti houkutusta syrjintään ja helpottamalla syrjimättömyysvelvoitteiden noudattamisen varmentamista ja valvontaa. Poikkeuksellisissa tapauksissa toimintojen eriyttäminen on perusteltavissa korjaavana toimenä, kun on toistuvasti epäonnistuttu todellisen syrjimättömyyden saavuttamisessa useilla kyseisistä markkinoista ja kun on hyvin vähän tai ei lainkaan merkkejä infrastruktuurien välisen kilpailun syntymisestä kohtuullisessa aikataulussa sen jälkeen kun on turvauduttu yhteen tai useampaan aiemmin tarkoituksenmukaisena pidettyyn korjaavaan toimeen. On kuitenkin tärkeää varmistaa, että sen määrääminen säilyttää kyseisen yrityksen kannustimet investoida verkkoonsa ja että siitä ei aiheudu mitään kielteisiä vaikutuksia kuluttajien hyvinvoinnille. Sen määrääminen edellyttää liityntäverkkoon liittyvien eri merkityksellisten markkinoiden koordinoitua analyysiä direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16 artiklassa säädetyn markkina-analyysimenettelyn mukaisesti. Markkina-analyysiä tehdessään ja tämän korjaavan toimen yksityiskohtia suunnitellessaan kansallisten sääntelyviranomaisten olisi kiinnitettävä erityistä huomiota tuotteisiin, joita erilliset liiketoimintayksiköt tulisivat hoitamaan, ottaen huomioon verkon rakentamisen laajuus ja teknologian kehityksen taso, jotka voivat vaikuttaa kiinteiden ja langattomien palvelujen korvaavuuteen. Sisämarkkinoiden kilpailuhäiriöiden välttämiseksi komission olisi hyväksyttävä etukäteen toimintojen eriyttämistä koskevat ehdotukset.
- (62) Toimintojen eriyttämisen toteuttaminen ei saisi estää erillisten liiketoimintayksiköiden välisiä asianmukaisia koordinoitumekanismeja sen varmistamiseksi, että emoyhtiön taloudelliset ja johtamiseen liittyvät valvontaoikeudet suojataan.
- (63) Markkinoiden yhdentymisen jatkuminen sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sisämarkkinoilla edellyttää EU:n sähköisen viestinnän sääntelykehyksen mukaisen ennakkosääntelyn soveltamisen parempaa yhteensovittamista.
- (64) Jos vertikaalisesti integroitunut operaattori päättää siirtää koko paikallisverkko-omaisuutensa tai huomattavan osan siitä erilliselle oikeushenkilölle, jolla on eri omistaja, tai perustamalla erillisen liiketoimintayksikön käyttöoikeustuotteille, kansallisten sääntelyviranomaisten pitäisi arvioida aiotun toimen vaikutuksia kaikkiin vertikaalisesti integroituneelle operaattorille asetettuihin voimassa oleviin sääntelyvelvoitteisiin sen varmistamiseksi, että uudet järjestelyt ovat direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) ja direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) mukaisia. Kansallisen sääntelyviranomaisen pitäisi suorittaa uusi analyysi markkinoista, joilla eriytetty yksikkö toimii, ja asettaa, säilyttää, muuttaa tai poistaa velvoitteita vastaavasti. Tätä varten kansallisen sääntelyviranomaisen pitäisi voida pyytää yritykseltä tietoa.
- (65) Vaikka joissakin olosuhteissa on tarkoituksenmukaista, että kansallinen sääntelyviranomainen asettaa velvoitteita operaattoreille, joilla ei ole huomattavaa markkinavoimaa, saavuttaakseen sellaisia tavoitteita kuin päästä pähän-liitettävyyden tai palvelujen yhteentoimivuuden, on kuitenkin tarpeen varmistaa, että tällaisten velvoitteiden asettamisessa noudatetaan EU:n sääntelyjärjestelmää ja erityisesti sen ilmoitusmenettelyjä.
- (66) Komissiolle olisi siirrettävä toimivalta vahvistaa täytäntöönpanotoimenpiteitä mukauttaakseen liitteessä I vahvistettuja ehtoja digitaalitelevisio- ja -radiopalvelujen tarjonnalle. Tämä koskee myös liitteen II vähimmäisluetteloa, joka on julkistettava avoimuusvelvoitteen noudattamiseksi.
- (67) Radiotaajuuksien käyttöoikeuden helpottaminen markkina-toimijoille myötävaikuttaa markkinoille tulon esteiden poistamiseen. Lisäksi teknologian kehittyminen vähentää haitallisten häiriöiden riskiä tietyillä taajuusalueilla vähentäen siten yksittäisten käyttöoikeuksien tarvetta. Taajuuksien käyttöehdot sähköisten viestintäpalvelujen tarjoamiseksi olisi sen vuoksi yleensä vahvistettava yleisvaltuutuksissa, paitsi jos yksittäiset oikeudet ovat taajuuksien käyttöön ottaen tarpeen, haitallisilta häiriöiltä suojautumiseksi, palvelun teknisen laadun varmistamiseksi, taajuuksien tehokkaan käytön varmistamiseksi tai erityisen yleisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseksi. Yksittäisten oikeuksien tarvetta koskevat päätökset olisi tehtävä avoimella ja oikeasuhteisella tavalla.

- (68) Palvelu- ja teknologiariippumattomuusvaatimusten käyttöönotolla käyttöoikeuksien myöntämisessä sekä lisääntyneillä mahdollisuuksilla siirtää oikeuksia yritysten kesken pitäisi lisätä vapautta ja keinoja toimittaa sähköisiä viestintäpalveluja yleisölle ja siten myös helpottaa yleisen edun mukaisen tavoitteiden saavuttamista. Tiettyt yleisen edun mukaiset velvoitteet, joita lähetystoiminnan harjoittajille asetetaan audiovisuaalisten mediapalvelujen toimittamiseksi, voivat kuitenkin edellyttää erityisperusteiden käyttöä käyttöoikeuksien myöntämisessä silloin, kun sen katsotaan olevan olennaista jäsenvaltioiden yhteisön oikeuden mukaisesti asettaman erityisen yleisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseksi. Yleisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseen liittyvien menettelyjen olisi kaikissa olosuhteissa oltava avoimia, puolueettomia, oikeasuhteisia ja syrjimättömiä.
- (69) Sellaisen yksittäisen käyttöoikeuden, joka ei ole kaupan, voimassaoloaika olisi rajoitettava, koska se rajoittaa radiotaajuuksien vapaata saantia. Jos käyttöoikeuksiin sisältyy määräys niiden voimassaolon uusimisesta, toimivaltaisten kansallisten viranomaisten olisi ensin suoritettava uudelleentarkastelu, johon sisältyy julkinen kuuleminen, ottaen huomioon markkinoiden, kattavuuden ja teknologian kehitys. Kun otetaan huomioon taajuuksien niukkuus, yrityksille myönnettyjä yksittäisiä oikeuksia olisi tarkasteltava uudelleen säännöllisesti. Tätä uudelleentarkastelua suorittaessaan toimivaltaisten kansallisten viranomaisten pitäisi sovittaa oikeuksien haltijoiden intressit tarpeeseen edistää taajuuskaupan käyttöönottoa sekä taajuuksien joustavampaa käyttöä mahdollisuuksien mukaan yleisvaltuutusten kautta.
- (70) Oikeuksien ja velvoitteiden muutoksia pidetään vähäisinä, kun ne ovat pääasiassa hallinnollisia, eivät vaikuta yleisvaltuutusten ja yksittäisten käyttöoikeuksien keskeiseen sisältöön eivätkä siten voi antaa muille yrityksille vastaavaa etua.
- (71) Toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla pitäisi olla valtuudet varmistaa taajuuksien tehokas käyttö sekä, jos taajuuksia jää käyttämättä, ryhtyä toimiin estääkseen kilpailuvastaisen varastoon keräämisen, joka voi haitata uusien toimijoiden tuloa markkinoille.
- (72) Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava toteuttaa tehokkaita toimenpiteitä yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuden ehtojen noudattamisen valvomiseksi ja varmistamiseksi, mukaan luettuna valtuudet määrätä tehokkaita taloudellisia ja/tai hallinnollisia seuraamuksia, jos ehtoja rikotaan.
- (73) Valtuutuksiin liitettäviin ehtoihin pitäisi sisältyä erityisehtoja, jotka koskevat vammaisten käyttäjien verkkoonpääsyä sekä viranomaisten ja hätäpalvelujen tarvetta tiedottaa toisilleen ja yleisölle ennen suuronnettomuuksia, niiden aikana ja jälkeen. Lisäksi, teknisten innovaatioiden merkitys huomioon ottaen, jäsenvaltioiden pitäisi voida antaa taajuuksien käyttövaltuutuksia koetarkoituksiin erityisin rajoituksin ja ehdoin, jotka on tiukasti perusteltu tällaisten oikeuksien kokeellisella luonteella.
- (74) Tilaaajayhteyksien eriytetystä tarjoamisesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2887/2000 ⁽¹⁾ on osoittautunut tehokkaaksi markkinoiden avaamisen ensimmäisessä vaiheessa. Direktiivissä 2002/21/EY (puitedirektiivi) pyydetään komissiota valvomaan siirtymistä vuoden 1998 sääntelyjärjestelmästä vuoden 2002 järjestelmään ja antamaan sopivana ajankohtana ehdotuksia asetuksen kumoamiseksi. Vuoden 2002 sääntelyjärjestelmässä kansallisilla sääntelyviranomaisilla on velvollisuus analysoida metallijohdinpohjaisten tilaaajayhteyksien ja niiden osien eriytetyn käyttöoikeuden tukkutarjontaa laajakaista- ja puheensiirtopalvelujen tarjoamiseksi koskevia markkinoita, sellaisina kuin ne on määritelty merkityksellisiä tuote- ja palvelumarkkinoita koskevassa suosituksessa. Koska kaikki jäsenvaltiot ovat analysoineet nämä markkinat vähintään kerran ja vuoden 2002 sääntelyjärjestelmään perustuvat asianmukaiset velvoitteet ovat voimassa, asetus N:o 2887/2000 on käynyt tarpeettomaksi ja se pitäisi sen vuoksi kumota.
- (75) Direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi), direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) ja direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽²⁾ mukaisesti.
- (76) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta antaa suosituksia ja/tai hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka liittyvät direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 7 artiklan mukaisiin ilmoituksiin; yhdenmukaistamiseen taajuuksien ja numeroinnin alalla sekä verkkojen ja palvelujen turvallisuuteen liittyvissä asioissa; merkityksellisten tuote- ja palvelumarkkinoiden yksilöintiin; valtioiden rajat ylittävien markkinoiden yksilöintiin; standardien täytäntöönpanoon sekä sääntelyjärjestelmän säännösten yhdenmukaiseen soveltamiseen. Komissiolle olisi myös siirrettävä toimivalta hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä käyttöoikeusdirektiivin liitteiden I ja II päivittämiseksi markkinoiden ja teknologian kehityksen mukaisesti. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa näiden direktiivien muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä niitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen,

⁽¹⁾ EYVL L 336, 30.12.2000, s. 4.⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

1 artikla

Direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2002/21/EY seuraavasti:

1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Tällä direktiivillä perustetaan yhdenmukaistettu järjestelmä sähköisten viestintäpalvelujen, sähköisten viestintäverkkojen, niiden liitännäistoimintojen ja -palvelujen sekä vammaisten verkkoonpääsyä helpottavien tiettyjen päätelaitteiden sääntelylle. Siinä säädetään kansallisten sääntelyviranomaisten tehtävistä ja määritellään joukko menettelyjä, joilla varmistetaan, että sääntelyjärjestelmää sovelletaan yhdenmukaisesti kaikkialla yhteisössä."

b) Lisätään kohta seuraavasti:

"3 a. Jäsenvaltioiden toimenpiteissä, jotka koskevat loppukäyttäjien oikeutta käyttää palveluja ja sovelluksia sähköisissä viestintäverkoissa taikka tällaista käyttöä, on otettava huomioon luonnollisten henkilöiden perusoikeudet ja -vapaudet, sellaisina kuin ne taataan Euroopan ihmisoikeussopimuksessa (Yleissopimus ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi) ja yhteisön oikeuden yleisissä periaatteissa.

Tällaisia toimenpiteitä, jotka koskevat loppukäyttäjien oikeutta käyttää palveluja ja sovelluksia sähköisissä viestintäverkoissa taikka tällaista käyttöä ja joilla todennäköisesti rajoitetaan näitä perusoikeuksia tai -vapauksia, saa toteuttaa ainoastaan, jos ne ovat asianmukaisia, oikeasuhteisia ja välttämättömiä demokraattisessa yhteiskunnassa, ja niiden toteuttamiseen on sovellettava Euroopan ihmisoikeussopimuksen (Yleissopimus ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi) ja yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden mukaisia riittäviä menettelytakeita, mukaan lukien tehokas oikeussuoja ja oikeudenmukainen oikeudenkäynti. Sen vuoksi näitä toimenpiteitä voidaan toteuttaa ainoastaan ottamalla asianmukaisella tavalla huomioon syyttömyysoletaman periaate ja oikeus yksityisyyteen. On taattava etukäteen tapahtuva, oikeudenmukainen ja puolueeton käsittely, mukaan lukien asianomaisen henkilön tai asianomaisten henkilöiden oikeus tulla kuulluksi, ottaen huomioon asianmukaisten edellytysten ja menettelyllisten järjestelyjen tarve asianmukaisesti osoitetuissa kiireellisissä tapauksissa Euroopan ihmisoikeussopimuksen (Yleissopimus ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi) mukaisesti. Oikeus tehokkaaseen ja oikea-aikaiseen tuomioistuINVALVONTAAN on taattava."

a) Korvataan a alakohta seuraavasti:

"a) 'sähköisellä viestintäverkolla' siirtojärjestelmiä sekä soveltuvin osin kytkentä- tai reitityslaitteistoa ja muita välineitä – myös verkkoelementtejä, jotka eivät ole aktiivisia – joilla voidaan siirtää signaaleja johtojen välityksellä, radioteitse, optisesti tai muulla sähkömagneettisella tavalla, mukaan luettuina satelliittiverkot, kiinteät (piiri- ja pakettikytkentäiset, mukaan luettuna internet) ja maanpäälliset matkaviestintäverkot, sähkökaapelijärjestelmät siinä määrin kuin niitä käytetään signaalinsiirtoon, radio- ja televisiolähetysiin käytetyt verkot sekä kaapelitelevisioverkot riippumatta siitä, minkä tyyppistä informaatiota niissä siirretään;"

b) Korvataan b alakohta seuraavasti:

"b) 'valtioiden rajat ylittävillä markkinoilla' 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti määritettyjä markkinoita, jotka kattavat yhteisön tai suuren osan siitä ja jotka sijaitsevat useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa;"

c) Korvataan d alakohta seuraavasti:

"d) 'yleisellä viestintäverkolla' sähköistä viestintäverkkoa, jota käytetään ainoastaan tai pääasiallisesti sellaisten yleisön saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjontaan, jotka tukevat tiedonsiirtoa verkon liityntäpisteiden välillä;"

d) Lisätään alakohta seuraavasti:

"da) 'verkon liityntäpisteellä' konkreettista pistettä, jossa tilaajalle tarjotaan liittymä yleiseen viestintäverkkoon; verkoissa, joissa käytetään kytkentää tai reititystä, verkon liityntäpiste määritellään tietyn verkko-osoitteen avulla, joka voidaan yhdistää tilaajan numeroon tai nimeen;"

e) Korvataan e alakohta seuraavasti:

"e) 'liitännäistoiminnolla' liitännäispalveluja, fyysisiä infrastruktuureja ja muita toimintoja tai elementtejä, jotka liittyvät sähköiseen viestintäverkkoon ja/tai sähköiseen viestintäpalveluun ja jotka mahdollistavat palvelujen tarjoamisen ja/tai tukevat palvelujen tarjoamista kyseisen verkon ja/tai palvelun kautta tai joilla on mahdollisuus toimia näin ja joihin sisältyy muun muassa rakennuksia tai rakennusten sisääntuloja, rakennusten kaapelointia, antenneneja, tornejä ja muita tukirakennelmia, kaapelikanavia, tyhjiä putkia, mastoja, kaapelikaivoja ja jakomoja;"

f) Lisätään alakohta seuraavasti:

”ea) ’liitännäispalvelulla’ palveluja, jotka liittyvät sähköiseen viestintäverkkoon ja/tai sähköiseen viestintäpalveluun ja jotka mahdollistavat palvelujen tarjoamisen ja/tai tukevat palvelujen tarjoamista kyseisen verkon ja/tai palvelun kautta tai joilla on mahdollisuus toimia näin ja joihin sisältyy muun muassa numeronmuunnos- tai vastaavia toimintoja tarjoavia järjestelmiä, ehdollisen käyttöoikeuden järjestelmiä ja sähköisiä ohjelmaoppaita, sekä muita palveluja, kuten tunnistamis-, paikantamis- ja tilatietopalveluja;”

g) Korvataan l alakohta seuraavasti:

”l) ’erityisdirektiiveillä’ direktiiviä 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi), direktiiviä 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi), direktiiviä 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ja henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (*);

(*) EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.”

h) Lisätään alakohdat seuraavasti:

”q) ’taajuuksien varaamisella’ tietyn taajuusalueen osoittamista yhden tai useamman tyyppisen radioviestintäpalvelun käyttöön, tarvittaessa erityisin ehdoin;

r) ’haitallisella häiriöllä’ häiriötä, joka vaarantaa radionavigointipalvelun tai muun turvallisuuspalvelun toiminnan tai joka muutoin vakavasti heikentää sellaista radioviestintäpalvelua, joka toimii sovellettavien yhteisön, kansainvälisten tai kansallisten säännösten mukaisesti, tai estää tai toistuvasti keskeyttää tällaisen palvelun toiminnan;

s) ’puhelulla’ yleisesti saatavilla olevan sähköisen viestintäpalvelun avulla luotua yhteyttä, joka mahdollistaa kaksisuuntaisen puheviestinnän.”

3) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset käyttävät toimivaltuuksiaan puolueettomasti, avoimesti ja viivytyksittä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on riittävät taloudelliset resurssit ja henkilöstöresurssit niille annetun tehtävän hoitamiseen.”

b) Lisätään kohdat seuraavasti:

”3 a. Markkinoiden ennakkosääntelystä tai tämän direktiivin 20 tai 21 artiklassa tarkoitetusta yritysten välisten riitojen ratkaisemisesta vastaavien kansallisten sääntelyviranomaisten on oltava toiminnassaan riippumattomia eivätkä ne saa pyytää tai ottaa vastaan miltään muulta elimeltä ohjeita sellaisten tehtävien hoitamisessa, jotka niille on annettu yhteisön lainsäädännön täytäntöön panemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön nojalla, sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 ja 5 kohdan säännösten soveltamista. Tämä ei estä kansallisen valtiösääntöoikeuden mukaista valvontaa. Ainoastaan 4 artiklan mukaisesti perustetuilla muutoksenhakuelimillä on toimivalta keskeyttää kansallisten sääntelyviranomaisten tekemien päätösten soveltaminen tai kumota ne. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun kansallisen sääntelyviranomaisen johtaja tai tarvittaessa tätä tehtävää hoitavan kollegiaalisen elimen jäsenet tai hänen tai heidän sijaisensa voidaan irtisanoa ainoastaan, jos asianomainen henkilö ei enää täytä tehtäviensä suorittamiseen vaadittavia kansallisissa lainsäädännössä ennalta säädettyjä ehtoja. Asianomaisen kansallisen sääntelyviranomaisen johtajan tai tarvittaessa tätä tehtävää hoitavan kollegiaalisen elimen jäsenten irtisanomisesta tehty päätös on julkistettava irtisanomisen ajankohtana. Kansallisen sääntelyviranomaisen irtisanotulle johtajalle tai tarvittaessa tätä tehtävää hoitavan kollegiaalisen elimen jäsenille on annettava perustelut, ja asianomaisella henkilöllä on oikeus pyytää irtisanomisesta tehdyn päätöksen julkistamista, jollei niin muuten tehtäisi, missä tapauksessa päätös julkistetaan.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuilla kansallisilla sääntelyviranomaisilla on erilliset vuosibudjetit. Niiden budjetit on julkistettava. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on riittävät taloudelliset resurssit ja henkilöstöresurssit, jotta ne voivat aktiivisesti osallistua Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC), jäljempänä ’yhteistyöelin’ (*), toimintaan ja edistää sitä.

3 b. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vastaavat kansalliset sääntelyviranomaiset tukevat aktiivisesti yhteistyöelimen tavoitteita parantaa sääntelyn koordinaattia ja lisätä sen yhtenäisyyttä.

3 c. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset ottavat mahdollisimman pitkälle huomioon yhteistyöelimen hyväksymät lausunnot ja yhteiset kannat tehdessään kansallisia markkinoita koskevia omia päätöksiään.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1211/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC) ja viraston perustamisesta.”

4) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisella tasolla on käytössä tehokkaat järjestelmät, joiden avulla jokainen käyttäjä tai sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai -palveluja tarjoava yritys, johon kansallisen sääntelyviranomaisen tekemä päätös vaikuttaa, voi hakea muutosta päätökseen muutoksenhakuelimeltä, joka on riippumaton asianomaisista osapuolista. Tällä elimellä, joka voi olla tuomioistuimien, on oltava tehtäviensä tehokkaan hoitamisen edellyttämä asiantuntemus. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tapaukseen liittyvät tosiseikat otetaan asianmukaisesti huomioon ja että käytävissä on toimiva muutoksenhakujärjestelmä.

Kansallisen sääntelyviranomaisen päätös on voimassa, kunnes muutoksenhakuprosessissa on annettu ratkaisu, jollei määrätä tilapäisiä toimenpiteitä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.”

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on kerättävä tiedot muutoksenhakujen aiheista, muutoksenhakujen määrästä, muutoksenhakumenettelyjen kestosta ja tilapäisten toimenpiteiden määräämisestä tehtyjen päätösten määrästä. Jäsenvaltioiden on toimitettava nämä tiedot komissiolle ja yhteistyöelimelle jommankumman perustellusta pyynnöstä.”

5) Korvataan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja tarjoavat yritykset toimittavat kaikki tarvittavat tiedot, taloudelliset tiedot mukaan lukien, jotta kansalliset sääntelyviranomaiset voivat varmistua siitä, että tämän direktiivin ja erityisdirektiivien säännöksiä tai niiden mukaisesti tehtyjä päätöksiä noudatetaan. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla on valtuudet vaatia näitä yrityksiä toimittamaan erityisesti tiedot sellaisista tulevista verkkojen tai palvelujen uudistuksista, joilla voi olla vaikutuksia tukkutason palveluihin, joita ne tarjoavat kilpailijoille. Yrityksiä, joilla on huomattava markkinavoima tukkumarkkinoilla, voidaan myös vaatia toimittamaan kirjanpitolietoja vähittäismarkkinoista, jotka liittyvät kyseisiin tukkumarkkinoihin.

Yritysten on pyynnöstä toimitettava tiedot viipymättä kansallisen sääntelyviranomaisen edellyttämän aikataulun mukaisesti ja sen vaatimalla tarkkuudella. Kansallisen sääntelyviranomaisen pyytämien tietojen on oltava oikeasuhteisia tehtävien suorittamiseen nähden. Kansallisen sääntelyviranomaisen on perusteltava tietojen antamista koskeva pyyntönsä ja käsiteltävä tiedot 3 kohdan mukaisesti.”

6) Korvataan 6 ja 7 artikla seuraavasti:

”6 artikla

Kuulemismenettelyt ja avoimuus

Lukuun ottamatta 7 artiklan 9 kohdan, 20 artiklan tai 21 artiklan soveltamisalaan kuuluvia tapauksia, jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kansalliset sääntelyviranomaiset aikovat tämän direktiivin tai erityisdirektiivien mukaisesti toteuttaa sellaisia toimenpiteitä tai jos ne aikovat 9 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti säätää sellaisista rajoituksista, jotka vaikuttavat merkittävästi keskeisiin markkinoihin, ne antavat asianomaisille osapuolille mahdollisuuden esittää kohtuullisessa määräajassa lausuntonsa toimenpide-ehdotuksesta.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on julkaistava tiedot kansallisista kuulemismenettelyistään.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että perustetaan yhtenäinen tiedotuspiste, jonka kautta on mahdollista saada tietoa kaikista senhetkisistä kuulemisista.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on annettava kuulemisten tulokset julkisesti saataville, jollei tietoja ole luokiteltu salassa pidettäväksi liikesalaisuuksia koskevan yhteisön ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

7 artikla

Sähköisen viestinnän sisämarkkinoiden vakiinnuttaminen

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on tämän direktiivin ja erityisdirektiivien mukaisia tehtäviään toteuttaessaan otettava 8 artiklassa vahvistetut tavoitteet mahdollisimman tarkasti huomioon siltä osin kuin ne liittyvät sisämarkkinoiden toimintaan.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on myötävaikutettava sisämarkkinoiden kehittymiseen toimimalla avoimella tavalla yhteistyössä sekä keskenään että komission ja yhteistyöelimen kanssa, tämän direktiivin ja erityisdirektiivien säännösten yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa. Tätä varten niiden on erityisesti toimittava yhteistyössä komission ja yhteistyöelimen kanssa sellaisten välineiden ja keinojen löytämiseksi, jotka soveltuvat parhaiten tietäntyyppisten markkinatilanteiden hoitoon.

3. Jollei 7 b artiklan mukaisesti hyväksytyissä suosituksissa tai suuntaviivoissa toisin määrätä, jos kansallinen sääntelyviranomainen aikoo 6 artiklassa tarkoitetun kuulemisen jälkeen toteuttaa toimenpiteitä, jotka

a) kuuluvat tämän direktiivin 15 tai 16 artiklan taikka direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 5 tai 8 artiklan soveltamisalaan, ja

b) vaikuttaisivat jäsenvaltioiden väliseen kauppaan,

sen on asetettava toimenpide-ehdotus perusteluineen samaan aikaan komission, yhteistyöelimen ja muiden jäsenvaltioiden kansallisten sääntelyviranomaisten saataville 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti sekä ilmoitettava siitä komissiolle, yhteistyöelimelle ja muille kansallisille sääntelyviranomaisille. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla, yhteistyöelimellä ja komissiolle on mahdollisuus antaa lausuntonsa asianomaiselle kansalliselle sääntelyviranomaiselle yhden kuukauden kuluessa. Tätä yhden kuukauden määräaika ei voida pidentää.

4. Jos 3 kohdassa tarkoitettulla aiotulla toimenpiteellä pyritään

- a) sellaisten merkityksellisten markkinoiden määrittelyyn, jotka eroavat 15 artiklan 1 kohdan mukaisessa suosituksessa määritellyistä; tai
- b) päättämään, onko jollakin yrityksellä joko yksin tai yhdessä muiden kanssa huomattava markkinavoima 16 artiklan 3, 4 tai 5 kohdan mukaisesti,

ja jos toimenpide vahingoittaisi jäsenvaltioiden välistä kauppaa, ja komissio on ilmoittanut kansalliselle sääntelyviranomaiselle, että se katsoo toimenpide-ehdotuksen muodostavan esteen yhtenäismarkkinoille tai että se epäilee vakavasti ehdotuksen yhteensopivuutta yhteisön oikeuden ja erityisesti 8 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden kanssa, toimenpiteen hyväksymistä on lykättävä vielä kahdella kuukaudella. Tätä määräaika ei voida pidentää. Komissio ilmoittaa tässä tapauksessa muille kansallisille sääntelyviranomaisille varaumistaan.

5. Komissio voi 4 kohdassa tarkoitettujen kahden kuukauden määräajan kuluessa

- a) tehdä päätöksen, jolla asianomaista kansallista sääntelyviranomaista vaaditaan perumaan toimenpide-ehdotus, ja/tai
- b) päättää poistaa 4 kohdassa tarkoitettua toimenpide-ehdotusta koskevat varauksensa.

Komission on ennen päätöksen tekemistä otettava mahdollisimman tarkasti huomioon yhteistyöelimen lausunto. Päätökseen on liitettävä yksityiskohtainen ja objektiivinen selvitys siitä, miksi komissio katsoo, että toimenpide-ehdotusta ei pidä hyväksyä, sekä yksityiskohtaiset ehdotukset toimenpide-ehdotuksen muuttamiseksi.

6. Kansallisen sääntelyviranomaisen on muutettava toimenpide-ehdotusta tai peruttava se kuuden kuukauden kuluessa komission 5 kohdan mukaisesti tekemästä päätöksestä, jolla komissio vaatii kansallista sääntelyviranomaista perumaan toimenpide-ehdotuksen. Jos toimenpide-ehdotusta muutetaan, kansallisen sääntelyviranomaisen on järjestettävä julkinen kuuleminen 6 artiklassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti ja tehtävä uusi ilmoitus muutetusta toimenpide-ehdotuksesta komissiolle 3 kohdan säännösten mukaisesti.

7. Asianomaisen kansallisen sääntelyviranomaisen on otettava muiden kansallisten sääntelyviranomaisten, yhteistyöelimen ja komission lausunnot mahdollisimman tarkasti huomioon ja se voi, 4 kohdassa ja 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tapauksia lukuun ottamatta, hyväksyä lopullisen toimenpide-ehdotuksen ja antaa sen tällöin tiedoksi komissiolle.

8. Kansallisen sääntelyviranomaisen on annettava komissiolle ja yhteistyöelimelle tiedoksi kaikki hyväksytyt lopulliset toimenpiteet, jotka kuuluvat 7 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdan soveltamisalaan.

9. Jos kansallinen sääntelyviranomainen poikkeuksellisissa olosuhteissa katsoo, että kilpailun turvaamiseksi ja kuluttajien etujen suojaamiseksi on toimittava kiireellisesti 3 ja 4 kohdassa säädetystä menettelystä poiketen, se voi hyväksyä oikeasuhteiset ja tilapäiset toimenpiteet välittömästi. Sen on viipymättä ilmoitettava näistä toimenpiteistä perusteluineen komissiolle, muille kansallisille sääntelyviranomaisille ja yhteistyöelimelle. Kansallisen sääntelyviranomaisen päätökseen tällaisten toimenpiteiden muuttamisesta pysyviksi tai niiden soveltamisajan pidentämiseen sovelletaan 3 ja 4 kohdan säännöksiä.”

7) Lisätään artiklat seuraavasti:

”7 a artikla

Menettely korjaavien toimien johdonmukaiseksi soveltamiseksi

1. Kun 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla aiotulla toimenpiteellä pyritään asettamaan, muuttamaan tai poistamaan toimijaa koskeva velvoite soveltaen 16 artiklaa yhdessä direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 5 ja 9–13 artiklan sekä direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 17 artiklan kanssa, komissio voi tämän direktiivin 7 artiklan 3 kohdassa säädetyn yhden kuukauden määräajan kuluessa ilmoittaa asianomaiselle kansalliselle sääntelyviranomaiselle ja yhteistyöelimelle syyt, joiden vuoksi se katsoo, että toimenpide-ehdotus muodostaisi esteen yhtenäismarkkinoille, tai epäilee vakavasti ehdotuksen yhteensopivuutta yhteisön oikeuden kanssa. Tällöin toimenpide-ehdotuksen hyväksymistä on lykättävä vielä kolmella kuukaudella komission ilmoituksesta.

Jos tällaista ilmoitusta ei tehdä, asianomainen kansallinen sääntelyviranomainen voi hyväksyä toimenpide-ehdotuksen ottaen mahdollisimman tarkasti huomioon komission, yhteistyöelimen tai muun kansallisen sääntelyviranomaisen mahdollisesti antamat lausunnot.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen kolmen kuukauden määräajan kuluessa komissio, yhteistyöelin ja asianomainen kansallinen sääntelyviranomainen tekevät läheistä yhteistyötä yksilöidäkseen 8 artiklassa säädettyjen tavoitteiden kannalta asianmukaisimman ja tehokkaimman toimenpiteen ottaen samalla huomioon markkinatoimijoiden näkemys sekä tarpeen kehittää johdonmukaista sääntelykäytäntöä.

3. Kuuden viikon kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun kolmen kuukauden määräajan alkamisesta yhteistyöelin antaa 1 kohdassa tarkoitetusta komission ilmoituksesta jäsentensä enemmistöllä hyväksyttävän lausunnon, jossa se ilmaisee, pitääkö se tarpeellisenä toimenpide-ehdotuksen muuttamista tai perumista, ja esittää tältä osin tarvittaessa yksityiskohtaisia ehdotuksia. Lausunto on perusteltava ja julkistettava.

4. Jos yhteistyöelin yhtyy lausunnossaan komission esittämiin vakaviin epäilyihin, se tekee läheistä yhteistyötä asianomaisen kansallisen sääntelyviranomaisen kanssa yksilöidäkseen asianmukaisimman ja tehokkaimman toimenpiteen. Kansallinen sääntelyviranomainen voi ennen 1 kohdassa tarkoitetun kolmen kuukauden määräajan päättymistä

a) muuttaa toimenpide-ehdotustaan tai perua sen ottaen mahdollisimman tarkasti huomioon 1 kohdassa tarkoitetun komission ilmoituksen sekä yhteistyöelimen lausunnon ja neuvot;

b) pitää toimenpide-ehdotuksensa voimassa.

5. Jos yhteistyöelin ei yhdy komission esittämiin vakaviin epäilyihin tai jos se ei anna lausuntoa taikka jos kansallinen sääntelyviranomainen muuttaa toimenpide-ehdotustaan tai pitää sen voimassa 4 kohdan mukaisesti, komissio voi kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun kolmen kuukauden määräajan päättymisestä ja ottaen mahdollisimman tarkasti huomioon yhteistyöelimen mahdollisen lausunnon

a) antaa suosituksen, jossa asianomaista kansallista sääntelyviranomaista vaaditaan muuttamaan toimenpide-ehdotusta tai perumaan se ja esitetään tältä osin yksityiskohtaisia ehdotuksia ja ilmoitetaan suosituksen perusteet varsinkin, jos yhteistyöelin ei yhdy komission esittämiin vakaviin epäilyihin;

b) päättää poistaa 1 kohdan mukaisesti ilmoitetut varauksensa.

6. Asianomaisen kansallisen sääntelyviranomaisen on kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on antanut suosituksen 5 kohdan a alakohdan mukaisesti tai poistanut varauksensa 5 kohdan b alakohdan mukaisesti, annettava komissiolle ja yhteistyöelimelle tiedoksi hyväksytyt lopullinen toimenpide.

Määräaikaa voidaan jatkaa, jotta kansallinen sääntelyviranomainen voi järjestää julkisen kuulemisen 6 artiklan mukaisesti.

7. Jos kansallinen sääntelyviranomainen päättää olla muuttamatta tai perumatta toimenpide-ehdotusta 5 kohdan a alakohdan mukaisesti annetun suosituksen perusteella, sen on ilmoitettava päätöksensä perusteet.

8. Kansallinen sääntelyviranomainen voi perua toimenpide-ehdotuksen missä tahansa menettelyn vaiheessa.

7 b artikla

Täytäntöönpanosäännökset

1. Kuultuaan asiaan liittyviä tahoja ja kansallisia sääntelyviranomaisia julkisesti ja ottaen mahdollisimman tarkasti huomioon yhteistyöelimen lausunnon komissio voi hyväksyä 7 artiklaan liittyviä suosituksia ja/tai suuntaviivoja, joissa määritellään 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti vaadittavissa ilmoituksissa annettavien tietojen muoto, sisältö ja yksityiskohtaisuuden taso, olosuhteet, joissa ilmoituksia ei vaadita, sekä määräaikojen laskenta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet hyväksytään 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.”

8) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Jollei taajuuksia koskevassa 9 artiklassa toisin säädetä, jäsenvaltioiden on pyrittävä kaikin tavoin välttämään sitoutumista yksittäisiin tekniikoihin ja varmistettava suorittaessaan tässä direktiivissä ja erityisdirektiiveissä säädettyjä sääntelytehtäviä ja erityisesti niitä tehtäviä, joiden tarkoituksena on varmistaa tehokas kilpailu, että kansalliset sääntelyviranomaiset toimivat samoin.”

b) Korvataan 2 kohdan a ja b alakohta seuraavasti:

”a) varmistamalla, että käyttäjille, myös vammaisille, vanhuksille ja sosiaalisia erityistarpeita omaaville käyttäjille, koituu mahdollisimman paljon hyötyä valinnanvaran lisääntymisestä, hintojen alentumisesta ja laadun parantumisesta;

b) varmistamalla, ettei kilpailu sähköisen viestinnän alalla, sisällön siirto mukaan lukien, vääristy tai ettei sitä rajoiteta;”

c) Poistetaan 2 kohdan c alakohta.

d) Poistetaan 3 kohdan c alakohta.

e) Korvataan 3 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) toimimalla yhteistyössä keskenään, komission ja yhteistyöelimen kanssa johdonmukaisen sääntelykäytännön kehittämiseksi sekä tämän direktiivin ja erityisdirektiivien johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.”

f) Korvataan 4 kohdan e alakohta seuraavasti:

”e) ottamalla huomioon erityisryhmien ja erityisesti vammaisten, vanhusten ja sosiaalisia erityistarpeita omaavien käyttäjien tarpeet;”

g) Lisätään 4 kohtaan alakohta seuraavasti:

”g) edistämällä loppukäyttäjien mahdollisuuksia käyttää ja levittää tietoa tai käyttää valitsemiaan sovelluksia ja palveluja.”

h) Lisätään kohta seuraavasti:

”5. Kansallisten sääntelyviranomaisten on 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuihin poliittisiin tavoitteisiin pyrkiessään sovellettava puolueettomia, avoimia, syrjimättömiä ja oikeasuhteisia sääntelyperiaatteita muun muassa

- a) edistämällä sääntelyn ennustettavuutta varmistamalla johdonmukainen sääntelytapa asianmukaisina tarkastelukausina;
- b) varmistamalla, ettei sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja tarjoavien yritysten kohtelussa vastaavien olosuhteiden vallitessa esiinny syrjintää;
- c) turvaamalla kuluttajia hyödyttävä kilpailu ja edistämällä tarvittaessa infrastruktuuriin perustuvaa kilpailua;
- d) edistämällä tehokkaita uuteen ja parannettuun infrastruktuuriin tehtäviä investointeja ja niihin liittyviä innovaatioita muun muassa varmistamalla, että mahdollisissa käyttöoikeuksia koskevissa velvollisuuksissa otetaan asianmukaisesti huomioon investoivien yritysten ottamat riskit, ja sallimalla erilaiset investoijien ja käyttöoikeutta hakevien osapuolten väliset yhteistyöjärjestelyt investointiriskin hajauttamiseksi varmistuen samalla, että kilpailua markkinoilla ja syrjimättömyyden periaatetta pidetään yllä;
- e) ottamalla asianmukaisesti huomioon jäsenvaltioissa ja niiden eri maantieteellisillä alueilla vallitsevat vaihtelevat kilpailu- ja kuluttajaolosuhteet;
- f) asettamalla ennakkosääntelyvelvoitteita vain silloin, kun todellista ja kestävä kilpailua ei ole, ja lieventämällä niitä tai poistamalla velvoitteet heti, kun kyseinen edellytys täyttyy.”

9) Lisätään artikla seuraavasti:

”8 a artikla

Radiotaajuuspolitiikan strateginen suunnittelu ja yhteensovittaminen

1. Jäsenvaltioiden on toimittava yhteistyössä keskenään ja komission kanssa Euroopan yhteisön radiotaajuuksien käytön strategisen suunnittelun, yhteensovittamisen ja yhdenmukaistamisen osalta. Tämän vuoksi niiden on otettava huomioon muun muassa Euroopan unionin politiikan taloudelliset, turvallisuuden ja terveyteen liittyvät, julkista etua ja sananvapautta koskevat, kulttuuriset, tieteelliset, sosiaaliset ja tekniset näkökohdat sekä radiotaajuuksien käyttäjäh yhteisöjen erilaiset edut siten, että tavoitteena on optimoida taajuuksien käyttö ja torjua haitalliset häiriöt.

2. Jäsenvaltioiden on keskinäisen ja komission kanssa tehtävän yhteistyön kautta edistettävä radiotaajuuksia koskevien poliittisten toimintavaihtoehtojen yhteensovittamista Euroopan yhteisössä ja tarvittaessa radiotaajuuksien saatavuutta ja tehokasta käyttöä koskevia yhdenmukaisia ehtoja. Tämä on tarpeen sähköisen viestinnän sisämarkkinoiden toteuttamisen ja toiminnan kannalta.

3. Komissio voi radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän perustamisesta 26 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyllä komission päätöksellä 2002/622/EY (*) perustetun radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon ottaen antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle säädösehdotuksia monivuotisten radiotaajuuspolitiikkaa koskevien ohjelmien perustamiseksi. Mainituissa ohjelmissa on vahvistettava poliittiset suuntaviivat ja tavoitteet radiotaajuuksien käytön strategista suunnittelua ja yhdenmukaistamista varten tämän direktiivin ja erityisdirektiivien säännösten mukaisesti.

4. Euroopan yhteisön etujen tehokkaan yhteensovittamisen varmistamiseksi radiotaajuuskysymyksissä toimivaltaisissa kansainvälisissä järjestöissä komissio voi radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon ottaen tarvittaessa ehdottaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhteisiä poliittisiä tavoitteita.

(*) EYVL L 198, 27.7.2002, s. 49.”

10) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

Radiotaajuuksien hallinnointi sähköisten viestintäpalvelujen osalta

1. Ottaen asianmukaisesti huomioon, että radiotaajuudet ovat julkinen voimavara, jolla on tärkeä yhteiskunnallinen, kulttuurinen ja taloudellinen arvo, jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähköisissä viestintäpalveluissa niiden alueella käytettäviä radiotaajuuksia hallinnoidaan tehokkaasti 8 ja 8 a artiklan mukaisesti. Niiden on varmistettava, että toimivaltaiset kansalliset viranomaiset sähköisiin viestintäpalveluihin käytettäviä taajuuksia varatessaan ja yleisvaltuuksia tai yksittäisiä käyttöoikeuksia myöntäessään soveltavat puolueettomia, avoimia, syrjimättömiä ja oikeasuhteisia perusteita.

Jäsenvaltioiden on tätä artiklaa soveltaessaan noudatettava asiaankuuluvia kansainvälisiä sopimuksia, ITU:n radio-ohjesäännöt mukaan lukien, ja ne voivat ottaa huomioon yleiseen etuun liittyviä näkökohtia.

2. Jäsenvaltioiden on edistettävä radiotaajuuksien käytön yhdenmukaistamista yhteisössä ja otettava samalla huomioon tarve varmistaa niiden tehokas käyttö ja pyrittävä saavuttamaan kuluttajia hyödyttäviä mittakaavaetuja ja palvelujen yhteentoimivuutta. Tällöin niiden on toimittava 8 a artiklan sekä päätöksen N:o 676/2002/EY (radiotaajuuspäätös) mukaisesti.

3. Jollei toisessa alakohdassa toisin säädetä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisissa radiotaajuussuunnitelmissa yhteisön oikeuden mukaisesti sähköisille viestintäpalveluille avoimiksi julistetuilla taajuusalueilla voidaan käyttää kaiken tyyppistä sähköisissä viestintäpalveluissa käytettävää teknologiaa.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin määrätä sähköisiin viestintäpalveluihin käytettäviä radioverkko- tai langattoman liityntäteknologian tyyppisiä koskevia oikeasuhteisia ja syrjimättömiä rajoituksia, silloin kun se on tarpeen

- a) haitallisten häiriöiden välttämiseksi,
- b) yleisön suojelemiseksi sähkömagneettisilta kentiltä,
- c) palvelun teknisen laadun varmistamiseksi,
- d) taajuuksien mahdollisimman laajan yhteiskäytön varmistamiseksi,
- e) taajuuksien tehokkaan käytön varmistamiseksi, tai
- f) yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamisen varmistamiseksi 4 kohdan mukaisesti.

4. Jollei toisessa alakohdassa toisin säädetä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisissa radiotaajuussuunnitelmissa yhteisön oikeuden mukaisesti sähköisille viestintäpalveluille avoimiksi julistetuilla taajuusalueilla voidaan tarjota kaiken tyyppisiä sähköisiä viestintäpalveluja. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin määrätä tarjottavien sähköisten viestintäpalvelujen tyyppisiä koskevia oikeasuhteisia ja syrjimättömiä rajoituksia, tarvittaessa myös ITU:n radio-ohjesääntöjen mukaisen vaatimuksen täyttämiseksi.

Toimenpiteet, jotka edellyttävät sähköisen viestintäpalvelun tarjoamista tietyllä sähköisille viestintäpalveluille avoimella taajuusalueella, on perusteltava, jotta voidaan varmistaa jäsenvaltioiden yhteisön lainsäädännön mukaisesti määrittelämän yleisen edun mukaisen tavoitteen saavuttaminen. Näihin kuuluvat esimerkiksi:

- a) elämän turvallisuuden takaaminen,
- b) sosiaalisen, alueellisen tai maantieteellisen yhteenkuuluvuuden edistäminen,

- c) taajuuksien tehottoman käytön välttäminen tai
- d) kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden ja tiedotusvälineiden moniarvoisuuden edistäminen esimerkiksi tarjoamalla radio- ja televisiopalveluja.

Toimenpiteeseen, jolla kielletään minkään muun sähköisen viestintäpalvelun tarjoaminen tietyllä taajuusalueella, voidaan ryhtyä ainoastaan silloin, kun se on perusteltavissa tarpeella suojata elämän turvallisuuden takaamiseen liittyviä palveluja. Jäsenvaltiot voivat poikkeuksellisesti myös laajentaa tällaista toimenpidettä jäsenvaltioiden yhteisön oikeuden mukaisesti määrittelmiä muiden yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

5. Jäsenvaltioiden on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen rajoitusten tarpeellisuutta ja julkistettava näiden tarkastelujen tulokset.

6. Edellä olevaa 3 ja 4 kohtaa sovelletaan sähköisiin viestintäpalveluihin käytettäväksi varattuihin taajuuksiin ja radiotaajuuksiin koskevien yleisvaltuuksien tai yksittäisten käyttöoikeuksien myöntämiseen 25 päivän toukokuuta 2011 jälkeen.

Taajuuksien varaamisiin, yleisvaltuuksiin ja yksittäisiin käyttöoikeuksiin, jotka olivat olemassa 25 päivänä toukokuuta 2011, sovelletaan 9 a artiklan säännöksiä.

7. Asiaan liittyvät kansalliset olosuhteet huomioon ottaen jäsenvaltiot voivat vahvistaa sääntöjä taajuuksien varastoon keräämisen estämiseksi erityisesti asettamalla tiukkoja määräaikoja oikeudenhaltijan käyttöoikeuden varsinaiselle käytölle ja soveltamalla seuraamuksia, rahalliset seuraamukset ja käyttöoikeuden peruuttaminen mukaan lukien, jos näitä määräaikoja ei noudateta, sanotun kuitenkin rajoittamatta erityisdirektiivien soveltamista. Nämä säännöt on vahvistettava ja niitä on sovellettava oikeasuhteisella, syrjimättömällä ja avoimella tavalla.”

11) Lisätään artikkelit seuraavasti:

”9 a artikla

Olemassa olevia oikeuksia koskevien rajoitusten uudelleentarkastelu

1. Jäsenvaltiot voivat viiden vuoden ajan 25 päivästä toukokuuta 2011 alkaen sallia radiotaajuuksien käyttöoikeuden haltijoiden, joille on myönnetty ennen kyseistä päivämäärää tämä oikeus, joka on voimassa vähintään viisi vuotta sen jälkeen, tehdä toimivaltaiselle viranomaiselle hakemus oikeuksiaan koskevien rajoitusten arvioimiseksi uudelleen 9 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

Ennen päätöksen tekemistä toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on ilmoitettava oikeudenhaltijalle rajoituksia koskeva arvioinnistaan ja oikeuden laajuudesta arvioinnin jälkeen, sekä annettava oikeudenhaltijalle kohtuullinen määräaika hakemuksen peruuttamiseen.

Jos oikeudenhaltija peruuttaa hakemuksensa, oikeus pysyy muuttumattomana voimassaolokautensa loppuun tai viisivuotiskauden loppuun asti, sen mukaan, kumpi näistä ajankohdista on aikaisempi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun viisivuotiskauden jälkeen jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 9 artiklan 3 ja 4 kohtaa sovelletaan kaikkiin sellaisiin jäljelle jääviin yleisvaltuutuksiin tai yksittäisiin käyttöoikeuksiin ja sähköisiin viestintäpalveluihin käytettäviin radiotaajuuksien varauksiin, jotka olivat olemassa 25 päivänä toukokuuta 2011.

3. Tätä artiklaa soveltaessaan jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet terveen kilpailun edistämiseksi.

4. Tämän artiklan nojalla hyväksytyt toimenpiteet eivät merkitse uusien käyttöoikeuksien myöntämistä, eikä niihin sen vuoksi sovelleta direktiivin 2002/20/EY (valuutusdirektiivi) 5 artiklan 2 kohdan asiaa koskevia säännöksiä.

9 b artikla

Radiotaajuuksien yksittäisten käyttöoikeuksien siirto tai vuokraus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yritykset voivat radiotaajuuksien käyttöoikeuksiin liitettyjä ehtoja ja kansallisia menettelyjä noudattaen siirtää tai vuokrata radiotaajuuksien yksittäisiä käyttöoikeuksia muille yrityksille niillä taajuusalueilla, joiden osalta tästä määrätään 3 kohdan mukaisesti hyväksytyissä täytäntöönpanotoimenpiteissä.

Myös muilla taajuusalueilla jäsenvaltiot voivat antaa yrityksille mahdollisuuden siirtää tai vuokrata radiotaajuuksien yksittäisiä käyttöoikeuksia muille yrityksille kansallisia menettelyjä noudattaen.

Radiotaajuuksien yksittäisiin käyttöoikeuksiin liitettyjen ehtojen soveltamista jatketaan siirron tai vuokrauksen jälkeen, jollei toimivaltainen kansallinen viranomainen ole toisin määrännyt.

Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että tämän kohdan säännöksiä ei sovelleta, jos yritys on alun perin saanut radiotaajuuksien yksittäisen käyttöoikeuden maksutta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tietyn yrityksen aikomuksesta siirtää radiotaajuuksien käyttöoikeuksia samoin kuin niiden tosiasiallisesta siirrosta ilmoitetaan kansallisia menettelyjä noudattaen yksittäisten käyttöoikeuksien myöntämisestä vastaavalle toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle ja että se julkistetaan. Jos radiotaajuuksien käyttö on yhdenmukaistettu päätöstä N:o 676/2002/EY (radiotaajuuspäätös) tai muuta yhteisön toimenpidettä soveltamalla, tällainen siirto ei saa olla ristiriidassa tämän yhdenmukaistetun käytön kanssa.

3. Komissio voi hyväksyä aiheellisia täytäntöönpanotoimenpiteitä sellaisten taajuusalueiden yksilöimiseksi, joiden osalta radiotaajuuksien käyttöoikeuksia voidaan siirtää tai vuokrata yritysten kesken. Toimenpiteet eivät saa koskea taajuuksia, joita käytetään yleisradiolähetysiin.

Nämä tekniset täytäntöönpanotoimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.”

12) Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset valvovat kaikkien kansallisten numerovarantojen käyttöoikeuksien myöntämistä ja kansallisten numerointisuunnitelmien hallinnointia. Jäsenvaltioiden on varmistettava kaikille yleisesti saatavilla oleville sähköisille viestintäpalveluille riittävä määrä numeroita ja numerointialueita. Kansallisten sääntelyviranomaisten on otettava käyttöön puolueettomat, avoimet ja syrjimättömät menettelyt kansallisten numerovarantojen käyttöoikeuksien myöntämistä varten.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että kansallisia numerointisuunnitelmia ja -menettelyjä sovelletaan tavalla, joka kohtelee yhdenvertaisesti kaikkia yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajia. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että yritys, jolle on myönnetty käyttöoikeus numerointialueeseen, ei syrji muita sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajia niiden palvelujen käyttöön tarvittavien numeroiden osalta.”

b) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on tuettava erityisnumeroiden tai numerointialueiden yhdenmukaistamista yhteisössä silloin, kun se edistää sekä sisämarkkinoiden toimintaa että yleiseurooppalaisten palvelujen kehittämistä. Komissio voi toteuttaa tältä osin asianmukaisia teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.”

13) Muutetaan 11 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen luetelmakohta seuraavasti:

— noudattaa yksinkertaisia, tehokkaita, avoimia ja yleisesti saatavilla olevia menettelyjä, joita sovelletaan syrjimättömästi ja viivytyksettä, ja tekee kaikissa tapauksissa päätöksensä kuuden kuukauden kuluessa hakemuksesta, pakkolunastustapauksia lukuun ottamatta, ja”

b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos valtion viranomaisilla tai paikallisviranomaisilla on omistussuosuuksia tai päätäntävaltaa yleisiä sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavissa yrityksissä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettujen oikeuksien myöntämiseen liittyvät toiminnot erotetaan rakenteellisesti tehokkaasti omistajuuteen ja päätäntävaltaan liittyvistä toiminnoista.”

14) Korvataan 12 artikla seuraavasti:

”12 artikla

Rinnakkain sijoittaminen ja verkkoelementtien ja niihin liittyvien toimintojen yhteiskäyttö sähköisten viestintäverkkojen tarjoajien osalta

1. Jos sähköisiä viestintäverkkoja tarjoavalla yrityksellä on kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus asentaa järjestelmiä julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevan omaisuuden yhteyteen tai mahdollisuus käyttää omaisuuden pakkolunastus- tai käyttöönottomennettelyä, kansallisten sääntelyviranomaisten on voitava suhteellisuusperiaate täysimääräisesti huomioon ottaen määrätä tällaisten järjestelmien tai tällaisen omaisuuden yhteiskäytöstä, mukaan luettuina rakennukset, rakennusten sisääntulot, rakennusten kaapelointi, mastot, antennit, tornit ja muut tukirakennelmat, kaapelikanavat, tyhjät putket, kaapelikaivot ja jakomot.

2. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että 1 kohdassa tarkoitettujen oikeudenhaltijoiden on myönnettävä järjestelmien tai omaisuuden yhteiskäyttömahdollisuus (fyysinen rinnakkain sijoittaminen mukaan luettuna) tai toteutettava julkisten töiden yhteensovittamista helpottavia toimenpiteitä ympäristön, kansanterveyden ja yleisen turvallisuuden suojelemiseksi tai kaupunkisuunnittelun ja maankäytön tavoitteiden toteuttamiseksi ja vasta sellaisen asianmukaisen julkisen kuulemisvaiheen jälkeen, jonka aikana kaikille asianomaisille osapuolille on annettava mahdollisuus esittää näkemyksensä. Tällaiset yhteiskäyttö- ja yhteensovittamisjärjestelyt voivat sisältää sääntöjä, jotka koskevat järjestelmien tai omaisuuden yhteiskäytöstä aiheutuvien kustannusten jakamista.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla viranomaisilla on sellaisen asianmukaisen julkisen kuulemisvaiheen jälkeen, jonka aikana kaikille asianomaisille osapuolille annetaan mahdollisuus esittää näkemyksensä, myös valtuudet asettaa 1 kohdassa tarkoitetuille oikeudenhaltijoille ja/tai kaapeloinnin omistajalle velvollisuus rakennuksen sisäisen tai ensimmäiseen rakennuksen ulkopuolella sijaitsevaan keskitimeen tai jakelupisteeseen rajoittuvan kaapeloinnin yhteiskäyttöön, jos tämä on perusteltua siksi, että tämänkaltaisen infrastruktuurin päällekkäisyys olisi taloudellisesti tehotonta tai fyysisesti mahdotonta toteuttaa. Tällaiset yhteiskäyttö- ja yhteensovittamisjärjestelyt voivat sisältää sääntöjä, jotka koskevat järjestelmien tai omaisuuden yhteiskäytöstä aiheutuvien kustannusten jakamista tarvittaessa riskiin suhteutettuna.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat vaatia yrityksiä toimittamaan tarvittavat tiedot, jotta kyseiset viranomaiset voivat yhdessä kansallisten sääntelyviranomaisten kanssa laatia yksityiskohdaisen luettelon 1 kohdassa mainittujen järjestelmien luonteesta, saatavuudesta ja maantieteellisestä sijainnista ja saattaa sen asianosaisten saataville.

5. Kansallisen sääntelyviranomaisen tämän artiklan mukaisesti toteuttamien toimenpiteiden on oltava puolueettomia, avoimia, syrjimättömiä ja oikeasuhteisia. Toimenpiteet on tarvittaessa toteutettava koordinoitusti paikallisviranomaisten kanssa.”

15) Lisätään luku seuraavasti:

”III a LUKU

VERKKOJEN JA PALVELUJEN TURVALLISUUS JA EHEYS

13 a artikla

Turvallisuus ja eheys

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisiä viestintäverkkoja tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavat yritykset toteuttavat tarvittavat tekniset ja organisatoriset toimenpiteet hallitakseen asianmukaisesti verkkojen tai palvelujen turvallisuuteen kohdistuvia riskejä. Näillä toimenpiteillä on voitava varmistaa riskiin suhteutettu turvallisuustaso, ottaen huomioon uusin tekniikka. Erityisesti on toteutettava toimenpiteitä turvallisuuden vaarantumislanteista käyttäjille ja yhteenliitetuille verkoille aiheutuvien vaikutusten ehkäisemiseksi ja minimoimiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisiä viestintäverkkoja tarjoavat yritykset toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet taatakseen verkkojensa eheyden ja turvatakseen siten näiden verkkojen kautta tarjottavien palvelujen tarjonnan jatkuvuuden.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisiä viestintäverkkoja tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavat yritykset ilmoittavat toimivaltaiselle kansalliselle sääntelyviranomaiselle kaikki sellaiset turvallisuuden loukkaukset tai eheyden menetykset, joilla on ollut huomattava vaikutus verkkojen tai palvelujen toimintaan.

Asianomainen kansallinen sääntelyviranomainen ilmoittaa asiasta tarvittaessa muiden jäsenvaltioiden kansallisille sääntelyviranomaisille ja Euroopan verkko- ja tietoturvaravastolle (ENISA). Asianomainen kansallinen sääntelyviranomainen voi tiedottaa asiasta yleisölle tai vaatia yrityksiä tiedottamaan siitä, jos se katsoo loukkauksen julkistamisen olevan yleisen edun mukaista.

Kansallisen sääntelyviranomaisen on kerran vuodessa toimittava komissiolle ja ENISALLE tiivistelmäraportti vastaanotetuista ilmoituksista ja tämän kohdan mukaisesti toteutetuista toimista.

4. Komissio voi ENISAn lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon ottaen hyväksyä tarvittavia täytäntöönpanotoimenpiteitä 1, 2 ja 3 kohdissa tarkoitettujen toimenpiteiden yhdenmukaistamiseksi, mukaan lukien toimenpiteet, joilla määritellään ilmoitusvelvollisuuksiin liittyvät olosuhteet, ilmoitusten muoto ja niihin sovellettavat menettelyt. Näiden teknisten täytäntöönpanotoimenpiteiden on mahdollisimman pitkälle perustuttava eurooppalaisiin ja kansainvälisiin standardeihin, ja ne eivät saa estää jäsenvaltioita hyväksymästä lisävaatimuksia 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Nämä täytäntöönpanotoimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, hyväksytään 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

13 b artikla

Täytäntöönpano ja sen valvonta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla kansallisilla sääntelyviranomaisilla on valtuudet antaa sitovia ohjeita, myös täytäntöönpanon määräajoista, yleisiä viestintäverkkoja tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoaville yrityksille 13 a artiklan täytäntöönpanemiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla kansallisilla sääntelyviranomaisilla on valtuudet vaatia yleisiä viestintäverkkoja tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavia yrityksiä

a) antamaan tiedot, jotka tarvitaan niiden palvelujen ja verkkojen turvallisuuden ja/tai eheyden arvioimiseksi ja joihin kuuluvat dokumentoidut turvallisuusohjeet; ja

b) teettämään pätevällä riippumattomalla elimellä turvallisuustarkastuksen ja toimittamaan sen tulokset kansalliselle sääntelyviranomaiselle. Yritys maksaa tarkastuksen kustannukset.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on kaikki tarvittavat valtuudet tutkia määräysten noudattamatta jättämistä ja sen vaikutuksia verkkojen turvallisuuteen ja eheyteen.

4. Nämä säännökset eivät rajoita tämän direktiivin 3 artiklan soveltamista.”

16) Korvataan 14 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jos yrityksellä on tietyillä markkinoilla, jäljempänä ensimmäiset markkinat’, huomattava markkinavoima, sillä voidaan määritellä olevan huomattava markkinavoima myös niihin tiiviissä yhteydessä olevilla muilla markkinoilla, jäljempänä ’toiset markkinat’, jos näiden kaksien markkinoiden väliset yhteydet mahdollistavat ensimmäisillä markkinoilla saavutetun merkittävän markkinavoiman hyödyntämisen toisilla markkinoilla siten, että yrityksen markkinavoima vahvistuu. Näin ollen toisilla markkinoilla voidaan soveltaa tällaisen markkina-aseman hyväksikäytön estämiseen tähtäviä korjaavia toimia direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 9, 10, 11 ja 13 artiklan nojalla. Jos nämä korjaavat toimet osoittautuvat riittämättömiksi, voidaan määrätä direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 17 artiklan mukaisia korjaavia toimia.”

17) Muutetaan 15 artikla seuraavasti:

a) Korvataan otsikko seuraavasti:

”Markkinoiden yksilöinnissä ja määrittelyssä noudatettava menettely”

b) Korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Kuultuaan asiaan liittyviä tahoja, muiden muassa kansallisia sääntelyviranomaisia julkisesti ja ottaen mahdollisimman tarkasti huomioon yhteistyöelimen lausunnon, komissio antaa 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen suosituksen merkityksellisistä tuote- ja palvelumarkkinoista, jäljempänä ’suositus’. Suosituksessa yksilöidään ne sähköisen viestinnän alan tuote- ja palvelumarkkinat, jotka ominaisuuksiensa perusteella saattavat edellyttää erityisdirektiiveissä vahvistettujen sääntelyvelvoitteiden asettamista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tällaisten markkinoiden määrittelyä kilpailulainsäädännön mukaisesti yksittäisissä tapauksissa. Komissio määrittelee markkinat kilpailulainsäädännön periaatteiden mukaisesti.”

c) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kansallisten sääntelyviranomaisten on, ottaen suosituksen ja suuntaviivat mahdollisimman tarkasti huomioon, määriteltävä kilpailulainsäädännön periaatteiden mukaisesti kansallisia olosuhteita vastaavat merkitykselliset markkinat, erityisesti alueellaan vallitsevat merkitykselliset maantieteelliset markkinat. Kansallisten sääntelyviranomaisten on noudatettava 6 ja 7 artiklassa tarkoitettuja menettelyjä ennen kuin ne määrittelevät markkinoita, jotka poikkeavat suosituksessa yksilöidyistä.”

d) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Kuultuaan muiden muassa kansallisia sääntelyviranomaisia komissio voi yhteistyöelimen lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon ottaen ja 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen tehdä päätöksen valtioiden rajat ylittävien markkinoiden määrittämisestä.”

18) Muutetaan 16 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on suoritettava analyysi merkityksellisistä markkinoista ottaen huomioon suosituksessa yksilöidyt markkinat sekä ottaen suuntaviivat mahdollisimman tarkasti huomioon. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämä analyysi suoritetaan tarvittaessa yhteistyössä kansallisten kilpailuviranomaisten kanssa.

2. Jos kansallisen sääntelyviranomaisen on tämän artiklan 3 tai 4 kohdan, direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 17 artiklan tai direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 8 artiklan nojalla tehtävä päätös siitä, onko sen tarpeen asettaa, pitää voimassa, muuttaa tai poistaa tiettyjä yrityksiä koskevia velvoitteita, sen on tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun markkina-analyysinsä perusteella määriteltävä, vallitseeko merkityksellisillä markkinoilla todellinen kilpailu.”

b) Korvataan 4, 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”4. Jos kansallinen sääntelyviranomainen toteaa, ettei merkityksellisillä markkinoilla ole todellista kilpailua, sen on määriteltävä yritykset, joilla on yksin tai yhdessä kyseisillä markkinoilla huomattava markkinavoima 14 artiklan mukaisesti, ja kansallisen sääntelyviranomaisen on asetettava tällaisille yrityksille tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja asianmukaisia erityisvelvoitteita tai, jos niitä jo on, pidettävä tällaiset velvoitteet edelleen voimassa tai muutettava niitä.

5. Edellä 15 artiklan 4 kohdassa tarkoitettussa päätöksessä määriteltyjen valtioiden rajat ylittävien markkinoiden osalta asianomaisten kansallisten sääntelyviranomaisten on yhdessä suoritettava markkina-analyysi ottamalla suuntaviivat mahdollisimman tarkasti huomioon ja tehtävä yhteensovitusti päätös tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen sääntelyvelvollisuuksien asettamisesta, voimassa pitämisestä, muuttamisesta tai poistamisesta.

6. Edellä olevan 3 ja 4 kohdan mukaisia toimenpiteitä toteutettaessa on noudatettava 6 ja 7 artiklassa tarkoitettuja menettelyjä. Kansalliset sääntelyviranomaiset laativat markkina-analyysin asianomaisista markkinoista ja ilmoittavat niihin liittyvän toimenpide-ehdotuksensa 7 artiklan mukaisesti

a) kolmen vuoden kuluessa edellisen kyseiseen markkinaan liittyvän toimenpiteen hyväksymisestä. Poikkeuksellisesti tätä ajanjaksoa voidaan vielä pidentää enintään kolmella vuodella, jos kansallinen sääntelyviranomainen on tehnyt komissiolle ilmoituksen perustellusta ehdotetusta pidentämisestä eikä komissio ole esittänyt eriävää mielipidettä kuukauden kuluessa pidentämistä koskevan ilmoituksen tekemisestä;

b) kahden vuoden kuluessa merkityksellisiä markkinoita koskevan tarkistetun suosituksen hyväksymisestä niiden markkinoiden osalta, joista ei ole aiemmin tehty ilmoitusta komissiolle, tai

c) kahden vuoden kuluessa EU:hun liittymisestä äskettäin liittyneiden jäsenvaltioiden osalta.”

c) Lisätään kohta seuraavasti:

”7. Mikäli kansallinen sääntelyviranomainen ei ole saanut valmiiksi suosituksessa yksilöityjen merkityksellisten markkinoiden analyysiään 6 kohdassa säädetyssä määräajan kuluessa, yhteistyöelin avustaa asianomaista kansallista sääntelyviranomaista tämän pyynnöstä saatamaan päätökseen erityisten markkinoiden analyysin ja asetettavat erityisvelvoitteet. Tämän avun saatuaan asianomainen kansallinen sääntelyviranomainen ilmoittaa toimenpide-ehdotuksen komissiolle kuuden kuukauden kuluessa 7 artiklan mukaisesti.”

19) Muutetaan 17 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen ilmaisu ”standardeista” ilmaisulla ”muista kuin pakollisista standardeista”.

b) Korvataan 2 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Jos tällaisia standardeja ja/tai eritelmiä ei ole, jäsenvaltioiden on edistettävä kansainvälisen teleliiton (International Telecommunications Union, ITU), Euroopan radio-, tele- ja postihallintojen yhteistyökongressin (European Conference of Postal and Telecommunications Administrations, CEPT), kansainvälisen standardisointijärjestön (International Organisation for Standardisation, ISO) ja kansainvälisen sähkötekniikan toimikunnan (International Electrotechnical Committee, IEC) antamien kansainvälisten standardien tai suositusten käyttöä.”

c) Korvataan 4 ja 5 kohta seuraavasti:

”4. Jos komissio aikoo säätää tiettyjen standardien ja/tai eritelmien noudattamisen pakolliseksi, se julkaisee asiasta ilmoituksen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja pyytää kaikkia asianomaisia osapuolia esittämään asiasta näkemyksensä. Komissio toteuttaa tarvittavat täytäntöönpanotoimet ja säätää kyseessä olevien standardien noudattamisen pakolliseksi viittaamalla niihin pakollisina standardeina *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistavassa 1 kohdassa tarkoitettujen standardien ja eritelmien luettelossa.

5. Jos komissio katsoo, että 1 kohdassa tarkoitettujen standardit ja/tai eritelmit eivät enää edistä yhdenmukaisesti sähköisten viestintäpalvelujen tarjontaa tai että ne eivät enää täytä kuluttajien tarpeita tai että ne estävät tekniikan kehittämistä, se poistaa ne 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen 1 kohdassa tarkoitettua standardien ja/tai eritelmien luettelosta.”

d) Korvataan 6 kohdan ilmaisu ”poistaa ne 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen 1 kohdassa tarkoitettua standardien ja/tai eritelmien luettelosta” ilmaisulla ”toteuttaa asianmukaiset tekniset täytäntöönpanotoimenpiteet ja poistaa nämä standardit ja/tai eritelmit 1 kohdassa tarkoitettua standardien ja/tai eritelmien luettelosta”.

e) Lisätään kohta seuraavasti:

”6 a. Edellä 4 ja 6 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanotoimenpiteiden, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, hyväksytään 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.”

20) Muutetaan 18 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”c) digitaalitelevisiopalvelujen ja -laitteiden tarjoajat tekevät yhteistyötä yhteentoimivien digitaalitelevisiopalvelujen tarjonnassa vammaisille loppukäyttäjille.”

b) Kumotaan 3 kohta.

21) Korvataan 19 artikla seuraavasti:

”19 artikla

Yhdenmukaistamismenettelyt

1. Jos komissio toteaa, että eroavaisuudet kansallisten sääntelyviranomaisten tavoissa panna täytäntöön tässä direktiivissä ja erityisdirektiiveissä määritettyjä sääntelytehtäviä voivat luoda esteen sisämarkkinoille, komissio voi yhteistyöelimen lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon ottaen antaa suosituksen tai tehdä päätöksen tämän direktiivin ja erityisdirektiivien säännösten soveltamisen yhdenmukaistamisesta 8 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän direktiivin 9 artiklan ja direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) 6 ja 8 artiklan soveltamista.

2. Antaessaan 1 kohdan mukaisen suosituksen komissio toimii 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset ottavat nämä suositukset toiminnassaan mahdollisimman tarkasti huomioon. Jos kansallinen sääntelyviranomainen päättää olla noudattamatta suositusta, sen on ilmoitettava asiasta komissiolle ja perusteltava kantansa.

3. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti tehdyissä päätöksissä voidaan ainoastaan yksilöidä yhdenmukaistettu tai koordinoitu lähestymistapa, jolla puututaan seuraaviin seikkoihin:

a) kansallisten sääntelyviranomaisten harjoittama yleisten sääntelytapojen epäyhdennäinen täytäntöönpano sähköisen viestinnän markkinoiden sääntelyssä 15 ja 16 artiklaa sovellettaessa siltä osin kuin se muodostaa esteen sisämarkkinoille. Tämänkaltaisissa päätöksissä ei viitata kansallisten sääntelyviranomaisten 7 a artiklan mukaisesti antamiin erityisiin ilmoituksiin;

Tällaisissa tapauksissa komissio tekee päätösehdotuksen vasta

— kun komission samasta asiasta antaman suosituksen hyväksymisestä on kulunut vähintään kaksi vuotta, ja

— ottaen mahdollisimman tarkasti huomioon tällaisen päätöksen hyväksymistä koskevan yhteistyöelimen lausunnon, jonka yhteistyöelin antaa kolmen kuukauden kuluessa komission pyynnöstä;

b) numerointi, mukaan luettuina numeroalueet, numeroiden ja tunnisteiden siirrettävyys, numeron- tai osoitteenmuunnosjärjestelmät sekä 112-hätäpalvelujen käyttömahdollisuus.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu päätös, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, tehdään 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

5. Yhteistyöelin voi omasta aloitteestaan antaa komissiolle neuvoja sen suhteen, pitäisikö sen 1 kohdan mukaisesti hyväksyä jokin toimenpide.”

22) Korvataan 20 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Mikäli jossakin jäsenvaltiossa syntyy tämän direktiivin tai erityisdirektiivien nojalla asetettuihin olemassa oleviin velvoitteisiin liittyvä riita sähköisiä viestintäverkkoja tai -palveluja tarjoavien yritysten välille tai tällaisten yritysten ja sellaisten muiden jäsenvaltiossa toimivien yritysten välille, jotka hyötyvät tästä direktiivistä tai erityisdirektiiveistä johdusta käyttöoikeuksia ja/tai yhteenliittämistä koskevista velvoitteista, asianomaisen kansallisen sääntelyviranomaisen on jommankumman osapuolen pyynnöstä ja 2 kohdan säännösten soveltamista rajoittamatta tehtävä mahdollisimman pian ja poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta joka tapauksessa neljän kuukauden kuluessa sitova päätös riidan ratkaisemiseksi. Asianomaisen jäsenvaltion on vaadittava, että kaikki osapuolet toimivat täydessä yhteistyössä kansallisen sääntelyviranomaisen kanssa.”

23) Korvataan 21 artikla seuraavasti:

”21 artikla

Rajat ylittävien riitojen ratkaisu

1. Tämän direktiivin tai erityisdirektiivien soveltamisalaan kuuluvissa, eri jäsenvaltioista tulevien osapuolten välisissä rajat ylittävissä riidoissa, jotka kuuluvat vähintään kahden jäsenvaltion kansallisten sääntelyviranomaisten toimivaltaan, sovelletaan 2, 3 ja 4 kohdan säännöksiä.

2. Riidan osapuoli voi antaa riidan asianomaisten kansallisten sääntelyviranomaisten käsiteltäväksi. Toimivaltaisten kansallisten sääntelyviranomaisten on sovittava toimintansa yhteen, ja niillä on oikeus kuulla yhteistyöelintä riidan ratkaisemiseksi johdonmukaisella tavalla 8 artiklassa säädettyjen tavoitteiden mukaisesti.

Kansallisten sääntelyviranomaisten yritykselle asettamien kaikkien riidanratkaisua koskevien velvoitteiden on oltava tämän direktiivin ja erityisdirektiivien mukaisia.

Kansallinen sääntelyviranomainen, jolla on toimivalta tällaisessa riidassa, voi pyytää yhteistyöelintä antamaan lausunnon toimenpiteistä, joihin puitedirektiivin ja/tai erityisdirektiivien säännösten mukaisesti olisi ryhdyttävä riidan ratkaisemiseksi.

Kun yhteistyöelimelle tehdään tällainen pyyntö, jokaisen kansallisen sääntelyviranomaisen, jolla on toimivalta riidan jonkin näkökohdan suhteen, on odotettava yhteistyöelimen lausuntoa ennen kuin se ryhtyy toimenpiteisiin riidan ratkaisemiseksi. Tämä ei kuitenkaan rajoita kansallisten sääntelyviranomaisten mahdollisuutta toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä tarpeen vaatiessa.

Niiden velvollisuuksien, jotka kansallinen sääntelyviranomainen asettaa yritykselle riitaa ratkaistaessa, on oltava tämän direktiivin tai erityisdirektiivien säännösten mukaisia, ja niissä on otettava yhteistyöelimen antama lausunto mahdollisimman tarkasti huomioon.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että toimivaltaiset kansalliset sääntelyviranomaiset voivat yhdessä päättää olla ratkaisematta riitaa, jos on olemassa muita keinoja, kuten sovittelu, jotka edistävät paremmin riidan nopeaa ratkaisemista 8 artiklan säännösten mukaisesti.

Sääntelyviranomaisten on ilmoitettava tästä osapuolille mahdollisimman pian. Jos riitaa ei ole ratkaistu neljän kuukauden kuluessa ja jos muutosta hakeva osapuoli ei ole saattanut sitä tuomioistuimen käsiteltäväksi, kansallisten sääntelyviranomaisten on jommankumman osapuolen pyynnöstä sovitettava yhteen toimintansa riidan ratkaisemiseksi 8 artiklan säännösten mukaisesti ja ottaen yhteistyöelimen antaman lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu menettely ei estä osapuolia panemasta vireille oikeudenkäyntiä tuomioistuimessa.”

24) Lisätään artikla seuraavasti:

”21 a artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin ja erityisdirektiivien täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden soveltamisen varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava asianmukaisia, tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään 25 päivänä toukokuuta 2011 sekä ilmoitettava viipymättä kaikista niihin vaikuttavista muutoksista.”

25) Muutetaan 22 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.”

b) Kumotaan 4 kohta.

26) Kumotaan 27 artikla.

27) Kumotaan liite I.

28) Korvataan liite II seuraavasti:

”LIITE II

Perusteet, joita kansallisten sääntelyviranomaisten on käytettävä arvioidessaan 14 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, onko kyseessä yhteinen määräävä asema markkinoilla

Kahdella tai useammalla yrityksellä voidaan katsoa olevan yhteinen määräävä asema markkinoilla 14 artiklassa tarkoitettulla tavalla, vaikka kyseisten yritysten välillä ei olisikaan rakenteellisia tai muita yhteyksiä, jos ne toimivat markkinoilla, joilla ei esiinny todellista kilpailua ja joilla millään yksittäisellä yrityksellä ei ole huomattavaa markkinavoimaa. Sovellettavan yhteisön oikeuden ja yhteistä määräävää asemaa koskevan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan tilanteen on todennäköisesti katsottava olevan tällainen, jos markkinat ovat keskittyneet ja niillä on useampi asian kannalta merkityksellinen ominaisuus, joista seuraavat voivat olla olennaisimpia sähköisen viestinnän alalla:

- alhainen kysyntäjousto
- samanlaiset markkinaosuudet
- suuret markkinoille pääsyn esteet
- vertikaalinen integraatio ja kollektiivinen kieltäytyminen toimituksista
- tasoittavan ostovoiman puute
- mahdollisen kilpailun puute

Edellä esitetty luettelo on ohjeellinen, ei täydellinen, eivätkä perusteet myöskään ole kumuloituvia. Luettelon tarkoituksena on pikemminkin esittää, minkä tyyppisiä todisteita voidaan käyttää markkinoilla olevan yhteisen määräävän aseman olemassaoloa koskevan väitteen tueksi.”

2 artikla

Direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) muutokset

Muutetaan direktiivi 2002/19/EY seuraavasti:

1) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) Korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) ’käyttöoikeudella’ tarkoitetaan järjestelmien ja/tai palvelujen asettamista toisen yrityksen saataville määritellyin ehdoin joko yksinoikeudella tai muutoin sähköisten viestintäpalvelujen tarjoamista varten, myös silloin kun niitä käytetään tietoyhteiskunnan palvelujen taikka radio- ja televisiosisältöpalvelujen toimittamiseen. Se kattaa muun muassa: verkkoelementtien ja niihin liittyvien toimintojen käyttöoikeuden, johon saattaa sisältyä laitteiden liittäminen kiinteää tai muuta kuin kiinteää tapaa käyttäen (tässä tarkoitetaan erityisesti tilaajayhteyksien sekä sellaisten toimintojen ja palvelujen käyttöoikeutta, joita tarvitaan palvelujen tarjoamiseksi tilaajayhteyksien kautta); fyysisten perusrakenteiden käyttöoikeuden, mukaan lukien rakennukset, kaapelikanavat ja mastot; asiaan liittyvien ohjelmistojen käyttöoikeuden, mukaan lukien käyttökijärjestelmät; ennakkotilauksia, palvelun toimittamista, tilauksia, ylläpitoa, korjauspyyntöjä ja laskutusta koskevien tietojärjestelmien tai tietokantojen käyttöoikeuden; numeronmuuntoa tai vastaavia toimintoja tarjoavien järjestelmien käyttöoikeuden; kiinteiden ja matkaviestintäverkkojen käyttöoikeuden erityisesti verkkovierailua varten; digitaalitelevisiopalvelujen ehdollisen käyttöoikeuden järjestelmien käyttöoikeuden; virtuaaliverkkopalvelujen käyttöoikeuden”;

b) Korvataan e alakohta seuraavasti

”e) ’tilaajayhteydellä’ tarkoitetaan fyysisiä johtoja, jotka yhdistävät liityntäpisteen ristikytkentätelineeseen tai vastaavaan kiinteän yleisen sähköisen viestintäverkon verkkoelementtiin.”

2) Korvataan 4 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Yleisten viestintäverkkojen operaattoreilla on oikeus ja, direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) 4 artiklan mukaisesti valtuutetun toisen yrityksen sitä pyytäessä, velvollisuus neuvotella keskenään yhteenliittämisestä yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoamiseksi, jotta varmistetaan palvelujen tarjonta ja yhteentoimivuus koko yhteisössä. Operaattoreiden on tarjottava käyttöoikeutta ja yhteenliittämistä muille yrityksille ehdoilla, jotka eivät ole ristiriidassa kansallisen sääntelyviranomaisen 5–8 artiklan mukaisesti asettamien velvollisuuksien kanssa.”

3) Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

a) Muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) Korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklassa säädettyihin tavoitteisiin pyrkiessään edistettävä tämän direktiivin säännösten mukaisia riittäviä käyttöoikeuksia ja yhteenliittämistä sekä palvelujen yhteentoimivuutta, ja tarvittaessa varmistettava ne täyttäen tehtävänsä tavalla, joka edistää tehokkuutta, kestävä kilpailua, tehokkaita investointeja ja innovointia ja antaa mahdollisimman suuren hyödyn loppukäyttäjille.”

ii) Lisätään alakohta seuraavasti:

”ab) perustelluissa tapauksissa ja siinä määrin kuin se on välttämätöntä asettaa yrityksille, joiden määräämisvallassa ovat yhteydet loppukäyttäjisiin, velvollisuus tehdä palveluistaan yhteentoimivia.”

b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdan mukaisesti asetettavien velvollisuuksien ja ehtojen on oltava puolueettomia, avoimia, oikeasuhteisia ja syrjimättömiä, ja ne on pantava täytäntöön direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 6, 7 ja 7 a artiklassa tarkoitettuja menettelyjä noudattaen.”

c) Kumotaan 3 kohta.

d) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 1 kohdassa mainittujen käyttöoikeuksien ja yhteenliittämisen osalta jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisella sääntelyviranomaisella on toimivalta puuttua asiaan omasta aloitteestaan mikäli tämä on perusteltua direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklan sisältämien tavoitteiden turvaamiseksi sekä tämän direktiivin säännöksiä ja direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 6, 7, 20 ja 21 artiklassa tarkoitettuja menettelyjä noudattaen.”

4) Korvataan 6 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Markkinoiden ja tekniikan kehityksen perusteella komissio voi hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä liitteen I muuttamiseksi. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.”

5) Kumotaan 7 artikla.

6) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdassa ilmaisu ”9–13 artiklassa” ilmaisulla ”9–13 a artiklassa”.

b) Muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) Muutetaan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

— Korvataan ensimmäisessä luetelmakohtadassa ilmaisu ”5 artiklan 1 kohdan, 5 artiklan 2 kohdan ja 6 artiklan” ilmaisulla ”5 artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan”.

— Korvataan toisessa luetelmakohdassa ilmaisu ”henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta televiestinnän alalla 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/66/EY (*)” ilmaisulla ”henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (**)

(*) EYVL L 24, 30.1.1998, s. 1.

(**) EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.”

ii) Korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Jos kansallinen sääntelyviranomainen poikkeuksellisissa olosuhteissa aikoo asettaa huomattavan markkinavoiman operaattoreille muita kuin tämän direktiivin 9–13 artiklassa asetettuja velvollisuuksia, jotka koskevat käyttöoikeuksia tai yhteenliittämistä, se esittää tätä koskevan pyynnön komissiolle. Komissio ottaa Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen, jäljempänä ’yhteistyöelin’ (*), lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon. Komissio päättää 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti siitä, hyväksyykö vai estääkö se kansallisen sääntelyviranomaisen toimenpiteiden toteuttamisen.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1211/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC) ja viraston perustamisesta.”

7) Muutetaan 9 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat 8 artiklan säännösten mukaisesti asettaa yhteenliittämistä ja/tai käyttöoikeuksia koskevia avoimuusvelvollisuuksia, joiden mukaan operaattoreiden on julkistettava määrätty tiedot, kuten kirjanpitoluonnokset, tekniset eritelmat, verkon ominaisuudet, tarjonnan ja käytön ehdot, mukaan lukien palvelujen ja sovellusten käyttöoikeutta ja/tai käyttöä rajoittavat ehdot, jos kyseiset ehdot ovat jäsenvaltioiden yhteisön oikeuden mukaisesti sallimia, sekä hinnat.”

b) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Sen estämättä, mitä 3 kohdassa säädetään, kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava vähintään liitteessä II esitetyt osat sisältävän viitetarjouksen julkaiseminen, jos operaattorilla on 12 artiklan mukaisia velvollisuuksia, jotka koskevat käyttöoikeutta tukkutasen verkkorakenteisiin.”

c) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Komissio voi hyväksyä tarvittavia muutoksia liitteeseen II sen mukauttamiseksi tekniikan ja markkinoiden kehitykseen. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Yhteistyöelin voi avustaa komissiota tämän kohdan säännösten täytäntöönpanossa.”

8) Muutetaan 12 artikla seuraavasti:

a) Korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) antamaan kolmansille osapuolille tiettyjen verkkoelementtien ja/tai toimintojen, myös verkkoelementtien, jotka eivät ole aktiivisia, käyttöoikeus ja/tai tilaajayhteyksien eriytetty tarjonta, muun muassa operaattorin valinnan ja/tai ennaltavalinnan ja/tai tilaajaliittymän jälleenmyynnin mahdollistamiseksi”;

b) Korvataan 1 kohdan f alakohta seuraavasti:

”f) tarjoamaan rinnakkain sijoittamista tai muita liitännäistoimintojen yhteiskäyttötapoja;”

c) Lisätään 1 kohtaan j alakohta seuraavasti:

”j) tarjoamaan liitännäispalvelujen, kuten tunnistamis-, paikantamis- ja tilatietopalvelujen käyttöoikeuden.”

d) Korvataan 2 kohdan johdantolause ja a alakohta seuraavasti:

”2. Harkitessaan, onko 1 kohdassa tarkoitettuja velvollisuuksia tarpeen asettaa, ja erityisesti arvioidessaan, miten velvollisuudet voidaan asettaa siten, että ne ovat oikeassa suhteessa direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklassa asetettuihin tavoitteisiin, kansallisten sääntelyviranomaisten on otettava huomioon erityisesti seuraavat seikat:

a) kilpailevien toimintojen käytön tai asentamisen tekninen ja taloudellinen kannattavuus markkinoiden kehitystasoon kannalta katsottuna, ottaen huomioon kyseessä olevan yhteenliittämisen ja/tai käyttöoikeuden luonne ja laatu, sekä muiden alkuvaiheen käyttöoikeustuotteiden kuten kaapelikanavien käyttöoikeuden kannattavuus”;

e) Korvataan 2 kohdan c ja d alakohta seuraavasti:

”c) toiminnon omistajan tekemät perusinvestoinnit ottaen huomioon tehdyt julkiset investoinnit ja investointeihin liittyvät riskit;

- d) tarve turvata kilpailu pitkällä aikavälillä ottaen erityisesti huomioon taloudellisesti tehokkaan infrastruktuuriin perustuvan kilpailun”;

- f) Lisätään kohta seuraavasti:

”3. Asettaessaan operaattorille velvollisuuden tarjota käyttöoikeus tämän artiklan säännösten mukaisesti kansalliset sääntelyviranomaiset voivat, jos se on verkon normaalin toimivuuden varmistamiseksi tarpeen, asettaa teknisiä tai käyttöä koskevia ehtoja tällaisen käyttöoikeuden tarjoajalle ja/tai käyttöoikeuden saajalle. Erityisten teknisten standardien tai eritelmien noudattamisvelvoitteiden on oltava direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 17 artiklan mukaisesti säädettyjen standardien ja/tai eritelmien mukaisia.”

- 9) Korvataan 13 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kansallinen sääntelyviranomainen voi 8 artiklan mukaisesti asettaa kustannusvastaavuutta ja hintavalvontaa koskevia velvollisuuksia, mukaan lukien hintojen kustannuslähtöisyyttä ja kustannuslaskentaa koskevat velvollisuudet, tietäntyyppisten yhteenliittämisten ja/tai käyttöoikeuksien tarjonnassa, jos markkina-analyysi osoittaa, että todellinen kilpailu puuttuu ja tämä saattaa johtaa siihen, että kyseinen operaattori saattaa pitää hintoja liian korkealla tasolla tai harjoittaa hintapainostusta loppukäyttäjien haitaksi. Operaattoreiden kannustamiseksi tekemään investointeja, myös seuraavan sukupolven verkkoihin, kansallisten sääntelyviranomaisten on otettava huomioon operaattorin tekemät investoinnit ja sallittava tälle kohtuullinen tuotto sijoitetulle pääomalle, ottaen huomioon tiettyyn uuteen investointiverkko-hankkeeseen mahdollisesti liittyvät riskit.”

- 10) Lisätään artiklat seuraavasti:

”13 a artikla

Toimintojen eriyttäminen

1. Jos kansallinen sääntelyviranomainen päätyy siihen, että 9–13 artiklassa säädettyjen velvollisuuksien avulla ei ole saavutettu todellista kilpailua ja että havaitaan merkittäviä ja pysyviä kilpailuongelmia ja/tai markkinahäiriöitä suhteessa tiettyjen käyttöoikeustuotteiden tukkumarkkinoilla tapahtuvaan tarjontaan, se voi poikkeuksellisenä toimenpiteenä 8 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan säännösten mukaisesti asettaa vertikaalisesti integroituneille yrityksille velvoitteen siirtää käyttöoikeustuotteiden tukkutarjontaan liittyvät toiminnot riippumattomasti toimivaan liiketoimintayksikköön.

Tämän liiketoimintayksikön on tarjottava käyttöoikeustuotteita ja -palveluja kaikille yrityksille, myös emoyhtiön muille liiketoimintayksiköille, samoin aikatauluihin ja ehdoin, mukaan lukien hinta- ja palvelutasoon liittyvät ehdot, sekä samoin järjestelmin ja prosessein.

2. Kun kansallinen sääntelyviranomainen aikoo asettaa toimintojen eriyttämistä koskevan velvoitteen, sen on toimitettava komissiolle ehdotus, johon sisältyy

- näyttöä kansallisen sääntelyviranomaisen 1 kohdassa tarkoitettujen johtopäätösten perustelemiseksi;
- näyttöä siitä, että infrastruktuuriin perustuvan kilpailun syntymisestä kohtuullisessa aikataulussa on hyvin vähän tai ei lainkaan merkkejä;
- analyysi odotetusta vaikutuksesta sääntelyviranomaiseen, yritykseen, erityisesti eriytetyn yrityksen työvoimaan ja koko sähköisen viestinnän alaan, ja kannustimiin investoida kokonaiseen alaan, erityisesti sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden varmistamiseksi, sekä muihin sidosryhmiin, mukaan lukien erityisesti odotettu vaikutus infrastruktuurikilpailuun ja mahdolliset vaikutukset kuluttajiin;
- analyysi syistä, joiden perusteella tämä velvoite olisi tehokkain keino ottaa käyttöön korjaavia toimia, joilla puututaan yksilöityihin kilpailuongelmiin tai markkinahäiriöihin.

3. Toimenpide-ehdotuksessa on oltava seuraavat elementit:

- eriyttämisen tarkka luonne ja taso ja erityisesti erillisen liiketoimintayksikön oikeudellisen aseman määrittely;
- erillisen liiketoimintayksikön omaisuuden yksilöinti ja sen tarjoamat tuotteet tai palvelut;
- hallintojärjestelyt erillisen liiketoimintayksikön henkilöstön riippumattomuuden varmistamiseksi ja vastaava kannustinrakenne;
- säännöt velvollisuuksien noudattamisen varmistamiseksi;
- säännöt menettelyjen avoimuuden varmistamiseksi erityisesti suhteessa muihin sidosryhmiin;
- valvontaohjelma määräysten noudattamisen varmistamiseksi, mukaan lukien vuosikertomuksen julkaiseminen.

4. Kun komissio on tehnyt toimenpide-ehdotuksesta päätöksen 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti, kansallisen sääntelyviranomaisen on suoritettava koordinoitu analyysi liityntäverkkoon liittyvistä eri markkinoista direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Tekemänsä arvioinnin perusteella kansallisen sääntelyviranomaisen on asetettava, säilytettävä, muutettava tai peruutettava velvollisuuksia direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 6 ja 7 artiklan mukaisesti.

5. Yritykselle, jolle on asetettu toimintojen eriyttämistä koskeva velvollisuus, voidaan asettaa mitä tahansa 9–13 artiklassa yksilöityjä velvollisuuksia millä tahansa erityismarkkinoilla, joilla sillä on määritelty olevan huomattava markkinavoima direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16 artiklan mukaisesti, tai muita komission 8 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksymiä velvollisuuksia.

13 b artikla

Vertikaalisesti integroituneen yrityksen suorittama vapaaehtoinen eriyttäminen

1. Yritysten, jotka on nimetty huomattavan markkinavoiman yrityksiä yksillä tai useammilla merkityksellisillä markkinoilla direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16 artiklan mukaisesti, on ilmoitettava kansalliselle sääntelyviranomaiselle etukäteen ja viipymättä aikeestaan siirtää paikallisverkko-omaisuutensa tai huomattava osa siitä erilliselle oikeushenkilölle, jolla on eri omistaja, tai perustaa erillinen liiketoimintayksikkö tarjotakseen kaikille vähittäistason tarjoajille, mukaan lukien sen omat vähittäistason osastot, täysin samanarvoisia käyttöoikeustuotteita, jotta kansallisella sääntelyviranomaisella on mahdollisuus arvioida aiotun liiketoimen vaikutuksia.

Yritysten on myös ilmoitettava kansalliselle sääntelyviranomaiselle kaikista tätä aietta koskevista muutoksista sekä eriyttämisprosessin lopullisesta tuloksesta.

2. Kansallisen sääntelyviranomaisen on arvioitava aiotun toimen vaikutukset direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) mukaisiin voimassa oleviin sääntelyvelvoitteisiin.

Tätä varten kansallisen sääntelyviranomaisen on suoritettava koordinoitu analyysi liityntäverkkoon liittyvistä eri markkinoista direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Tekemänsä arvioinnin perusteella kansallisen sääntelyviranomaisen on asetettava, säilytettävä, muutettava tai peruutettava velvollisuuksia direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 6 ja 7 artiklan mukaisesti.

3. Oikeudellisesti ja/tai toiminnallisesti eriytetylle yritykselle voidaan asettaa mitä tahansa 9–13 artiklassa yksilöityjä velvollisuuksia millä tahansa erityismarkkinoilla, joilla se on nimetty huomattavan markkinavoiman yritykseksi direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16 artiklan mukaisesti, tai muita komission 8 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksymiä velvollisuuksia.”

11) Muutetaan 14 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.”

b) Kumotaan 4 kohta.

12) Muutetaan liite II seuraavasti:

a) Korvataan otsikko seuraavasti:

”LUETTELO TIEDOISTA, JOTKA ON AINAKIN SISÄLLYTETTÄVÄ ILMOITETTujen HUOMATTAVAN MARKKINAVOIMAN OPERAATTORIEN JULKAISEMIIN VIITETARJOUKSIIN, JOTKA KOSKEVAT KÄYTTÖOIKEUTTA TUUKUTASON VERKKORAKENTEISIIN, MUKAAN LUKIEN KIINTEISSÄ SIJAINNAPAIKOISSA OLEVIEN TILAAJAYHTEYKSIEN RINNAKKAISKÄYTTÖOIKEUDET TAI TÄYSIN ERIYTETYT KÄYTTÖOIKEUDET”

b) Korvataan määritelmä a seuraavasti:

”a) ’tilaajayhteyden osalla’ osaa, joka yhdistää verkon liityntäpisteen keskittimeen tai erityiseen tilaajayhteyden varrella olevaan kiinteän yleisen sähköisen viestintäverkon liityntäpisteeseen;”

c) Korvataan määritelmä c seuraavasti:

”c) ’tilaajayhteyden täysin eriytetyllä käyttöoikeudella’ käyttöoikeuden saaneen oikeutta käyttää huomattavan markkinavoiman operaattorin tilaajayhteyksiä tai tilaajayhteyden osia siten, että tämä mahdollistaa koko verkon infrastruktuurikapasiteetin käytön;”

d) Korvataan määritelmä d seuraavasti:

”d) ’tilaajayhteyden rinnakkaiskäyttöoikeudella’ käyttöoikeuden saaneen oikeutta käyttää huomattavan markkinavoiman operaattorin tilaajayhteyksiä tai tilaajayhteyden osia siten, että tämä mahdollistaa verkon infrastruktuurikapasiteetin tietyn osan, kuten taajuuksien osan tai vastaavien osien käytön;”

e) Korvataan liitteessä II olevassa A osassa oleva 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”1. Verkkoelementit, joiden käyttöoikeutta tarjotaan erityisesti seuraavien seikkojen osalta, yhdessä siihen liittyvien asianmukaisten toimintojen kanssa:

a) eriytetty tilaajayhteyksien käyttöoikeus (sekä täysin eriytetty että rinnakkaiskäyttöoikeus);

- b) eriytetty käyttöoikeus tilaajayhteyden osaan (sekä täysin eriytetty että rinnakkaiskäyttöoikeus), mukaan lukien sellaisten verkkoelementtien käyttö, jotka eivät ole aktiivisia, runkoyhteysverkkojen käyttöönottoa varten;
- c) tapauksen mukaan kaapelikanavan käyttöoikeus tavalla, joka mahdollistaa liityntäverkkojen käyttöönoton;
2. Tiedot fyysisten liityntäpaikkojen sijainnista, mukaan lukien jakomot ja ristikytkentätelineet, pääsystä tilaajayhteyksiin ja tilaajayhteyksien osiin ja runkoyhteyksiin verkon eri kohdissa sekä tapauksen mukaan tiedot kaapelikanavien sijainnista ja saatavuudesta kaapelikanavissa;
3. Tilaajayhteyksien ja tilaajayhteyksien osien sekä kaapelikanavien käyttöä koskevat tekniset ehdot, mukaan luettuina kierrettyjen parijohtojen, valokuidun tai vastaavan, kaapelijakelijoiden ja niihin liittyvien toimintojen tekniset ominaisuudet, ja tarvittaessa kaapelikanavien käyttöoikeutta koskevat tekniset vaatimukset;"
- f) Korvataan liitteessä II olevassa B osassa oleva 1 kohta seuraavasti:
- "1. Tiedot huomattavan markkinavoiman operaattorin nykyisistä tiloista tai laitteistojen sijainnista ja niiden suunnitelluista ajanmukaistamisista (*).
- (*) Yleisen turvallisuuden vuoksi näiden tietojen käyttöoikeus voidaan rajata koskemaan vain asianomaisia osapuolia."

3 artikla

Direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) muutokset

Muutetaan direktiivi 2002/20/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan 2 artiklan 2 kohta seuraavasti:
- "2. Lisäksi sovelletaan seuraavaa määritelmää:
- 'yleisvaltuutuksella' tarkoitetaan jäsenvaltion vahvistamaa oikeudellista kehystä, jolla turvataan oikeus sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoamiseen ja jossa asetetaan alakohtaisia velvollisuuksia, joita voidaan soveltaa kaikkiin tai tietyntyyppisiin sähköisiin viestintäverkkoihin ja -palveluihin tämän direktiivin mukaisesti."
- 2) Lisätään 3 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Useassa eri jäsenvaltiossa toimiville yrityksille rajat ylittäviä sähköisiä viestintäpalveluita tarjoavien yritysten tarvitsee tehdä ainoastaan yksi ilmoitus kutakin asianomaista jäsenvaltiota kohden."

- 3) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

"5 artikla

Radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöoikeudet

1. Jäsenvaltioiden on edistettävä yleisvaltuutuksen alaisten radiotaajuuksien käyttöä. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa myöntää yksittäisiä käyttöoikeuksia

- haitallisten häiriöiden välttämiseksi,
- palvelun teknisen laadun turvaamiseksi,
- taajuuksien tehokkaan käytön varmistamiseksi, tai
- jäsenvaltioiden yhteisön oikeuden mukaisesti määrittelemien yleisen edun mukaisten muiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

2. Jos on välttämätöntä myöntää yksittäisiä radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöä koskevia oikeuksia, jäsenvaltioiden on myönnettävä tällainen oikeus pyynnöstä kaikille yrityksille, jotka tarjoavat 3 artiklassa tarkoitettuja yleisvaltuutuksen mukaisia palveluja tai verkkoja, jollei tämän direktiivin 6 ja 7 artiklan sekä 11 artiklan 1 kohdan c alakohdan säännöksistä ja muista tällaisten voimavarojen tehokkaan käytön direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) mukaisesti varmistavista säännöistä muuta johdu.

Radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöoikeuksien myöntämismenettelyjen on oltava avoimia, puolueettomia, läpinäkyviä, syrjimättömiä ja oikeasuhteisia ja, radiotaajuuksien osalta, direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 artiklan säännösten mukaisia, sanotun kuitenkin rajoittamatta niiden erityisperusteiden ja -menettelyjen soveltamista, joita jäsenvaltiot ovat määritelleet radiotaajuuksien käyttöoikeuksien myöntämiseksi radio- tai televisio-ohjelmien sisältöpalvelujen tarjoajille yleistä etua koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi yhteisön oikeuden mukaisesti. Poikkeusta avoimia myöntämismenettelyjä koskevasta vaatimuksesta voidaan soveltaa tapauksissa, joissa radiotaajuuksien yksittäisten käyttöoikeuksien myöntäminen radio- tai televisio-ohjelmien sisältöpalvelujen tarjoajille on tarpeen jäsenvaltioiden yhteisön oikeuden mukaisesti määrittelemän yleisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseksi.

Käyttöoikeuksia myöntäessään jäsenvaltioiden on ilmoitettava, voiko oikeuksien haltija siirtää kyseiset oikeudet ja millä ehdoin. Radiotaajuuksien osalta tällaisten säännösten on oltava direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 ja 9 b artiklan mukaisia.

Jos jäsenvaltiot myöntävät määräaikaista käyttöoikeuksia, määräajan on oltava tarjottavan palvelun kannalta tarkoituksenmukainen tavoiteltavaa päämäärää silmällä pitäen, ja siinä on otettava huomioon tarve jättää riittävästi aikaa investointien kuoletukselle.

Kun radiotaajuuksien yksittäinen käyttöoikeus myönnetään vähintään kymmeneksi vuodeksi ja sitä ei voida siirtää tai vuokrata yritysten kesken direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 b artiklan mukaisesti, toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on varmistettava, erityisesti oikeudenhaltijan perustellusta pyynnöstä, että perusteita yksittäisten käyttöoikeuksien myöntämiselle sovelletaan ja noudatetaan luvan voimassaoloaikana. Jos kyseiset perusteet eivät enää ole sovellettavissa, yksittäinen käyttöoikeus muutetaan radiotaajuuksien käytön yleisvaltuutukseksi etukäteisilmoituksella kohtuullisen ajan kuluttua, tai se tehdään vapaasti siirrettäväksi tai vuokrattavaksi yritysten kesken direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 b artiklan mukaisesti.

3. Päätökset käyttöoikeuksien myöntämisestä on tehtävä, niistä on ilmoitettava ja ne on julkistettava mahdollisimman pian sen jälkeen kun kansallinen sääntelyviranomainen on saanut täydellisen hakemuksen, kolmen viikon kuluessa sellaisten numeroiden osalta, jotka on kansallisessa numerointisuunnitelmassa varattu tiettyihin tarkoituksiin, ja kuuden viikon kuluessa sellaisten radiotaajuuksien osalta, jotka on kansallisessa radiotaajuussuunnitelmassa varattu sähköisten viestintäpalvelujen käyttöön. Jälkimmäinen määräaika ei rajoita radiotaajuuksien tai kiertoratapaikkojen käyttöä koskevien soveltuviin kansainvälisten sopimusten soveltamista.

4. Jos asianomaisten osapuolten direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 6 artiklan mukaisesti tapahtuneen kuulemisen jälkeen on päätetty, että poikkeuksellista taloudellista arvoa omaavia numeroita koskevat käyttöoikeudet on myönnettävä kilpailuun perustuvalla tai vertailevalla valintamenettelyllä, jäsenvaltiot voivat pidentää kolmen viikon enimmäismäärää enintään kolmella viikolla.

Radiotaajuuksien jakamista koskevaan kilpailuun perustuvaan tai vertailevaan valintamenettelyyn sovelletaan 7 artiklaa.

5. Jäsenvaltiot eivät saa rajoittaa myönnettävien käyttöoikeuksien määrää, paitsi jos tämä on välttämätöntä radiotaajuuksien tehokkaan käytön varmistamiseksi 7 artiklan mukaisesti.

6. Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on varmistettava, että radiotaajuuksia käytetään tehokkaasti ja tosiasiallisesti direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklan 2 kohdan ja 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Niiden on varmistettava, ettei radiotaajuuksien käyttöoikeuksien siirto tai kerääminen väärissä kilpailuissa. Tätä varten jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarvittavia toimenpiteitä, kuten radiotaajuuksien käyttöoikeuden myyntiin valtuuttaminen tai käyttöoikeuden vuokraaminen.”

4) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjontaa koskevaan yleisvaltuutukseen sekä radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöoikeuksiin voidaan soveltaa

ainoastaan liitteessä lueteltuja ehtoja. Näiden ehtojen on oltava syrjimättömiä, oikeasuhteisia ja avoimia ja, radiotaajuuksien käyttöoikeuksien osalta, direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 artiklan mukaisia.”

b) Korvataan 2 kohdassa ilmaisu ”direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 16, 17, 18 ja 19 artiklan” ilmaisulla ”direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 17 artiklan”.

5) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) Muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) Korvataan johdantolause seuraavasti:

”1. Jos jäsenvaltio harkitsee, onko myönnettävien radiotaajuuksien käyttöoikeuksien määrää rajoitettava tai onko olemassa olevien oikeuksien kestoa jatkettava muuten kuin näissä oikeuksissa määritettyjen ehtojen mukaisesti, sen on muun muassa:”

ii) Korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) julkaistava mahdollinen päätös käyttöoikeuksien myöntämisen tai käyttöoikeuksien uusimisen rajoittamisesta perusteluineen;”

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jos radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien myöntämistä on rajoitettava, jäsenvaltioiden on myönnettävä tällaiset oikeudet puolueettomasti, avoimin, syrjimättömin ja oikeasuhteisin valintaperustein. Valintaperusteissa on otettava asianmukaisesti huomioon direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklan tavoitteiden ja 9 artiklan vaatimusten saavuttaminen.”

c) Korvataan 5 kohdassa ilmaisu ”9 artiklan” ilmaisulla ”9 b artiklan”.

6) Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on seurattava ja valvottava yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtojen noudattamista sekä 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen erityisvelvollisuuksien noudattamista 11 artiklan mukaisesti.

Kansallisilla sääntelyviranomaisilla on oltava valtuudet 11 artiklan mukaisesti edellyttää, että yritykset, jotka tarjoavat yleisvaltuutuksen piiriin kuuluvia sähköisiä viestintäverkkoja tai -palveluja tai joilla on radiotaajuuksien tai numeroiden käyttöoikeuksia, antavat kaikki tarvittavat tiedot sen varmistamiseksi, että yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtoja tai 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja erityisvelvollisuuksia noudatetaan.

2. Jos kansallinen sääntelyviranomainen toteaa, ettei yritys täytä yhtä tai useampaa yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtoa tai ei noudata 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja erityisvelvollisuuksia, sen on ilmoitettava tästä yritykselle ja annettava sille mahdollisuus esittää näkemyksensä kohtuullisen määräajan kuluessa.

3. Asianomaisella viranomaisella on valtuudet vaatia 2 kohdassa tarkoitettua laiminlyönnin lopettamista joko välittömästi tai kohtuullisen määräajan kuluessa ja sen on toteutettava tarpeelliset ja oikeasuhteiset toimenpiteet ehtojen ja velvollisuuksien noudattamisen varmistamiseksi.

Tältä osin jäsenvaltioiden on valtuutettava asianomaiset viranomaiset

- a) määräämään tarvittaessa varoittavia taloudellisia seuraamuksia, joihin voi sisältyä takautuvia uhkasakkoja; ja
- b) antamaan määräyksiä sellaisen palvelun tai palvelupaketin tarjoamisen lopettamisesta tai lykkäämisestä, joka jatkuessaan voisi aiheuttaa huomattavaa haittaa kilpailulle, kunnes direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16 artiklan mukaisen markkina-analyysin jälkeen asetettuja käyttöoikeuksia koskevia velvollisuuksia noudatetaan.

Toimenpiteistä ja niiden perusteluista on ilmoitettava kyseiselle yritykselle viipymättä, ja yritykselle on tällöin asetettava kohtuullinen määräaika toimenpiteen noudattamiseksi.”

- b) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Sen estämättä, mitä 2 ja 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on valtuutettava asianomainen viranomainen määräämään tarvittaessa yritykselle taloudellisia seuraamuksia, jos se ei ole noudattanut velvollisuuttaan toimittaa tämän direktiivin 11 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa ja direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 9 artiklassa edellytetyt tiedot kansallisen sääntelyviranomaisen määräämän kohtuullisen ajan kuluessa.”

- c) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Tapauksissa, joissa yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtoja tai 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja erityisvelvollisuuksia on rikottu vakavasti tai toistuvasti ja joissa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen ehtojen ja velvollisuuksien noudattamisen varmistamiseksi toteutettavat toimenpiteet ovat epäonnistuneet, kansalliset sääntelyviranomaiset voivat estää yritystä jatkamasta sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoamista taikka peruuttaa käyttöoikeudet toistaiseksi tai kokonaan. Tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia voidaan soveltaa minkä tahansa rikkomuksen koko ajalta vaikka se olisi sittemmin oikaistu.”

- d) Korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Sen estämättä, mitä 2, 3 ja 5 kohdassa säädetään, jos asianomaisella viranomaisella on näyttöä siitä, että yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtojen tai 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen erityisvelvollisuuksien rikkomisesta aiheutuu välitöntä ja vakavaa vaaraa yleiselle järjestykselle tai turvallisuudelle tai kansanterveydelle tai aiheutuu vastedes vakavia taloudellisia tai toiminnallisia ongelmia muille sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoajille tai käyttäjille tai muille radiotaajuuksien käyttäjille, se voi toteuttaa kiireellisiä väliaikaistoimenpiteitä tilanteen korjaamiseksi ennen lopullisen päätöksen tekemistä. Kyseiselle yritykselle on annettava sen jälkeen kohtuullinen tilaisuus ilmaista kantansa ja ehdottaa ratkaisuja puutteiden korjaamiseksi. Tarvittaessa asianomainen viranomainen voi vahvistaa väliaikaistoimenpiteet, jotka ovat voimassa enintään kolme kuukautta, mutta joita voidaan jatkaa enintään kolmella kuukaudella tapauksissa, joissa täytäntöönpanotoimenpiteitä ei ole saatettu päätökseen.”

- 7) Muutetaan 11 artiklan 1 kohta seuraavasti:

- a) Korvataan a alakohhta seuraavasti:

”a) liitteessä olevan A osan 1 ja 2 kohdan, B osan 2 ja 6 kohdan ja C osan 2 ja 7 kohdan ehtojen ja 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen velvollisuuksien noudattamisen tarkastaminen järjestelmällisesti tai tapauskohtaisesti;”

- b) Lisätään kohdat seuraavasti:

”g) radiotaajuuksien tehokkaan käytön ja tuloksellisen hallinnoinnin vahvistaminen;

h) sellaisten tulevien verkkojen tai palvelujen uudistusten arvioiminen, joilla voi olla vaikutuksia kilpailijoille tarjottaviin tukkutason palveluihin.”

c) Korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisen alakohdan a, b, d, e, f, g ja h alakohdassa tarkoitettuja tietoja ei saa vaatia ennen markkinoille pääsyä eikä markkinoille pääsyn edellytyksenä.”

8) Korvataan 14 artikla seuraavasti:

”14 artikla

Oikeuksien ja velvollisuuksien muuttaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisvaltuutuksia, käyttöoikeuksia ja järjestelmien asennusoikeuksia koskevia oikeuksia, ehtoja ja menettelyjä voidaan muuttaa ainoastaan objektiivisesti perustelluissa tapauksissa ja oikeasuhteisesti, ottaen tarvittaessa huomioon radiotaajuuksien siirrettäviin käyttöoikeuksiin sovellettavat erityisehdot. Aikomuksesta tehdä tällaisia muutoksia on tehtävä ilmoitus asianmukaisella tavalla, ja asianomaisille osapuolille, myös käyttäjille ja kuluttajille, on annettava riittävä aika, joka on poikkeuksellisia tilanteita lukuun ottamatta vähintään neljä viikkoa, ilmaista näkemyksensä ehdotetuista muutoksista, lukuun ottamatta tapauksia, joissa ehdotetut muutokset ovat vähäisiä ja niistä on sovittu oikeuksien tai yleisvaltuutuksen haltijan kanssa.

2. Jäsenvaltiot eivät saa rajoittaa tai peruuttaa järjestelmien asennusoikeuksia tai radiotaajuuksien käyttöoikeuksia ennen niiden voimassaoloajan päättymistä muutoin kuin perustelluissa tapauksissa ja soveltuvin osin liitteen sekä niiden kansallisten säännösten mukaisesti, jotka koskevat oikeuksien peruutusten johdosta myönnettävää korvausta.”

9) Korvataan 15 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisvaltuutuksiin, käyttöoikeuksiin ja järjestelmien asennusoikeuksiin liittyviä oikeuksia, ehtoja, menettelyjä, hallinnollisia ja muita maksuja sekä päätöksiä koskevat tiedot julkistetaan ja pidetään ajan tasalla niin, että ne ovat helposti kaikkien asianomaisten osapuolten saatavilla.”

10) Korvataan 17 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on saatettava 31 päivänä joulukuuta 2009 voimassa olevat yleisvaltuutukset ja yksittäiset käyttöoikeudet tämän direktiivin 5, 6 ja 7 artiklan sekä liitteen mukaisiksi viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2011, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 a artiklan soveltamista.

2. Jos 1 kohdan soveltaminen vähentää voimassa oleviin yleisvaltuutuksiin sisältyviä oikeuksia tai laajentaa jo voimassa olevia yleisvaltuutuksia tai yksittäisiä käyttöoikeuksia, jäsenvaltiot voivat pidentää näiden valtuutusten ja yksittäisten käyttöoikeuksien voimassaoloaikaa enintään 30 päivään syyskuuta 2012, edellyttäen, että muiden yritysten

yhteisön oikeuden mukaisia oikeuksia ei loukata. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaisista pidennyksistä ja perusteltava ne.”

11) Muutetaan liite tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

4 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 2887/2000.

5 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ja julkaistava ne viimeistään 25 päivänä toukokuuta 2011. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 26 päivästä toukokuuta 2011.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava hyväksymänsä tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat keskeisimmät kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

6 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

7 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 25 päivänä marraskuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
J. BUZEK

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
Å. TORSTENSSON

LIITE

Muutetaan direktiivin 2002/20/EY (valuutusdirektiivi) liite seuraavasti:

1. Korvataan ensimmäinen kohta seuraavasti:

"Tässä liitteessä on lueteltu ne 6 artiklan 1 kohdassa ja 11 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut enimmäisehdot, jotka voidaan sisällyttää yleisvaluutuksiin (A osa), radiotaajuuksien käyttöoikeuksiin (B osa) ja numeroiden käyttöoikeuksiin (C osa), direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 5, 6, 7, 8 ja 9 artiklan sallimissa rajoissa."

2. Muutetaan A osa seuraavasti:

a) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Loppukäyttäjien mahdollisuus käyttää kansalliseen numerointisuunnitelmaan sisältyviä numeroita, Euroopan puhelinliikenteen numeroavaruuden numeroita, kansainvälisiä ilmaisnumeroita ja, jos se on teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa, toisten jäsenvaltioiden kansallisiin numerointisuunnitelmiin sisältyviä numeroita sekä direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) mukaiset ehdot."

b) Korvataan 7 kohta seuraavasti:

"7. Erityisesti sähköisen viestinnän alaa koskeva henkilötietojen ja yksityisyyden suoja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY (*) (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) mukaisesti.

(*) EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37."

c) Korvataan 8 kohta seuraavasti:

"8. Erityisesti sähköisen viestinnän alaa koskevat kuluttajansuojasäännöt, mukaan lukien direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) mukaiset ehdot sekä vammaisia käyttäjiä koskevat esteettömyysehdot mainitun direktiivin 7 artiklan mukaisesti."

d) Korvataan 11 kohdassa ilmaisu "direktiivin 97/66/EY" ilmaisulla "direktiivin 2002/58/EY".

e) Lisätään kohta seuraavasti:

"11 a. Viestinnän käyttöehdot tilanteissa, joissa kansalliset sääntelyviranomaiset varoittavat yleisöä uhkaavista vaaratilanteista, ja tilanteissa, joissa pyritään lieventämään suuronnettomuuksien seurauksia."

f) Korvataan 12 kohta seuraavasti:

"12. Käyttöehdot suuronnettomuuksissa tai kansallisissa hätätilanteissa hätäpalvelujen ja viranomaisten välisen viestinnän turvaamiseksi."

g) Korvataan 16 kohta seuraavasti:

"16. Julkisten verkkojen turvaaminen luvaton käyttöä vastaan direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) mukaisesti."

h) Lisätään kohta seuraavasti:

"19. Avoimuusvelvollisuudet yleisön saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoaville yleisen viestintäverkon tarjoajille päästä päähän -liitettävyyden varmistamiseksi, noudattaen direktiivin 2002/21/EY 8 artiklan tavoitteita ja periaatteita, palvelujen ja sovellusten käyttöoikeutta ja/tai käyttöä rajoittavien ehtojen ilmoittaminen, jos kyseiset ehdot ovat jäsenvaltioiden yhteisön oikeuden mukaisesti sallimia, ja, jos se on tarpeen ja oikeasuhteista, kansallisten sääntelyviranomaisten oikeus tällaiseen tietoon, jota tarvitaan näiden ilmoitusten oikeellisuuden tarkastamiseen."

3. Muutetaan B osa seuraavasti:
- a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:
- ”1. Velvollisuus tarjota sellaista palvelua tai käyttää sellaista teknologiatyyppiä, jota varten taajuuden käyttöoikeus on myönnetty, mukaan lukien tarpeen mukaan kattavuus- ja laatuvaatimukset.”
- b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:
- ”2. Taajuuksien tosiasiallinen ja tehokas käyttö direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) mukaisesti.”
- c) Lisätään kohta seuraavasti:
- ”9. Radiotaajuuksien kokeellista käyttöä koskevat erityisvelvollisuudet.”
4. Korvataan C osan 1 kohta seuraavasti:
- ”1. Sen palvelun osoittaminen, johon numeroa käytetään, mukaan lukien kaikki kyseisen palvelun tarjoamista koskevat vaatimukset, ja epäilyjen välttämiseksi hinnoitteluperiaatteet ja enimmäishinnat, joita voidaan soveltaa erityisiin numeroalueisiin kuluttajansuojan varmistamiseksi direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaisesti.”
-

KOMISSION LAUSUMA VERKON RIIPPUMATTOMUUDESTA

Komissio pitää erittäin tärkeänä internetin avoimen ja riippumattoman luonteen säilyttämistä ja ottaa täysin huomioon parlamentin ja neuvoston tahdon sisällyttää verkon riippumattomuus nyt poliittiseksi tavoitteeksi ja sääntelyperiaatteeksi, joita kansalliset sääntelyviranomaiset edistävät ⁽¹⁾, samalla kun asiaan liittyviä avoimuusvaatimuksia lujitetaan ⁽²⁾ ja kansallisille sääntelyviranomaisille annetaan tarvittavat valtuudet estää palvelujen huonontuminen ja yleisten verkkojen kautta tapahtuvan liikenteen hankaloittaminen tai hidastuminen ⁽³⁾. Komissio aikoo seurata tiiviisti näiden säännösten täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa ja tulee käsittelemään erityisen tarkasti sitä, kuinka Euroopan kansalaisten ”verkkovapaudet” turvataan, vuotuisessa tilanneselvityksessään Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Sillä välin komissio aikoo valvoa markkinoiden ja teknologian kehittymisen vaikutuksia ”verkkovapauksiin” ja raportoida Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuoden 2010 loppuun mennessä siitä, tarvitaanko lisäohjeistusta, ja tulee käyttämään nykyisiä kilpailulainsäädännöllisiä valtuuksiaan kaikkien mahdollisten kilpailunvastaisten käytäntöjen torjumiseksi.

⁽¹⁾ Puitedirektiivin 8 artiklan 4 kohdan g alakohta.

⁽²⁾ Yleispalveludirektiivin 20 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 21 artiklan 3 kohdan c ja d alakohta.

⁽³⁾ Yleispalveludirektiivin 22 artiklan 3 kohta.

TILAUSHINNAT 2009 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 000 euroa/vuosi (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/kk (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	700 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	70 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	40 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	500 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	360 euroa/vuosi (= 30 euroa/kk)
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

(*) itonumeroiden hinnat: – enintään 32 sivua: 6 euroa
– 33–64 sivua: 12 euroa
– yli 64 sivua: hinta määritellään tapauskohtaisesti

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa "Huomautus lukijalle".

Myynti ja tilaukset

Julkaisu- ja tilauspalvelimien toimittamat maksulliset julkaisut ovat saatavilla jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisu- ja tilauspalvelimien toimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

FI